

**HZ. BAHAULLAH'IN
DÜNYA DÜZENİ
HAKKINDA MEKTUPLAR**

HZ. ŞEVKİ EFENDİ

İngilizce Baskı
Bahá'í Publishing Trust, Wilmette, IL 60091-2844
Copyright 1938 © 1955, 1974, 1991 by the
National Spiritual Assembly of the Bahá'ís
of the United States

All rights reserved
ISBN 978-0-87743-231-9

Kitabın Özgün Adı:
“The World Order of Bahá'u'lláh-Selected Letters”

Türkçe Çeviri ve Baskı
Bahai Eserleri Basım Dağıtım A.Ş.
Tüm Yayın Hakları Saklıdır ISBN
978-605-60953-8-2
Baskı Tarihi: Ocak 2012

Adres:
Bahai Eserleri Basım Dağıtım A.Ş.
Atikali Mah. Meymenet Sok. No:4 Fatih-İstanbul

Baskı:
Desen Ofset
Birlik Mah. 448.Cad. 476.Sok. No:2 Çankaya-Ankara
Tel: 0-312-496 43 43(Pbx) Fax:0-312-496 43 47
e-posta: info@desenofset.com.tr
www.desenofset.com.tr

İÇİNDEKİLER

TANITIM	iii
1) HZ. BAHAULLAH'IN DÜNYA DÜZENİ	3-12
Bahai Dünya Düzeni'nin Kaynakları	3
Mahalli ve Milli Adalet Evleri	5
Velilik Kurumu	7
Bahai Kurumlarının Canlandırıcı Amacı	9
Mısır'daki Durum	10
2) HZ. BAHAULLAH'IN DÜNYA DÜZENİ: EK DÜŞÜNCELER	15-26
Gizli Bir Lütuf	15
Bahai Dünya Düzeni'nin Ayırt Edici Özellikleri	16
Tüm Halkların ve Irkların Saldırısı	17
Bahai Dini ile Diğer Dini Yapılanmalar Arasındaki Fark	18
Canlı Bir Varlık	23
Dünyanın Ruhani Tarihinin En Büyük Draması	26
3) YENİ BİR DÜNYA DÜZENİ'NİN HEDEFİ	29-49
Savaş Yorgunu Bir Dünya	30
Yaklaşan Kargaşanın İşaretleri	32
Siyasetin Acizliği	33
Dünya Düzeni'nin Yol Gösterici İlkeleri	35
Birliğin Yedi Mumu	38
Uluslarüstü Bir Dünya Devleti	40
Çeşitlilik İçinde Birlik	41
Birlik İlkesi	43
İnsanlık Federasyonu	45
Musibet Ateşi	46
Tanrı'nın Sözcüsü	48

4) HZ. BAHAULLAH'IN EMRİNİN ALTIN ÇAĞI	53-70
Amerika'nın Emre Katkısı.....	54
Fani İktidarın Gerilemesi	56
Geçmiş Dinler ile Fark	58
Dini Gerçeğin Temel İlkesi	59
Yeni Bir Vahye İhtiyaç	62
Hz. Bab'ın Makamı	63
İlahi Bağışın Çağlayışı	65
İlahi Yönetim Biçimi	66
Sevgili Mabedimiz	69
5) AMERİKA VE EN BÜYÜK BARIŞ	73-96
6) HZ. BAHAULLAH'IN DEVRİ	99-154
Hz. Bab	123
Hz. Abdülbaha	129
İdari Düzen	139

TANITIM

Bu kitap, Bahai Dini'nin Velisi Hz. Şevki Efendi (1897–1957) tarafından 1929–1934 yılları arasında kaleme alınan çok önemli altı mektubun Türkçe çevirilerini içermektedir.

Hız. Şevki Efendi bu olağanüstü yazılarında “kurulması Bahai Dini'nin başlıca görevi olan o İlahi Medeniyet'in eşsiz unsurlarını”¹ ele alırken, o eşsiz üslubuyla, dünyanın içinde bulunduğu dönemin özelliklerini tarif eder, Bahai Dini'nin insanlığın toplumsal evrimindeki rolü hakkında net bir vizyon sunar ve Hız. Bahauallah'ın yeni bir barış ve birlik çağı başlatma kudretine sahip olan öğretilerini açıklar.

Hız. Bahauallah'ın Zuhuru'na dair bambaşka anlayışların kapısını açan bu benzersiz eserlerin Türkçeye kazandırılmasını sağlayan aziz dostlara, verdikleri bu unutulmaz hizmet için tüm kalbimizle teşekkür ediyor ve okuyucuları “Emrin Velisi'nin, inananların köklerini Emrin bereketli toprağının daha derinlerine çeken sözleri”² üzerinde düşünmeye davet ediyoruz.

Bahai Eserleri Basım Dağıtım A.Ş.

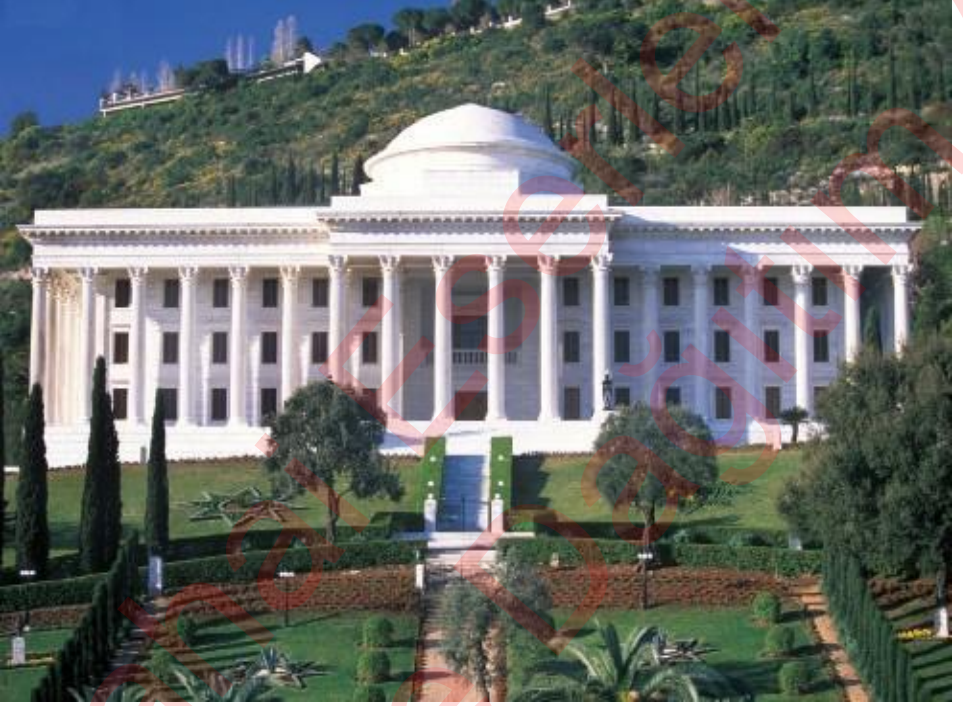
¹ Hız. Şevki Efendi, *Hız. Bahauallah'ın Dünya Düzeni*, 1. mektup, paragraf 2

² Ruhie Rabbani, *The Priceless Pearl*, Bahá'í Publishing, United Kingdom, 1969, sayfa 214

*Dünyanın dengesi bu en büyük ve yeni
Dünya Düzeni'nin titreştirici etkisiyle
bozulmuştur.*

Hz. Bahauallah

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A

“ YÜCE ADALET EVİ BİNASI”

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A

**HZ. BAHAULLAH'IN
DÜNYA DÜZENİ**

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A

HZ. BAHALLAH'IN DÜNYA DÜZENİ

Birleşik Devletler ve Kanada Bahaileri Milli Ruhani Mahfili'nin üyelerine.

Çok sevgili çalışma arkadaşları,

1.1- Son yazışmalarınızı okuyunca, Emrin gerçek kuralları hakkında tümüyle yanlış bilgilenmiş bir şahıs tarafından, Hz. Bahauallah'ın Dini'nin ayrılmaz bir parçası olan kurumların meşruiyetine dair açıkça dile getirilen kuşku­ların niteliği konusunda bilgi edinmiş oldum. Sevgili Emrimizin mevcut gelişim aşamasında yerinde olacağını düşündüğüm gözlemler üzerinde durmaya cüret ediyorsam, ne böylesi zayıf kuşku­ları Dine vücut kazandıran o yapıya bir an için bile olsa açık bir meydan okuma olarak görmemden, ne de Amerikalı inananların sarsılmaz kararlılıklarını sorgulamam­dandır. İfade edilen bu çekinceleri aslında memnuniyetle bile karşılayabilirim; çünkü bunlar Hz. Bahauallah'ın getirdiği Dünya Düzeni'nin en temelindeki kurumların kökenini ve doğasını inananların seçilmiş temsilcilerine tanıtmak için bana bir fırsat sunmaktadırlar. Sevgili Emrimize zarar vermeyi amaçlayan bu tür boş girişimler için gerçekten minnettar olmalıyız; zira zaman zaman çirkin yüzlerini gösteren ve bir süreliğine inananlar safında bir gedik açabilecekmiş gibi görünen bu girişimler, sonunda unutulmuşluk karanlığına gömülür ve bir daha hatırlanmaz. Bizler bu tür olayları Tanrı'nın inancımızı güçlendirmek, vizyonumuzu netleştirmek ve O'nun İlahi Dini­nin esasları konusundaki anlayışımızı derinleştirmek üzere tasarladığı müdahaleler olarak görmeliyiz.

Bahai Dünya Düzeni'nin kaynakları

1.2- Bununla birlikte, Kitab-ı Akdes ile beraber, kurulması Bahai Dini'nin başlıca görevi olan o İlahi Medeniyet'in eşsiz unsurlarını içinde barındıran ana kaynağı oluşturan Hz. Abdülbaha'nın Vasiyetnamesi'ndeki kimi temel ilkeleri hatırlamak yararlı ve öğreti-

ci olacaktır. Bu kutsal belgelerin hükümlerinin incelenmesi, aralarındaki yakın ilişkinin yanı sıra aşıladıkları amaç ve yöntemin birliğini de gözler önüne serecektir. Bu eserlerin kendilerine özgü hükümlerinin birbirleriyle ruhen uyumsuz ve çelişkili olduğunu düşünmek şöyle dursun, tarafsız her araştırmacı, bunların sadece birbirlerini tamamlayıcı olmakla kalmayıp aynı zamanda birbirlerini doğruladığını ve tek bir bütünün ayrılmaz parçaları olduklarını da hemen kabul edecektir. İçeriklerinin diğer kutsal Bahai Yazıları ile kıyaslanması da bu belgelerin Hz. Bahauallah'ın ve Hz. Abdülbaha'nın resmi yazı ve açıklamalarıyla hem ruh hem dil bakımından uyumunu kanıtlayacaktır. Aslında Akdes'i dikkatle ve gayretle okuyan birisi, Hz. Abdülbaha'nın kendi Vasiyetnamesinde emrettiği kurumları En Kutsal Kitap'ın birkaç bölümünde bizzat öngördüğünü keşfetmekte güçlük çekmez. Hz. Bahauallah Yasalar Kitabı'nda belli konuları kesin olarak belirtilmemiş ve düzenlenmemiş halde bırakarak, Bahai Devri'nin genel düzeninde Hz. Abdülbaha'nın Vasiyetnamesi'nin açık hükümleri tarafından doldurulacak bir boşluğu kasten yaratmış gibidir. Birini diğerinden ayırmaya kalkışmak, Hz. Abdülbaha'nın kendi Vasiyetnamesi'nde ortaya koyduklarının Hz. Bahauallah'ın Öğretilerini tamamen ve tam bir bütünlükle desteklemediğini ima etmek, sevgili Hz. Abdülbaha'nın yaşamını ve emeklerini nitelendiren sarsılmaz sadakate karşı affedilemez bir hakarettir.

1.3- Hz. Abdülbaha'nın Vasiyetnamesi'nin meşruluğunu tekrar iddia etmeye veya kanıtlamaya biraz olsun bile kalkışmayacağım; çünkü böyle bir yaklaşım, inananların aramızdan ayrılan Hz. Abdülbaha'nın geride bıraktığı son yazılı arzuların gerçekliğine duydukları ortak güvene ihanet olurdu. Gözlemlerimi yalnızca, inananları Bahai Dini'nin Kurucusu ve Yorumcusu tarafından açıkça belirtilen ruhani, insani ve idari ilkelerin altında yatan köklü birliği takdir etmelerine yardımcı olabilecek konularla sınırlandıracağım.

1.4- Hz. Abdülbaha'nın evrensel ölçekte bilinen tüm yazılarına saygısızlık edip bunları görmezden gelerek, Kendisinin sözlü bir ifadesinin muğlak ve onaysız bir tercümesini Bahai Öğretilerinin gerçekliğinin tek ölçütü olarak alma eğilimi gibi tuhaf bir zihniyeti açıklamak-

ta zorlanıyorum. Bu çeviriyi yapanın Hz. Abdülbaha'nın neyi kastettiğini kavrama ve O'nun kendisine açıkladığı gerçekleri hakkıyla değerlendirme acizliğinden kaynaklanan talihsiz saptırmalar karşısında gerçekten üzüntü duymaktayım. İnananların anlayışını gölgeleyen bu karışıklığın büyük kısmı, yalnızca kısmen anlaşılmiş bir ifadenin yanlış yorumlanması şeklindeki bu çift hatadan kaynaklanıyor olsa gerek. Kaldı ki bu tercüman, birçok kez araştırmacının özel sorularındaki esas anlamı iletmeyi bile becerememiş ve Hz. Abdülbaha'nın yanıtını aktarmadaki anlayış ve ifade kıtlığından ötürü Emrin gerçek ruhuna ve amacına tamamıyla ters beyanlara neden olmuştur. Hz. Abdülbaha ile hac ziyaretine gelenler arasındaki gayriresmî sohbetlerin notlarının yanıltıcı niteliği dolayısıyla, Batılı inananları bu tür açıklamaları yalnızca Hz. Abdülbaha'nın söyledikleriyle ilgili şahsi izlenimler olarak değerlendirmeleri ve sadece O'nun özgün dilinde kayda geçirilmiş beyanlarının resmi metinlerini temel alan tercümelerden alıntı yaparak bunları güvenilir saymaları için ısrarla teşvik etmiştim.

1.5- Emrin her bir inananı şunu hatırlamalıdır ki, Bahai idari düzeni dünya Bahailerine Hz. Abdülbaha'nın vefatının ardından keyfi bir şekilde dayatılan bir yenilik olmayıp, yetkisini Hz. Abdülbaha'nın Vasiyetnamesi'nden alır; sayısız Levihte özellikle belirtilmiştir ve temel özelliklerinden bazıları Kitab-ı Akdes'in açık hükümlerine dayanır. Bu şekilde, Hz. Bahau'llah ve Hz. Abdülbaha tarafından ayrı ayrı ortaya konulan ilkeleri bir bütün haline getirip birbiriyle ilişkilendirir ve Din'in temel gerçekleri ile sıkı sıkıya bağlıdır. Emrin idari ilkelerini salt ruhani ve insani olan öğretilerden ayrı tutmak Emrin vücudunu tahrip etmek ile eşdeğer olacaktır ki böylesi bir ayrışma sadece bütünleyici öğelerin dağılması ve Emrin yok olması ile sonuçlanabilir.

Mahalli ve Milli Adalet Evleri

1.6- Mahalli ve uluslararası Adalet Evlerinin Kitab-ı Akdes'te özellikle emredildiği; Vasiyetnamesi'nde "İkincil Adalet Evi" olarak söz edilen Milli Ruhani Mahfil kurumunun, aracı bir kurum olarak, Hz. Abdülbaha'nın kesin onayına sahip olduğu ve Uluslararası ve Ulu-

sal Adalet Evlerinin seçimleri için izlenecek yöntemin Kendi Vasiyetnamesinin yanı sıra birçok Levhinde ortaya konduğu özenle akılda tutulmalıdır. Dahası, artık mahalli ve milli ruhani mahfillerin gerekli yardımcıları konumuna gelmiş olan bölgesel ve ulusal Fonlar yalnızca Hz. Abdülbaha'nın Doğu Bahailerine yazdığı Levhlerde kurulmakla kalmamış, ayrıca önem ve gereklilikleri yine Kendisinin açıklama ve yazılarında defalarca vurgulanmıştır. Yetkinin inananların seçilmiş temsilcilerinin ellerinde toplanması; Emre mensup olan her bireyin Bahai Mahfillerinin aldıkları karara boyun eğmesinin gerekliliği; Hz. Abdülbaha'nın karar alınmasında oybirliğini yeğlemesi; oyçokluğunun belirleyici niteliği ve hatta tüm Bahai yayınlarının yakından denetiminin arzu edilmesi, resmi ve geniş bir alana yayılmış Levihleri tarafından teyit edildiği üzere Hz. Abdülbaha tarafından gayretle aşılanmıştır. Kendisinin kapsamlı ve insancıl Öğretilerini kabul ederken, diğer yandan daha meydan okuyucu ve belirleyici olan talimatlarını kayıtsızca bir umursamazlıkla reddetmek ve yok saymak, O'nun yaşamı boyunca en çok değer verdiği şeye karşı açık bir sadakatsizlik anlamına gelecektir.

1.7- Bugünün Ruhani Mahfillerinin zaman içinde Adalet Evleri haline gelecek olmaları ve tüm amaç ve niyetlerinin bir olup birbirlerinden ayrı birimler olmadıkları, bizzat Hz. Abdülbaha tarafından sıklıkla teyit edilmiştir. Aslında Birleşik Devletler'de seçilen ilk Bahai kurumu olan Chicago Ruhani Mahfili'nin o ilk üyelerine hitap eden bir Levhte onlardan o şehrin "Adalet Evi" üyeleri olarak söz etmiş ve böylece Hz. Bahauallah'ın sözünü ettiği Adalet Evleri ile mevcut Bahai Ruhani Mahfilleri arasındaki özdeşliği kuşkuyla yer bırakmaksızın kendi kalem vasıtasıyla belirlemiştir. Keşfedilmesi pek de güç olmayan sebeplerden ötürü dünyadaki Bahai toplumlarının seçilmiş temsilcilerine geçici bir süre için Ruhani Mahfiller adının verilmesi uygun görülmüştür ki Bahai Dini'nin konumu ve amaçları daha iyi bir şekilde anlaşıldıkça ve daha çok kabul gördükçe, bu terim yerini daha uygun ve kalıcı olan Adalet Evi terimine bırakacaktır. Bugünün Ruhani Mahfilleri gelecekte yalnızca daha farklı bir biçim almakla kalmayıp, mevcut işlevlerine, Hz. Bahauallah'ın Dini'nin yalnızca dünyadaki dini sistemlerden biri

olarak değil bağımsız ve Egemen bir Gücün Resmi Dini olarak tanınması sonucunda ihtiyaç duyulacak olan güçleri, görevleri ve yetkileri ekleyebileceklerdir. Bahai Dini Doğulu ve Batılı kitlelere nüfuz edince ve gerçekliği dünyadaki sayılı Egemen Devletlerin halklarının çoğunluğu tarafından benimsenince, Yüce Adalet Evi de gücünün doruğuna ulaşacak ve Bahai Uluslar Topluluğu'nun en yüce birimi olarak, geleceğin üst devletine düşen tüm hak, görev ve sorumlulukları üstlenecektir.

1.8- Ancak bu bağlamda Şu noktayı da göz ardı etmemek gerekir ki, kesin bir dille iddia edilenin aksine Yüce Adalet Evi'nin kurulması hiçbir Şekilde Bahai Dini'nin dünya halklarının çoğunluğu tarafından kabulüne bağlı olmadığı gibi, herhangi bir ülkede yaşayan insanların çoğunluğunun bu Emri tanınması gibi bir ön koşul da gerektirmemektedir. Aslında Hz. Abdülbaha yazdığı ilk Levihlerinden birinde Yüce Adalet Evi'nin Kendisi hayattayken kurulması olasılığını düşünmüştü ve Osmanlı idaresinde hüküm süren elverişsiz koşullar söz konusu olmasaydı, büyük bir ihtimalle Adalet Evi'nin kurulmasını mümkün kılacak ilk adımları atacaktı. Dolayısıyla İnan'da ve Sovyet yönetimi altındaki komşu ülkelerde yaşayan Bahailer, Hz. Abdülbaha'nın yazılarında ortaya konan kılavuz ilkelere uygun bir Şekilde ulusal temsilcilerini seçmeye elverişli koşulları bulabilirlerse, Uluslararası Adalet Evi'nin kalıcı Şekilde kurulması yolundaki tek engelin de ortadan kalkacağı açıktır. Nitekim Doğu'nun ve Batı'nın Ulusal Adalet Evleri'ne düşen görev, Vasiyetname'nin apaçık emirlerine uygun olarak, doğrudan Uluslararası Adalet Evi'nin üyelerini seçmektir. Onlar, lkelerindeki her kesimden inananı tam anlamıyla temsil edene ve Emrin organik yaşamında etkin işlev görmelerini sağlayacak ağırlığı ve deneyimi kazanana kadar bu kutsal göreve kalkışamazlar ve Bahai dünyasında böylesine yüce bir kurumun kurulması için gereken ruhani temeli oluşturamazlar.

velilik kurumu

1.9- Velilik kurumunun Yüce Adalet Evi'ne Hz. Bahauallah tarafından Kitab-ı Akdes'te bahşedilen ve Hz. Abdülbaha tarafından Vasiyetnamesi'nde tekrar tekrar ve resmen teyit edilen yetkileri hiç-

bir koşulda yürürlükten kaldırmadığı ve biraz olsun bile azaltmadığı tüm inananlar tarafından net bir şekilde anlaşılmalıdır. Bu kurum ne Hz. Bahauallah'ın Vasiyetnamesi'ne ve Yazılarına herhangi bir şekilde ters düşmektedir ve ne de O'nun tarafından indirilen hükümlerden herhangi birini geçersiz kılmaktadır. Velilik kurumu, açıkça tanımlanmış olan yasama alanının dokunulmazlığını ihlal etmeye yeltenmeden, o yüce kurumun saygınlığını arttırmakta, üstün konumunu pekiştirmekte, birliğini korumakta, emeklerinin sürekliliğini teminat altına almaktadır. Aslında içinde saklı olan anlamları tümüyle kavrayabildiğimizi iddia etmek veya onun kesinlikle içerdiği pek çok gizemi idrak ettiğimizi varsaymak için böylesine muazzam bir belgeye gereğinden fazla yakınız. Dünyanın Baş Mimarı'nın elinin, Hz. Bahauallah'ın dünya çapındaki Dinini birliğe ve zafere ulaştırmak üzere tasarladığı bu Tanrısal Başyapıtın değerini ve önemini ancak gelecek kuşaklar kavrayabileceklerdir. Ancak bizden sonra gelecek olanlar, Adalet Evi ve Velilik kurumlarına atfedilen şaşırtıcı derecede güçlü vurgunun değerinin farkına varacak konumda olacaklardır. Hz. Abdülbaha'nın, zamanında Kendisine muhalefet eden nakızlar topluluğuna atfen kullandığı kudretli dilin önem ve ağırlığını ancak onlar takdir edeceklerdir. Hz. Abdülbaha tarafından temelleri atılan kurumların, mevcut çağın kargaşa ve başıbozukluğu içinden doğacak olan gelecekteki toplumun doğasına ne denli uygun düştüğünü görebilecek olanlar da yalnızca onlardır. Bu bağlamda, Hz. Abdülbaha'nın şahsına gösterilen ısrarlı düşmanlığın başı ve merkezi olan Muhammed Ali'nin, otuz yıl boyunca uğraştığı ve bizzat bunu yazan o bayanın sözleriyle “entrikaların hikâyesinden” başka bir şey olmayan sahte bir vasiyetname düzenlemekte Hz. Abdülbaha'nın aile üyeleri ile rahatça işbirliği yapmış olması gerektiği şeklindeki mantık dışı ve hayal ürünü bir fikri gülünç bulmaktan kendimi alamıyorum. Böylesi karmaşık düşüncelerin umutsuz bir kurbanına verebileceğim en iyi yanıt, bu kadar derin bir yanılısamadan kurtulması umutlarımla karışık bir şefkat ve acıma duygusunun içten bir ifadesi olsa gerektir. Sağlık durumumun iyi olmaması ve Hz. Abdülbaha'nın vefatı sırasında Kutusal Topraklar'da bulunamamış olmam sebebiyle meydana gelen talih-siz ve kaçınılmaz gecikmenin ardından, meselenin öncelikle yakın çevreyle ilgili olduğunun ve daha geniş bir ahabap kitlesini ve Emre yakın-

lık duyanları ancak dolaylı olarak ilgilendirdiğinin tam anlamıyla farkına vararak, Vasiyetname'nin ayırım yapılmaksızın herkese bildirilmesinde işte bu sözü geçen gözlemlerim ışığında tereddüt ettim.

Bahai kurumlarının Canlandırıcı Amacı

1.10- Şimdi bize yaraşan, kutsal niteliği ve evrensel etkisi ancak etrafa yaydıkları ruh ve yaptıkları işle gözler önüne serilebilecek ve temeli tanrısal olan bu kurumların canlandırıcı amacı ve öncelikli görevleri üzerinde düşünmektir. Emrin yönetiminin, Hz. Bahau'llah'ın Dini'nin yerine geçen bir şey olarak değil onun bir aracı olarak düşünülmesi, O'nun vaat ettiği ihsanların akabileceği bir kanal olarak görülmesi, O'nun Zuhuru vasıtasıyla salınan özgürleştirici güçlerin önünü tı kayıp engelleyecek katılıktan korunması gerektiğini yinelemiş ve vurgulamıştım ve bunun üzerinde bir daha durmama gerek yok. Mahalli ya da ulusal Fonlara yapılacak tüm bağışların tamamen isteğe bağlı olduğunu; Emri fonlara bağış için herhangi bir zorlamaya veya ısrarlı talebe göz yumulamayacağını; Emrin parasal gereksinimlerini karşılamak üzere yapılacak genel çağrılarının toplumlara yalnızca bir bütün olarak yöneltilen çağrılardan ibaret olması gerektiğini; tebliğ ve yönetim sahalarındaki az sayıda çalışana yapılacak parasal yardımın yalnızca geçici bir niteliği olduğunu; Bahai eserlerinin yayımlanması ile ilgili bugünkü kısıtlamaların kesinlikle ortadan kalkacağını; Dünya Birliği çalışmasının dolaylı tebliğ yöntemini sınamak adına bir deneyim olarak uygulandığını; mahfillerden, heyetlerden ve konvenşinlardan oluşan mekanizmanın kendi içinde bir amaç değil araç olarak görülmesini; bunların Bahai Dini'nin çıkarlarına yardım etme, etkinlikleri düzenleme, ilkelere uygulama, ülküleri hayata geçirme ve Emrin amacını yerine getirme kapasitelerine göre yaşayacakları dalgalanmaları geçmişte belirtmiştim ve şimdi ayrıntılara girmem gerekmez. Şunu da sorabilirim ki, Emrin uluslararası karakterini, geniş bir alana yayılmış bulunan kollarını, işlerinin giderek artan karmaşıklığını, taraftarlarının çeşitliliğini ve Tanrı'nın bebeklik çağındaki Dinine dört bir yandan saldıran karmaşa ortamını görürken, çırpınmakta olan bir uygarlığın fırtına ve geriliminin ortasında Din'in birliğini sağlayacak, kimliğini koruyacak ve çı-

karlarını kollayacak bir tür idari mekanizmanın gerekliliğini bir an için bile olsa kim sorgulayabilir? Hz. Bahauğllah'ın Dini'nin seçilmiş yöneticilerinden oluşan mahfillerin geçerliliğini tanımamak Hz. Bahauğllah ve Hz. Abdülbaha tarafından yazılmış o sayısız Levihleri hiçe saymak olurdu ki her İkisi de o levihlerde "Rahman'ın eminleri"nin makamını yüceltmış, ayrıcalık ve ödevlerini tek tek saymış, görevlerinin azametini vurgulamış, işlerinin enginliğini ortaya koymuş ve onları dostlarının hikmetsizliği ve düşmanlarının kötü niyetlerinden gelebilecek saldırılara karşı uarmışlardır. Elleri böyle sine eşsiz bir miras bırakılardan beklenen, elbette ki, araçlar Din'in yerine geçmesin diye, Emrin idari işlerinden doğan çok küçük ayrıntılarla ilgili yersiz kaygılar onu destekleyenlerin vizyonunu karartmasın diye, zaman içinde tarafgirlik, hırs ve dünyevilik eğilimi Hz. Bahauğllah'ın Dini'nin parlaklığını gölgelemesin, saflığını lekelemesin ve etkinliğini azaltmasın diye, inanarlara yakışır bir tavır içinde olmalarıdır.

Mısır'daki Durum

1.11- 10 Ocak 1926 ve 12 Şubat 1927 tarihli mesajlarımda, Mısır'da ortaya çıkan ve o ülkedeki İslami şeriat mahkemesinin nihai kararının bir sonucu olan, şaşırtıcı ve oldukça önemli duruma değinmişim. Bu karar Mısırlı kardeşlerimizi kâfir ilan etmiş, aralarından kovmuş ve İslami Şeriat'tan yararlanma ve buna başvurma haklarından menetmiştir. Sizlere onların ne tür zorluklarla karşılaştıklarından ve dinlerinin Mısırlı yetkililerce bağımsız kabul edilmesini sağlamak için yaptıkları planlardan da söz etmişim. Bununla birlikte şunun da açıklanması gerekir ki; yönetimi altındaki tüm şeriat mahkemelerini kaldıran Türkiye hariç, Yakındoğu ve Ortadoğu'daki Müslüman ülkelerde yaşayan ve resmen tanınan tüm dini toplumların, evlilik, boşanma ve miras gibi özel meselelerini ele alan ve hukuk ile ceza mahkemelerinden tamamen bağımsız olan kendi dini mahkemesi vardır ve böylesi durumlarda hükümet tarafından ilan edilmiş ve birbirinden farklı tüm dini toplumları kapsayan bir medeni hukuk yoktur. İslam'ın bir mezhebi olarak kabul edilen, büyük çoğunluğu Müslüman kökenli olan ve evlilik veya boşanma amacıyla başka bir dini grubun resmi bağlamda kabul gör-

müş dini mahkemesine başvuramayan Mısırlı Bahailer, kendilerini hasas ve olağandışı bir konumda bulmuşlardır. Doğal olarak durumlarını Mısır Hükümeti'ne bildirmeye karar vererek bu amaçla Mısır Bakanlar Kurulu'nun başına hitaben bir dilekçe hazırladılar. Bu belgede kendilerini yöneticileri tarafından tanınma arayışına iten sebebi dile getirirken, bağımsız bir Bahai mahkemesinin işlevlerini yürütmeye hazır olduklarından ve bu konudaki yetkinliklerinden söz ettiler, devlete kesin itaat ve sadakatlerinin ve ülkelerinin siyasetine karışmaktan uzak durduklarının güvencesini verdiler. Ayrıca, dilekçelerine Mahkeme kararının bir kopyası ile birlikte Bahai yazılarından alıntılar ve birkaç istisna dışında Mahfiliniz tarafından yayınlanan Beyanname ve Yönetmelik ile özdeş olan kendi ulusal tüzüklerindeki ilkeleri içeren bir doküman ekleyerek hükümete göndermeye karar verdiler.

1.12- Kendi tüzüklerindeki hükümlerin, tüm Milli Bahai Tüzükleri için önemli olduğunu hissettiğim bütünlüğü koruyan şekilde, sizin oluşturduğunuz Güven Beyannamesi ve Yönetmelik metnine tüm ayrıntılarıyla uygun olması gerektiğinde ısrarlıydım. İşte bu bağlamda onlara bildirdiğim bir talebimi sizden de rica ediyorum. Beyanname ve Yönetmelik metninde herhangi bir değişiklik kararı alırsanız beni bundan zamanında haberdar etmelisiniz ki ben de bütün diğer Ulusal Bahai Tüzüklerinde benzer değişikliklerin yapılması için gereken adımları atabileyim.

1.13- Yakın ve Ortadoğu'nun İslam ülkeleri tarafından resmen tanınmış dini Toplumlara verilen özel ayrıcalıklar ışığında baktığımızda, Mısır Bahailerini Milli Mahfili'nin Mısır Hükümeti'ne iletmek üzere olduğu talebin, Federal Makamların Mahfilinize vermiş olduğu haklardan çok daha esaslı ve geniş kapsamlı olduğu kolaylıkla görülebilir. Zira dilekçeleri temel itibarı ile, Mısır'daki en üst düzey sivil yetkililerin Mısır Milli Ruhani Mahfili'ni resmen tanıyarak, onu her türlü kişisel nitelikli konuda Hz. Bahauallah tarafından Kitab-ı Akdes'te yürürlüğe konulan yasa ve buyrukları uygulayabilecek özgür ve bağımsız bir Bahai mahkemesi olarak kabul etmesini resmen talep etmektedir.

1.14- Kendilerinden ilgili makamlarla gayri resmi olarak görüşmelerini ve bu tarihi dilekçelerinin resmen sunulması öncesinde bir önlem olarak olabildiğince kapsamlı bir araştırma yapmalarını istedim. Mahfilinizin dikkatli bir meşveretin ardından Emrin o ülkedeki yiğit öncülerine sunmayı uygun bulabileceği her türlü yardım derin bir takdirle karşılanacak ve Doğu'daki ve Batı'daki Bahai Toplumlarına özgü dayanışmayı sağlamlaştırmaya hizmet edecektir. Bu olağanüstü konunun sonucu ne olursa olsun ve kimse mevcut durumun yarattığı ölçülemez olanakları takdir etmekte başarısız olamayacak iken, bu güçleri salıveren kılavuzluk Elinin, anlaşılmaz hikmeti ve her şeye yeten gücü ile, O'nun Emrinin görkemine, nihai özgürleşmesine ve koşulsuz kabulüne giden rotalarını biçimlendirip yönlendirmeye devam edeceğinden emin olabiliriz.

Gerçek kardeşiniz,
Şevki.
Hayfa, Filistin.
27 Şubat 1929

**HZ. BAHAULLAH'IN
DÜNYA DÜZENİ:
EK DÜŞÜNCELER**

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A

HZ. BAHALLAH'IN DÜNYA DÜZENİ: Ek DÜŞÜNCELER

Batı'daki Tanrı sevgililerine ve Rahman'ın cariyelerine.

Çok sevgili çalışma arkadaşları,

2.1- Kutsal Topraklara ulaşan son raporların birçoğu Emrin zafer yürüyüşüne tanıklık ederken, birkaçı da Hz. Bahauallah'ın Dini ile ayrılmaz bir bütün oluşturan kurumların geçerliliğine dair belirli bir anlayışı ortaya koyar gibi durmaktadır. İfade edilen kuşular, ya Bahai Dini'nin esaslarından tamamıyla habersiz olanlardan ya da sadık inananların yüreklerine ayrılık tohumları ekmeye çalışanlardan kaynaklanan çeşitli söylentilerle harekete geçirilmiş gibi görünüyör.

Gizli Bir Lütuf

2.2- Geçmiş deneyimler ışığında bakıldığında, böylesi değersiz girişimlerin kaçınılmaz sonucu, ne kadar ısrarlı ve kötü niyetli olurlarsa olsunlar, inananlar kadar inanmayanların da Hz. Bahauallah tarafından ilan edilen Dinin ayırt edici özelliklerini daha kapsamlı ve derinliğine tanımalarına katkıda bulunmaktır. Kötü niyetli olsun olmasın, bu gibi meydan okuyucu eleştiriler onun hararetli destekçilerinin ruhlarını harekete geçirmekten ve sadık öncülerinin saflarını sağlamlaştırmaktan başka bir şeye hizmet edemezler. Bunlar, Dini, inananlarla sürekli temas ederek Emrin şanını azaltmaya ve ruhunun saflığını lekelemeye meyleden o zararlı öğelerden arındıracaklardır. İşte bu nedenle bizler, sadece Emrin bariz düşmanlarının ısrarla başlattıkları açık saldırıları değil, dinlerinden dönenlerin veya onun sadık savunucuları olduklarını iddia ederek zaman zaman ona saldıranların estirdikleri tüm o fesat kasırgalarını da gizli bir lütuf olarak görmeliyiz. İster içten gelsin ister dıştan, bu gibi saldırılar Emrin altını oymak şöyle dursun, temellerini kuvvetlendirir ve ateşinin şiddetini artırır. Işığını gölgeleme maksadı güden bu saldırılar, onun ilkelerinin yüce karakterini, birliğinin tamli-

ğını, konumunun eşsizliğini ve etkisinin kapsayıcılığını tüm dünyaya ilan ederler.

2.3- Tanrı Emri'nin karşı konulmaz ilerleyişine karşı gösterilen aciz bir öfkeden öteye geçemeyen bu tür yaygaraların Dinin yiğit savaşçılarını kaygılandıracağını bir an olsun düşünmüyorum. Çünkü bu kahraman ruhlar, ister Amerika'nın zapt edilemez kalesinde mücadele ediyor olsunlar, ister Avrupa'nın göbeğinde veya Avustralasya kıtasının deniz aşırı topraklarında uğraş veriyor olsunlar, Dinlerine bağlılıklarını ve inançlarının kalıcılığını zaten fazlasıyla göstermiş bulunuyorlar.

Bahai Dünya Düzeni'nin Ayırt Edici Özellikleri

2.4- Yine de Emrin Veliliği'ne düşen sorumluluğun gereği olarak bu dünya düzeninin, Hz. Bahauallah tarafından tasarlandığı ve ilan edildiği biçimiyle esas karakteri ve ayırt edici özellikleri üzerinde daha derin bir şekilde durmam gerektiğini hissetmekteyim. Bahai Dini'nin mevcut gelişim aşamasında, Emrin henüz doğmakta olan kurumlarının bütünlüğünün korunmasına hizmet edebileceğini düşündüğüm her ne varsa, bunları samimiyetle ve hiçbir şekilde kısıtlamaksızın belirtmeye sevk edildiğimi de hissediyorum. Temellerini Hz. Bahauallah'ın yanılmaz eli ile attığı ve esas öğelerini Hz. Abdülbaha'nın Vasiyetnamesi'nin ifşa ettiği o İlahi Medeniyetin kendine has eşsiz karakterini insaflı her gözlemciye bütün açıklığı ile gösterebilecek olan bazı gerçekleri açıklamak için güçlü bir dürtü hissediyorum. Emre yeni giren herkesi, Bahai öğretilerinin haber verdiği Egemenliğin vaat edilen görkeminin ancak zamanla açığa çıkacağı ve bu Egemenliği oluşturan öğelerin saklandığı ikiz hazineler olan Kitab-ı Akdes ile Hz. Abdülbaha'nın Vasiyetnamesi'ndeki işaretlerin bugünkü neslin kavrayamayacağı ve tam takdir edemeyeceği ölçüde geniş olduğu konusunda uyarmayı kendime bir görev sayıyorum. Emir ile özdeşleşmiş olanlara seslenerek, bugünün yaygın fikirlerine ve gelgeç modalarına itibar etmemeleri ve günümüzün medeniyetine ait yıkılan teorilerin ve sendelemekte olan kurumların, bunların yıkıntıları üzerinde yükselmesi mukadder olan ilahi temelli kurumlar-

la keskin bir zıtlık oluşturmak durumunda oluşunu daha önce hiç olmadığı kadar anlamaları için çağrıda bulunmaktan kendimi alamıyorum. Görevlerinin tarifi imkânsız yüceliğini, misyonlarının yüklediği muazzam sorumluluğu ve üstlendikleri işin çarpıcı büyüklüğünü tüm yürekleri ve ruhlarıyla fark etmeleri için dua etmekteyim.

2.5- Hz. Bahauallah'ın Dini'nin tüm gerçek destekçileri şunun farkına varmalıdır ki Tanrı'nın bu çaba halindeki Emrinin boğuşmak zorunda olduğu fırtınalar, toplumun parçalanma süreci ilerledikçe bir öncekinden daha şiddetli olacaktır. Hz. Bahauallah'ın Dini'nin muazzam iddiasının gerçek boyutu, bilinçli amacı insanların düşünce ve vicdanları üzerindeki mutlak güçlerini sürdürmek olan tutuculuğun eskiden kalma ve güçlü kaleleri tarafından fark edildikçe, bebeklik çağındaki bu Emrin, geçmişte zulümlerine maruz kaldığı en bağınaz din adamlarından ve en zalim işkencecilerden çok daha güçlü, çok daha sinsi düşmanlarla mücadele etmek durumunda kalacağına her biri farkında olsun. Ölüm döşegindeki bir uygarlığı saracak çırpınışlar esnasında, aynı uygarlığın üzerine hâlihazırda yığılmış olan aşağılanmaları pekiştirecek daha ne düşmanlar çıkar!

Tüm Halkların ve Irkların Saldırısı

2.6- Kaderleri Tanrı'nın kutsal Dini ile mücadele etmek olan güçlerin boyutunu ve karakterini fark etmek için Hz. Abdülbaha'nın uyarılarına bakmamız yeterlidir. Yaşamının en karanlık anında, Abdülhamid'in rejimi altındayken, Kuzey Afrika'nın en yabani bölgelerine sürgün edilmek üzere hazır beklediği ve Bahai Zuhuru'nun kutlu ışıklarının Batı'da henüz ağarmakta olduğu bir zamanda, Hz. Bab'ın kuzenine yazdığı bir veda mektubunda şu kehanet dolu ve kötülüğün habercisi sözleri kaleme almıştı: "Ne kadar büyük, ne kadar muazzamdır bu Emir! Nasıl da şiddetlidir tüm yeryüzü halklarının ve ırklarının saldırısı. Çok geçmeden tüm Afrika'da ve tüm Amerika'da büyük kalabalıkların velvelesi, Avrupalı'nın ve Türk'ün haykırışları, Hindistan'ın ve Çin'in iniltileri uzaktan ve yakından duyulacak. O'nun Emrine karşı koymak için tek

tek ve hep birlikte tüm güçleriyle ayaklanacaklar. O zaman Rabbin askerleri, O'nun yücelerdeki ihsanı ile desteklenmiş, imanla güçlenmiş, anlayışın gücü ile yardım görmüş ve Misak'ın orduları ile takviye edilmiş olarak kalkacaklar ve 'Onlar çeşitli gruplardan oluşmuş bir ordu-
dur; işte şurada bozguna uğratılacaklardır.' ayetinin doğruluğunu açıkça gösterecekler.”

2.7- Hz. Abdülbaha'nın sözleri, öngördükleri mücadelenin muaz-
zam olması kadar, İsm-i Âzam'ın yandaşlarının eninde sonunda ulaş-
maları mukadder olan kesin zafere de tanıklık etmektedir. Halklar, ulus-
lar ve farklı inançlara sahip olanlar onun birliğini bozmak, direncini
kırmak ve kutsal adını alçaltmak üzere birlikte ve birbiri ardına ayağa
kalkacaklardır. Yalnızca aşulamakta olduğu ruha değil, o ruhun kanalı,
aracı ve vücudu olan idari düzene de saldıracaklardır. Hz. Bahauallah ta-
rafından takdir edilen yetki gereği geleceğin Bahai Uluslar Topluluğu
giderek daha fazla görünür hale geldikçe, barındırdığı gerçeklere kar-
şı her yönden yönelecek meydan okuma da o oranda şiddetlenecektir.

Bahai Dini ile Diğer Dini Yapılanmalar Arasındaki Fark

2.8- Bizlere düşen, sevgili dostlar, yalnızca Hz. Bahauallah'ın bu yüce
Eserinin hayati özelliklerini tanımaya çabalamakla kalmayıp, dünyayı
kucaklayan ilahi nitelikteki bu Düzen ile ister Hz. İsa'nın Kilisesine, is-
ter Hz. Muhammed Devrinin hükümlerine bağlı bulunsunlar, dünyada-
ki başlıca dini yapılanmalar arasındaki esaslı farkı kavrayabilmektir.

2.9- Eşsiz ayrıcalıkları Bahai kurumlarını korumak, işlerini yönet-
mek ve kazanımlarını arttırmak olanlar, er ya da geç şu zor soruyla
karşılaşmak durumunda kalacaklardır: “Hz. Bahauallah tarafından tesis
edilmiş olan ve dışarıdan bakıldığında Hıristiyanlık ve İslam'daki ku-
rumların kopyası gibi görünen bu Düzen'in onlardan farkı nedir ve ne-
rededir? İkiz kurumlar olan Adalet Evi ve Velilik makamı, Tanrı Emri-
nin Elleri kurumu, milli ve mahalli Mahfiller, Maşriku'l-Ezkâr kurumu,
Hıristiyanların ve Müslümanların gözetip savundukları Papalık ve Ha-
lifelik kurumunun ve beraberindeki tüm diğer dini kurumların yalnız-

ca farklı isimler taşıyan halleri değil midir? Kilisenin Papazları ve Hz. Muhammed'in Halifeleri tarafından beslenen kurumlara kimi yönleriyle Şaşırtıcı Şekilde benzeyen Bahai kurumlarını, diğer örgütlü dinsel hiyerarşilerin başına geldiği gibi karakter yozlaşmasından, birliğin bozulmasından ve etkinliğin yitirilmesinden koruyabilecek Şey ne olabilir? Niye eninde sonunda Hz. İsa'nın ve Hz. Muhammed'in varislerinin besleyip korudukları kurumlarla aynı kaderi paylaşmasınlar?"

2.10- Yeryüzünde Tanrı'nın krallığının kurulması için inananların Şimdi tüm ülkelerde yürüttükleri çabaların başarısı, büyük oranda, işte bu zorlu sorulara verilecek yanıtla bağlı olacaktır. Dünyaya Hz. Bahauallah tarafından üflenene ve kendisini O'nun adanmış destekçilerinin bilinçli çabaları ve dolaylı olarak da bazı insani yardım kuruluşları aracılığıyla farklı yoğunluklarda gösteren Ruh'un, O'nun adını taşıyacak, tamamen O'nun ilkeleri ile özdeşleşecek ve O'nun yasaları ile uyum içinde işleyecek gözle görülür bir Düzendeki vücut bulmadıkça ve bulana kadar insanlık üzerinde asla kalıcı bir etki yaratamayacağını ve gösteremeyeceğini fark etmekte az sayıda kişi başarısız olacaktır. Akdes Kitabı'nda Hz. Bahauallah'ın ve ardından Akdes'in hükümlerini teyit eden, destekleyen ve aralarındaki bağlantıları kuran Vasiyetnamesi'nde Hz. Abdülbaha'nın, Bahai Uluslar Topluluğu'nun kurulabilmesi için gereken temel unsurların tamamını ortaya koyduklarını, bu yapıtları okuyan hiç kimse inkâr etmeyecektir. Hz. Bahauallah'ın Dini, yani insanlığın kurtuluş Gemisi, Allah tarafından takdir edilmiş bu idari ilkelere göre biçimlenmek durumundadır. Gelecekteki tüm lütuflar bunlardan akmalı ve karşı gelinmez yetkisi tamamen bunlara dayanmalıdır.

2.11- Zira Şunu canı gönülden anlamalıyız ki Hz. Bahauallah, insanlığa yalnızca yeni ve iyileştirici bir Ruh aşılamakla kalmamıştır. Ne kadar etkili, sağlam ve evrensel olsalar da yalnızca belli başlı evrensel ilkelere ilan etmemiş veya sadece bir felsefe ileri sürmemiştir. Bunlara ek olarak, O ve ardından da Hz. Abdülbaha, daha önceki Devirlerde benzerine rastlanmamış bir Yasalar dizisini açık ve belirgin bir biçimde ortaya koymuş, belirli kurumlar kurmuş ve İlahi bir İdare'nin alt yapısını hazırlamışlardır. Bunların yazgısında, geleceğin toplum modeli, En Bü-

yük Barış'ın kurulmasının ana aracı, dünyanın birleşmesinin ve yeryüzü üzerinde doğruluğun ve adaletin egemenliğinin ilanının biricik aracı olmak vardır. Onlar yalnızca Tanrı Elçilerinin hayalini kurdukları ve ezelden beri her çağda kâhinlerin ve ozanların düşlerini alevlendirmiş ideallerin hayata geçirilmesi için gereken tüm buyrukları bildirmekle kalmamışlardır. Aynı zamanda, dolambaçsız ve vurgulu bir dille; ilkelere uygulamaya, yasaları ilan etmeye, kurumları korumaya, Emri geliştirmekte olan toplumsal gereksinmelere sadakatle ve akıllıca uyarlamaya ve Emrin Kurucuları tarafından dünyaya bırakılan bozulmaz mirası olgunlaştırmaya tahsis edilmiş olan Adalet Evi ve Velilik ikiz kurumlarını da seçilmiş Halefleri olarak atamışlardır.

2.12- Geçmişe dönüp İncil'i ve Kur'an'ı ele alacak olursak, Hıristiyanlığın ve İslamiyet'in, ne Hz. Bahauallah tarafından böylesine tüm ayrıntılarıyla kurulmuş olan İlahi İdare'nin, ne de böyle bir sistemin korunup ilerletilebilmesi için almış olduğu önlemlerin bir benzerini sunabildiğini kolayca görürüz. Daha öncesinde değindiğim soruların yanıtının burada yattığına dair derin bir inanç taşıyorum.

2.13- Hz. İsa'nın Kilisesi'nin birliğinin onarılamaz bir biçimde parçalanmasının ve etkisini zaman içinde kaybetmesinin nedeninin, Hz. İsa'nın ilk Havarisinin ölümüyle birlikte Kilise Pederlerinin inşa ettikleri Yapı'nın hiçbir şekilde Hz. İsa'nın açık emirleri üzerine inşa edilmemiş bir Yapı olmasından kaynaklandığına kimsenin itiraz etmeyeceğini düşünüyorum. Yönetimlerinin yetkisi ve nitelikleri, bütünüyle ve aşağı yukarı bir doğrulama ile O'nun İncil'deki sözleri arasına serpiştirilmiş halde buldukları kimi bulanık ve bölük pörçük göndermelerden sonuç olarak çıkarılmış ve dolaylı olarak türetilmişti. Ne Kilise'nin tek bir ayini, ne Hıristiyan Papazların büyük bir özenle düzenledikleri ve şatafatla uyguladıkları ayin ve törenler, ne de basit Hıristiyanlara zorla dayattıkları katı disiplinin herhangi bir ögesi Hz. İsa'nın doğrudan yetkisine dayanmış ve O'nun belirli sözlerinden kaynaklanmıştır. Hz. İsa bunların hiçbirini tasarlamamıştı ve hiç kimseye Sözlerini tefsir etme veya açıkça emir vermediği konulara ekleme yapma yetkisi vermemiştir.

2.14- Bu nedenle sonraki kuşaklar, bu kendi kendini tayin etmiş ve kendisine İsa Mesih'in İncil'inde yazılı açık metinlerden doğmayan ve İncil'in öğrettiklerinin özünden vahim bir sapma oluşturan ayrıcalıklar ve güçler tanıyan Otoriteye karşı seslerini yükselttiler. Kilise Meclislerinin ilan ettiği dini kanunların ilahi yasalar olmayıp, Hz. İsa'nın gerçek sözlerine bile dayanmayan sırf insan icadı şeyler olduğu gerekçesiyle, güç kullanarak ve haklı gerekçelerle mücadele ettiler. Savlarının odak noktası, Hz. İsa'nın Petrus'a söylediği Şu belirsiz ve ikna edici olmaktan uzak "Sen Petrus'sun ve Ben Kilisemi bu kaya üzerine inşa edeceğim." sözlerinin, haleflerinin O'nun Dinini gittikçe daha fazla yıpratın ve karartın aşırıya kaçın kanunlarını, karmaşık törenlerini, köstekleyici dini öğreti ve dogmalarını asla haklı çıkaramayacağıydı. Haksız yetkileri dört bir yandan amansız saldırılara maruz kalan Kilise Papazlarının kendilerine yöneltilen suçlamaları çürütmek için Hz. İsa'nın Kilisenin gelecekteki düzeniyle veya Haleflerinin yetkisiyle ilgili birkaç sözünü göstermeleri mümkün olsaydı, baş gösteren muhalefet ateşini hiç kuşku yok ki söndürmeyi başarabilir ve Hristiyanlığın birliğini koruyabilirlerdi. Oysa Hz. İsa'nın sözlerinin tek kaynağı olan İncil, kendilerini düşmanlarının acımasız saldırıları karşısında çaresizlik içinde bulan ve makamlarını ele geçiren hizipleşme güçlerine en sonunda boyun eğmek zorunda kalan yıldıgın Kilise önderlerine bu konuda böyle bir sığınak sağlamıyordu.

2.15- Her ne kadar Hz. İsa'nıniki ile kıyaslandığında idari hükümler bakımından daha eksiksiz ve daha açık olsa da, hilafet konusunda Hz. Muhammed'in Zuhuru'nda da, misyonu O'nun Dinini yaymak olan kimselere yazılı, bağlayıcı ve kesin talimatlar bırakılmamıştı. Çünkü ibadet, oruç, evlilik, boşanma, veraset ve hac gibi meseleler bin üç yüz yıllık bir devrimin ardından bozulmadan ve işler durumda kalmış olsa da, Kur'an'ın metninde, İslam'ı parçalayan ve itibarını zedeleyen tüm anlaşmazlıkların, çekişmelerin ve hizipleşmelerin kaynağı olan Hilafet Yasası ile ilgili herhangi açık bir kılavuzluk yoktur.

2.16- Hz. Bahau'llah'ın Zuhuru'nda ise durum böyle değildir. Hz. İsa'nın Devri'nden, Hz. Muhammed'in Devri'nden ve tüm geçmiş De-

virlerden farklı olarak, Hz. Bahauallah'ın her ülkedeki havarileri, nerede çalışıp uğraş veriyor olurlarsa olsunlar, görevlerini sürdürüp tamamlamak için gereksinim duydukları tüm yasaları, düzenlemeleri, ilkeleri, kurumları ve kılavuzluğu, anlaşılır ve kesin bir dille önlerinde bulurlar. İster Bahai Dini'nin idari hükümlerinde olsun, ister Adalet Evi ve Velilik ikiz kurumlarında vücut bulan haleflik konusunda olsun, Hz. Bahauallah'ın takipçileri, İlahi Kılavuzluğun kimsenin direnemeyeceği, küçümseyemeyeceği ve görmezden gelemeyeceği çürütülmez kanıtlarının yardımına başvurabilirler. Bahai Dini'nin ayırt edici özelliği işte burada yatar. İddiası önceki Dinleri yıkmak veya küçümsemek değil birbirine bağlamak, birleştirmek ve tamamlamak olan bir İnancın birliğinin gücü ve böyle bir Vahyin geçerliliği burada yatmaktadır. Hz. Bahauallah'ın ve Hz. Abdülbaha'nın, takipçileri olan bizlere miras bıraktıkları İlahi İdare ile ilgili kimi ayrıntıları açıklamalarının ve bunlar üzerinde ısrarla durmalarının nedeni budur. Vasiyetnamelerinde Dinlerinin idarecilerinin güç ve hakları üzerinde bu denli durmalarının nedeni de budur.

2.17- Kitaplarındaki açık talimatlar ve Vasiyetnamelerinin hükümlerini donattıkları hayret verici kesinlikteki dil dışında hiçbir şey, her ikisinin de tüm yaşamları boyunca uğruna böylesine yüce bir şekilde emek verdikleri Emri koruyamaz. Mezheplerin, halkların ve hükümetlerin giriştikleri ve gelecekte artan bir şiddetle sürdürecekleri sapkınlık ve iftira saldırılarından onu koruyabilecek başka hiçbir şey yoktur.

2.18- Şunu da her zaman aklımızda tutmalıyız ki Bahai Dini'nin kendine has karakteri, yalnızca öğretilerini Hz. Bahauallah ve Hz. Abdülbaha'nın inşa ettiği bir Devrin eksiksizliğinden ve tartışılmaz geçerliliğinden ibaret değildir. Onun üstünlüğü ayrıca, geçmiş Devirlerde Kurucularından en ufak bir yetki bile almaksızın yozlaşmanın ve Tanrı Dini'ne gelen sayısız zararların bir kaynağı haline gelen unsurların Hz. Bahauallah'ın açık yazılarında kesin bir şekilde dışlanmış olmasında yatar. Sağlam temellere dayanmayan vaftiz törenleri, ekmek ve şarap ayini, günah çıkarma, çilecilik, rahipliğin egemenliği, karmaşık törenler,

cihat ve çok eŐlilik gibi uygulamalar Hz. Bahauallah'ın Kalemi tarafından kesin bir dille kaldırılırken, bireyin ibadeti için gerekli olan oruĥ gibi kimi uygulamaların katılığı ve zorluĥu ise epeyce hafifletilmiŐtir.

Canlı Bir varlık

2.19- Emrin işleyişi öyle biçimlendirilmiŐtir ki onu ilerici tüm hareketlerin ön safında tutmak için bünyesine dâhil edilmesi gereken her ne varsa, Hz. Bahauallah'ın belirlediĥi hükümler doĥrultusunda onun içinde güvenle vücut bulabilir; bu da unutulmamalıdır. Hz. Bahauallah'ın Kelimât-ı Firdevsiyye'nin Sekizinci Yapraĥı'nda kaydedilen Şu sözleri buna tanıklık eder: “Adalet Evi Üyeleri, aralarında meşveret ederek Kitap'ta görünüŐe göre eksik kalmış hükümleri tamamlasınlar ve yürürlüĥe koysunlar. Tanrı dilediĥini onlara ilham edecektir. O, gerçekten de, Önlem Alıcıdır, Bilicidir.” Adalet Evi sadece Hz. Bahauallah tarafından O'nun kutsal Kitabında görünürde ve açıkça yer almayan konularda yasa koyma yetkisiyle donatılmamıŐ, ayrıca Hz. Abdülbaha'nın Vasiyetnamesi ile daha önceki bir Adalet Evi tarafından yasalaŐtırılmıŐ ve uygulanmıŐ her ne varsa, bunları zamanın gerekleri ve deĥiŐimleri uyarınca feshetme hakkını ve yetkisini de kazanmıştır. Bu bağlamda Hz. Abdülbaha, Vasiyetnamesi'nde Şu sözlere yer vermiştir: “Adalet Evi'nin Kitap'ta açıkça belirtilmemiş konularda ve günlük konularda kanun yapma yetkisi olduĥu için aynı Şekilde bunları feshetme yetkisi de vardır. Örneĥin Adalet Evi bugün belli bir kanun çıkarır ve uygular ve yüz sene sonra durumlar büyük oranda deĥiŐip koşullar baŐlaŐtıĥında ise başka bir Adalet Evi, zamanın gereĥine uygun olarak, o kanunu deĥiŐtirme yetkisine sahiptir. Bunu yapabilir, çünkü böyle kanunlar kutsal Metnin bir parçası deĥildir. Adalet Evi kendi kanunlarını koyar ve fesheder.” O'nun mukaddes sözünün deĥiŐmezliĥi işte böyledir. Kendisinin atanmış vekillerinin işlevlerini niteleyen esneklik işte böyledir. Bunlardan ilki O'nun Emrinin kimliĥini muhafaza eder ve Yasalarının bütünlüĥünü korur. İkincisi ise, canlı bir varlık gibi, sürekli deĥiŐen bir toplumun ihtiyaĥ ve gereksinimleri doĥrultusunda kendisini geniŐletmesini ve uyarlamasını saĥlar.

2.20- Sevgili dostlar! Dinimiz şimdi onu İslam'ın bir uzantısı olarak ilan edenlerin veya Batı'da sıklıkla görölen tuhaf mezheplerden biri olarak kabul edip küçümseyerek görmezden gelenlerin gözünde pek zayıf gibi gözükse de, İlahi Vahyin bu paha biçilmez cevheri, henüz embriyo evresinde olup O'nun yasaının mahfazasında evrimini sürdüreceğ ve bütün insanlığı kucaklayana kadar, bölünmeksizin ve bozulmaksızın ilerleyecektir. Yalnızca Hz. Bahauğllah'ın yüce makamını tanımış, yüreklerinde O'nun sevgisini hissetmiş ve O'nun ruhunun kudretine aşina olmuş olanlar O'nun insanlığa bu çok değerli armağanının, bu İlahi İdare'nin değerini hakkıyla takdir edebilirler.

2.21- Bugünlerde şaşkın ve yılgın gözlerle düşüncelerinin iflasına ve eserlerinin parçalanışına tanıklık eden din önderleri, siyasi kurumların yandaşları ve insani kurumların yöneticileri, bakışlarını Hz. Bahauğllah'ın Zuhuru'na çevirip, O'nun öğretilerinde yatan ve günümüz uygarlığının kargaşa ve çalkantısının içinden yavaşça ve belli belirsiz yükselen Dünya Düzeni üzerinde düşünseler iyi olur. Bu kişilerin Emrin yandaşlarıncı dünyanın dört bir yanında kurulmakta olan kurumların doğası, kaynağı veya geçerliliği konusunda herhangi bir kuşku ya da kaygı duymalarına gerek yoktur. Çünkü tüm bu kurumlar, mazur görülemez çıkarımların veya O'nun Sözü'nün yetkisiz tefsirlerinin etkisiyle bozulmamış ve belirgin bir şekilde, öğretilerin içinde yatmaktadır.

2.22- Bu öğretilerle tanışmış bulunanların omuzlarındaki sorumluluk ne kadar acil ve ne kadar kutsal! İnançtan yoksun bir dünyaya bu öğretilerin doğruluğunu kanıtlamaya ve uygulanabilirliğini göstermeye çağrılmış olanların görevi ne kadar yüce! Kaynağının ilahi oluşuna ve din tarihindeki eşsizliklerine duydukları sarsılmaz bir inanç ve Emrin idari mekanizmasını işletip uygulamak için gösterecekleri sarsılmaz bir kararlılık dışında hiçbir şey, bu öğretilerin gerçekliğini ortaya koymaya ve başarılarını güvence altına almaya yetmez. Hz. Bahauğllah'ın Vahyi ne kadar da engin! O'nun bugün insanlığa yağdırdığı ihsanlarının boyutu ne kadar da büyük! Buna karşın bizlerin onların önemini ve görkemi ni kavrama yetimiz ne kadar zayıf, ne kadar yetersiz! Bu kuşak, böylesi

muazzam bir Zuhurun o kadar yakınındadır ki, O'nun Dininin bitmez tükenmez olanaklarını, Emrinin eşsiz doğasını ve Takdirinin gizemli işlerini layıkıyla anlayamaz.

2.23- Tanrı'nın bu Yeni Gününün muazzam doğasını vurgulamayı arzu eden Hz. Bahauallah, savını İkan'da Şu doğru ve güvenilir hadisle destekleyip pekiştirir: "İlim yirmi yedi harften ibarettir. Tüm Tanrı Elçilerinin nazil ettikleri bunun iki harfidir. Bugüne dek hiçbir insan bu iki harften ötesini bilmemiştir. Ancak Kaim ortaya çıktığında geri kalan yirmi beş harfi meydana çıkaracaktır." Ve hemen ardından Hz. Bahauallah'ın Şu teyit edici ve aydınlatıcı sözleri gelir: "Bakınız, bilgiyi yirmi yedi harf olarak belirliyor, Âdem'den Hâtem'e kadar gelen nebilerin bunlardan ancak iki harfi açıkladıklarını ve hepsinin bu iki harfin 'mührü', açıklayıcısı olduklarını söylüyor. Ayrıca Kaim'in geriye kalan yirmi beş harfi açıklayacağını buyuruyor. Kaim'in makam ve mertebesinin ne olduğu hakkında buna bakarak bir fikir edinebilirsiniz. O'nun mertebesi tüm peygamberlerin ötesinde ve Emri tüm seçilmişlerin idrak ve anlayışlarının üzerindedir. Bu öyle bir Emir'dir ki, Allah'ın peygamberlerine, azizlerine ve seçkinlerine ya haber verilmemiş ya da Tanrı'nın anlaşılabilir hükümü gereği onlar bunu açıklamamışlardır. Şu değersiz ve rezil insanlar işte böyle bir Emri kendi eksik akıllarıyla, eksik bilgi ve anlayışları ile ölçüp biçmeye kalkışmışlardır."

2.24- Hz. Bahauallah, aynı kitabın bir başka yerinde her Zuhur ile birlikte insani usullerde, düşünce ve tavırlarda meydana gelen değişime gönderme yaparak Şu sözleri nazil eder: "Her Zuhurun amacı insanlığın karakterinde, kendisini hem dışta hem de içsel olarak gösterecek, hem manevi yaşama hem de dış dünyaya tesir edecek topyekûn bir değişim yaratmak değil mi? Zira eğer insanlığın karakteri değişmezse, Tanrı'nın evrensel Mazharları gereksiz hale gelir."

2.25- Bizzat Hz. İsa havarilerine Şu sözlerle seslenmemiş miydi? "Size daha çok söyleyeceklerim var, ama Şimdi bunlara dayanamazsınız. Ne var ki O, yani Gerçeğin Ruhu gelince, sizi tüm gerçeğe yönlerecek."

2.26- Bu kabul görmüş hadisi ve Hz. İsa'nın İncil'de aktarılan sözlerini okuyan önyargısız her gözlemci, Hz. Bahauddin'in nazil ettiği Vahyin muazzamlığını çabucak idrak edebilecek ve O'nun ileri sürdüğü savın sersemletici ağırlığının farkına varacaktır. Hz. Abdülbaha'nın, Emrin henüz doğmakta olan kurumlarını gelecekte bekleyen şiddetli çalkantıları böyle canlı renklerle betimlemesine şaşırılmamalıdır. Tanrı Emri'nin yükselişinin ve itibarının dünyada çıkarması mukadder kargaşanın başlangıcını, şimdi ancak belli belirsiz görebiliyoruz.

Dünyanın Ruhani Tarihinin En Büyük Draması

2.27- Rus yöneticilerin Emrin ülkelerindeki destekçilerine karşı giriştikleri yırtıcı ve sinsî baskı kampanyası ve zulümde, Emrin taraftarlarının Hz. Bahauddin'in Bağdat'taki eviyle ilgili kutsal haklarını ayaklar altına alan Şii İslam'ın inatçı düşmanlığında, Sünnî İslam'ın dini önderlerine Mısırlı kardeşlerimizi aralarından attıran biçare öfkede; bunların her birinde, halkların, dinlerin ve hükümetlerin böylesine saf, böylesine masum ve böylesine şerefli bir İnanca karşı bitmez tükenmez öfkelerinin işaretlerini görebiliriz.

2.28- Bize düşen, bunlar üzerinde kalben düşünmek, vizyonumuzu genişletmek için çaba göstermek, Emre dair anlayışımızı derinleştirmek ve azimle ve kayıtsız şartsız ayağa kalkıp dünyanın ruhani tarihinin bu en büyük dramasında üzerimize düşen rolü, ne denli küçük olursa olsun oynamaktır.

Kardeşiniz ve çalışma arkadaşınız,
Şevki,
Hayfa, Filistin,
21 Mart 1930

**YENİ BİR DÜNYA
DÜZENİ'NİN HEDEFİ**

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A

YENİ BİR DÜNYA DÜZENİ'NİN HEDEFİ

Hz. Bahauallah'ın Dinine inananlar:

3.1- Son olayların acımasız seyri insanlığı Hz. Bahauallah tarafından önceden haber verilen hedefe öylesine yaklaştırmıştır ki, O'nun Dini- nin, dört bir yanda dünyanın ıstırabının üzücü belirtilerini gören so- rumluluk sahibi hiçbir inananı, yaklaşan kurtuluş düşüncesine kayıtsız kalmaz.

3.2- Hz. Abdülbaha'nın aramızdan aniden ayrılışından bu yana ge- çen on yılın bitişini tüm dünyada andığımız bir zamanda, O'nun dünya- ya miras bıraktığı öğretilerin ışığında, Hz. Bahauallah'ın önceden habe- rini verdiği Dünya Düzeni'nin adım adım günışığına çıkış sürecini hız- landırma eğilimi gösteren olaylar üzerinde düşünmek hiç de uygunsuz olmayacaktır.

3.3- On yıl önce dünya, tam da bugün, sevgisi, kudreti ve hikmetinin yüceltici etkisiyle çekmesi mukadder olan acılara dayanmasını ve te- selli bulmasını sağlayabilecek biricik Zat'ın vefat haberiyle sarsılmıştı.

3.4- Kendisinden yayılan Işığı tanıdığını ileri süren biz bir avuç ta- raftarı, O'nun dünyevi yaşamının akşamında tekrar tekrar dile getirdiği ve ıslah olmaz bir insanlığın giderek daha fazla mustarip olacağı sıkın- tı ve karışıklığa dair imaları hâlâ hatırlıyor olmalıyız. Uyandırdığı deh- şet, yol açtığı kayıplar ve doğurduğu karışıklıklardan ötürü insanlığın kaderinde geniş kapsamlı tesirler yaratmaya yazgılanmış bir savaş olan Dünya Savaşı'nın sona erişini kutlayan coşkulu törenlerin sabahında, hac için gelip kapısına yığılanların ve ziyaretçilerin huzurunda söyledi- ği anlamlı sözleri bazılarımız tüm keskinliğiyle hatırlıyordur. İnsanlar ve uluslar tarafından tartışılmaz bir adaletin tecellisi ve kalıcı bir barışın güvenilir aracı olarak karşılanan bir Anlaşmanın pişmanlık duymayan bir insanlık için barındırdığı acı tuzağı nasıl berrak ama nasıl da güç- lü bir şekilde vurgulamıştı. O'nun, "hükümdarların ve milletlerin ağ-

YENİ BİR DÜNYA DÜZENİ'NİN HEDEFİ

zından aralıksız Barış, Barış kelimelerinin duyulduğu, oysa sönmemiş kin ateşlerinin kalplerinde hâlâ için için yanmakta olduğu” uyarısını ne kadar sık duyduk. Zafer coşkusunun hengâmesi doruktayken ve henüz en ufak bir kuşku belirtisi dahi hissedilip ifade edilemiyor iken, O’nun sesini yükseltişini ve özgürlüğüne kavuşmuş bir insanlığın Sözleşmesi olarak övülen o Belgenin, bünyesinde dünyayı daha fazla esir alacak acı yanılmanın tohumlarını barındırdığını tereddütsüz şekilde dile getişini ne kadar sık işittik. O’nun yanılmaz muhakemesinin keskinliğini gösteren kanıtların sayısı şu anda ne kadar fazla!

3.5- İstirap dolu, uygarlığın geleceği açısından boyutları ölçülemez sonuçlarla yüklü kesintisiz on yıllık kargaşa, dünyayı düşünmesi bile ürkütücü bir felaketin eşiğine getirmiştir. Versailles’deki Yetkililerin güle oynaya kapıldıkları zafer havasının tezahürleri ile kazananların ve kaybedenlerin bugünkü büyük yanılğı anında yükselen apaçık felaket çığlıkları arasındaki karşıtlık gerçekten de üzücüdür.

Savaş Yorgunu Bir Dünya

3.6- Ne Barış Anlaşmalarını tasarlayanların ve garantörlerin topladıkları güçler, ne de Milletler Cemiyeti Sözleşmesi’nin yazarına can veren yüce idealler, emek harcanarak planlanmış böylesi bir yapıya aralıksız saldıran iç mihraklara karşı yeterli bir siper olmayı başarmıştır. Ne muzaffer Güçlerin dayatmaya çalıştığı sözde Anlaşmanın koşulları, ne de Amerika’nın ünlü ve ileri görüşlü Başkanı tarafından tasarlanan bir kurumun işleyişi, kurmaya çabaladıkları Düzenin fikir ya da uygulamada bütünlüğünü sağlayacak yeterlilikte araçları temin etmiştir. Hz. Abdülbaha Ocak 1920’de şöyle yazmıştı: “Dünyanın bugün mustarip olduğu hastalıklar çoğalacak; onu saran karanlık derinleşecektir. Balkanlar’daki hoşnutsuzluk devam edecek, huzursuzluğu günden güne artacaktır. Mağlup Güçler başkaldırmayı sürdürecekler, savaşın ateşini yeniden yakabilecek her tedbire başvuracaklardır. Yeni doğan ve dünyaya yayılan tüm bu akımlar, amaçlarını gerçekleştirmek için tüm çabayı harcayacaklardır. Sol Hareket büyük önem kazanacaktır. Etkisi yayılacaktır.”

3.7- Bu sözler kaleme alındığından beri ekonomik sıkıntı, siyasal kargaşa, mali dalgalanmalar, dinsel huzursuzluk ve etnik düşmanlıklar, yoksullaşmış ve savaş yorgunu bir dünyanın altında inlediği yüklerle daha fazlasını eklemek için gizlice anlaşmış gibiler. Şaşırtıcı bir hızla birbirini takip eden bu krizlerin katlanarak artan etkisi öyle güçlü olmuştur ki, bizzat toplumun temelleri sarsılmaktadır. Bakışlarımızı hangi kıtasına çevirirsek çevirelim, hangi ücra bölgesini incelersek inceleyelim, dünya, açıklayamayacağı ve denetleyemeyeceği kuvvetlerin saldırısı altındadır.

3.8- Bugüne kadar, göklere çıkarılan bir uygarlığın beşiği, özgürlük meşalesinin taşıyıcısı ve dünyanın endüstriyel ve ticari güçlerinin baş etkeni kabul edilen Avrupa, böylesine muazzam bir altüst oluş karşısında neye uğradığına şaşırılmış ve donakalmış haldedir. İnsan yaşamının gerek siyasi gerek ekonomik boyutlarında uzun yıllardır üzerine titrenen idealler, bir yandan gerici güçlerin, öbür yandan sinsi ve ısrarcı köktencilüğün baskıları altında sınanmaktadır. Asya'nın kalbinden yükselen uğursuz ve inatçı gürültüler, Tanrı'yı, Yasalarını ve İlkelerini reddederek insanlığın temellerini yıkmakla tehdit eden bir akımın devamlı saldırısına işaret etmektedir. Henüz doğmakta olan bir milliyetçiliğın yaygarası, kuşkuculuk ve inançsızlığın yeniden patlak vermesiyle birlikte, çağlardır istikrarın ve mutlak teslimiyetin simgesi olarak kabul edilen bir kıtanın talihsizliğini bir kat daha arttırmaktadır. Cehaletin karanlığındaki Afrika'da siyasal ve ekonomik emperyalizmin amaç ve yöntemlerine karşı bilinçli ve kararlı bir başkaldırının ilk kıpırtıları artan bir şekilde gözlemlenmektedir ki, bunlar sıkıntılı bir çağın artan düzensiz değişimlerine katkıda bulunmaktadır. Yakın bir zamana dek geleneksel uzak durma politikasıyla ve ekonomisinin kendi kendine yeterliliğiyle, kurumlarının sağlamlığı ve giderek artan refah ve saygınlığının delilleriyle övünen Amerika bile, kendisini endüstriyel ve ekonomik yaşamının temelini zayıflatmakla tehdit eden ekonomik bir karsırganın ortasına sürükleyen güçlere karşı koyamamıştır. Avrupa'daki fırtına merkezlerinin dışında olması sayesinde hasta bir kıtanın imtihan ve sancularına karşı bağışık olması beklenen uzaklardaki Avustralya bile aynı ihtiras ve didişme girdabına kapılmıştır ve kendisini olayların tuzağına düşürücü etkisinden kurtaracak kudretten yoksundur.

Yaklaşan kargaşanın İşaretleri

3.9- Şu anda dünyanın farklı bölgelerinde seyrini sürdürmekte olanlar gibi böylesine yaygın ve temel çalkantılar, bugüne dek insan yaşamının ne sosyal, ne ekonomik, ne de siyasal alanlarında görülmüştür. Daha önce hiçbir zaman, şu anda toplumsal yapıyı tehdit edenler kadar çok sayıda ve çeşitte tehlike kaynakları olmamıştır. Tuhaf bir şekilde düzensizliğe itilmiş bulunan dünyanın bugünkü durumu üzerinde derinliğine düşündüğümüzde Hz. Bahau'llah'ın şu sözleri oldukça anlamlı gelecektir: “İnsanlık daha ne zamana kadar bu aymazlıkta ayak direyecek? Bu haksızlıklar daha ne kadar devam edecek? Bu kargaşa ve karışıklık insanlar arasında daha ne zamana kadar hüküm sürecek? Anlaşmazlık toplumun çehresini daha ne zamana kadar çalkalayacak? Ne yazık ki umutsuzluk rüzgârları her taraftan esiyor ve insanlığı parçalayıp felaketlere sürükleyen ihtilaf her gün artıyor. Yaklaşan sarsıntı ve kargaşalıkların işaretleri ufukta belirmiştir, çünkü mevcut düzen acınacak derecede bozuk ve yetersiz gözüküyor.”

3.10- Avrupa kıtasının dört bir yanında, yaşamını azınlık koşulları altında sürdüren otuz milyondan fazla insanın yarattığı huzursuzluk; hükümetler ve halklar üzerindeki ezici yükü ve moral bozucu etkisiyle sayıları durmaksızın artan koca bir işsizler ordusu; zaten yoksullaştırılmış durumdaki ulusların kaynaklarını hep daha fazla sömüren şeytani ve ölçsüz silahlanma yarışı; giderek daha fazla umutsuzluğa sürüklenen uluslararası mali piyasalar; laikliğin bugüne dek Hıristiyan ve Müslüman tutuculuğunun yıkılmaz gibi görünen kalelerini istila eden hamleleri; işte bunlar, modern uygarlığın gelecekteki istikrarı için kötüye işaret olan en vahim belirtileri oluştururlar. O halde, Avrupa'nın bilgeliği ve ılımlılığıyla tanınan seçkin düşünürlerinden birinin şu cesur açıklamayı yapmasına şaşmamak gerek: “İnsanlık, uygarlık tarihinin en ağır krizini yaşamaktadır.” Bir başkası ise şöyle yazar: “Ya bir dünya felaketinin eşiğinde ya da belki de gerçeklerin ve aklın hüküm süreceği büyük bir dönemin şafak vaktinin hemen öncesindeyiz.” “İşte böyle vakitlerde,” diye devam eder “dinler kaybolurlar ve doğarlar.”

3.11- Siyasal ufku taradığımızda, yaşanan son savaştan farklı olarak Avrupa kıtasını insanlığın evrim tarihinde büyük bir çağın sonunu işaret edebilecek bir yarışa azimli, potansiyel savaşçı kamplara bir kez daha ayıran güçlerin birbiri ardınca sıralandığını zaten görmüyor muyuz? Eşsiz bir Din'in ayrıcalıklı koruyucuları olarak bizler, Batı Roma İmparatorluğu'nun çöküşünü hızlandıran örnekteki gibi, siyasi açıdan köklü ve ruhani açıdan faydalı olan yıkıcı bir değişime tanıklık etmeye mi çağırıyoruz? Hz. Bahauallah'ın Dini'nin tetikte olan her inananı şöyle bir durup düşünsün: Bu dünya patlamasının içinden, Hz. İsa'nın Dini'nin kuruluşuna eşlik eden işaret ve mucizelerin ihtişamını hatırlatacak, hatta onları gölgede bırakacak büyüklükte bir ruhani enerjinin güçleri fişkırıyor olamaz mı? Sarsılmış bir dünyanın ıstırapı içinden, belli aralıklarla ve anlaşılmaz bir Hikmet uyarınca gelen Geçmiş Dinlerin, çöküş halindeki çağları ve halkları diriltmek için kullandığı ve dünyaya yön veren güçlerin ötesinde bir kapsamı ve gücü olan dinsel bir diriliş ortaya çıkamaz mı? Göklere çıkarılan mevcut materyalist uygarlığın iflasi, Tanrı'nın çaba halindeki Dininin hâlihazırda gözler önüne serilmesini ve çiçeklenmesini engelleyen yabancı otları temizliyor olmasın?

3.12- Bırakalım da bu bulantılı çağın tuzakları ve sefillikleri arasında yolculuğumuzu sürdürürken Hz. Bahauallah'ın sözleri yolumuzu aydınlatsın. Elli yılı aşkın bir süre önce, dünya şimdilerde kendisine eziyet eden hastalık ve imtihanlardan henüz çok uzakken O'nun Kaleminden şu kehanet dolu sözler dökülüyordu: "Dünya doğum sancıları geçiriyor, çırpıntısı günden güne artıyor. İnsanlık sapkınlık ve dinsizliğe doğru gidiyor. Durum şimdi açığa vurulması uygun olmayan bir hale gelecektir. Sapkınlığı uzun sürecektir. Belirlenen saat çalınca, insanlığı sarsıp titreten şey ansızın görünecektir. O zaman, ancak o zamandır ki Tanrı'nın Bayrağı açılacak, Cennet Bülbülü ezgili ötüşlerine başlayacaktır."

Siyasetin Acizliği

3.13- Çok sevgili dostlar! İnsanlık, ister bireysel gidişat, ister örgütlü toplumlar ve uluslar arasındaki mevcut ilişkiler ışığında incelensin,

YENİ BİR DÜNYA DÜZENİ'NİN HEDEFİ

ne yazık ki, güdülerinde ne kadar yansız olsalar da, ne kadar ortak hareket etseler de, ne kadar istekli ve amaca adanmış olsalar da, yöneticilerin ve devlet adamlarının en iyilerinin bile tek başına çabalarıyla kurtarılamaz ölçüde yoldan çıkmış ve muazzam bir yıkım yaşamıştır. En üstün devlet adamlığının yapacağı hesaplara dayalı hiçbir plan; iktisadi teorilerin en seçkin savunucularının geliştirmeyi umduğu hiçbir doktrin; en ateşli ahlâkçıların aşılamaya çalışacağı hiçbir ilke, nihayetinde, şaşkına dönmüş bir dünyanın geleceğinin üzerine kurulacağı bir temel hazırlayacak nitelikte değildir. Akil adamların karşılıklı hoşgörü çağrılarından hiçbirisi, ne denli zorlayıcı ve ısrarcı da olsa, dünyanın özlemlerini karşılayamaz veya gücünü geri kazandıramaz. Örgütlü uluslararası işbirliği için düşünülen hiçbir genel proje, insan yaşamının hangi alanında, kavram olarak ne denli ustaca ya da kapsamı ne kadar geniş olursa olsun, bugünkü toplumun dengesini haşin bir şekilde bozan kötülüğün temel nedenini ortadan kaldırmakta başarılı olamayacaktır. Ve hatta şunu iddia etmeye cesaret edebilirim ki, dünyanın siyasi ve ekonomik birliğini sağlayacak mekanizmanın tasarlanması bile – ki son zamanlarda giderek daha fazla desteklenen bir ilkedir – örgütlü halkların ve ulusların yaşamını durmaksızın felce uğratan zehrin panzehirini sağlayamayacaktır. Önü alınmazsa umutsuzluk içindeki bir toplumun yaşamsal kaynaklarını tüketmeye devam edecek olan yıkıcı güçlere göğüs gerebilecek tek şeyin, bundan altmış yıl kadar önce Hz. Bahauallah tarafından büyük bir yalınlık ve güçle dile getirilen ve temel ilkelerinde Tanrı'nın bu çağda insanlığın birliği için belirlediği ilahi planı somutlaştıran İlahi Programın kayıtsız şartsız kabulü ve bununla birlikte onun koşullarının her birinin ve hepsinin yanılmaz etkisine dair yılmaz bir inanç olduğunu güvenle doğrulayabiliriz. Tedirgin insanlığın uğruna çaba göstermesi gereken hedef işte budur; kaynağı İlahi, kapsamına her şeyi alan, prensip itibarı ile adil ve nitelikleri meydan okuyucu olan yeni bir Dünya Düzeni.

3.14- Hz. Bahauallah'ın dünya çapındaki insani dayanışma için getirdiği olağanüstü planın tüm imalarını kavradığımızı veya onun önemini anladığımızı iddia etmek, O'nun Dininin resmi taraftarları açısından haddini aşmak olur. İçerdiği tüm imkânları gözümüzün önünde canlan-

dırmaya, gelecekteki faydalarına paha biçmeye veya görkemini hayal etmeye kalkışmak, insanlığın evriminin böyle ileri bir aşamasında bile erkendir.

Dünya Düzeni'nin Yol Gösterici İlkeleri

3.15- Akla uygun bir şekilde göze alabileceğimiz tek şey, insanlığı sarmış bulunan kasveti vakti geldiğinde kovacak olan o vaat edilmiş Şafağın ilk aydınlığının bir işaretini yakalamaya çalışmaktır. Yapabileceğimiz tek şey, Hz. Bahau'llah'ın bütün insanlarla yaptığı Ahdinin Merkezi ve O'nun Sözü'nün atanmış Yorumcusu ve Açıklayıcısı olan Hz. Abdülbaha tarafından kapsamlı bir şekilde açıklanan ve bize Hz. Bahau'llah'ın Dünya Düzeni'nin temelindeki yol gösterici ilkeler olarak gözükten ana hatları işaret etmektir.

3.16- İnsanlığı sarsan musibet ve huzursuzluğun kesinlikle Dünya Savaşı'nın doğrudan bir sonucu olduğunu ve bu durumun Barış Anlaşması'nı düzenleyenlerin hikmetsizliğine ve dar görüşlülüğüne atfedilmesi gerektiğini itiraf etmeyecek bir akıl taraf tutuyor demektir. Savaş sırasında üzerinde anlaşılan mali yükümlülüklerin ve mağlup olanlara dayatılan yıkıcı tazminat yükünün, dünyanın parasal altın arzının kötü dağılımının ve bunu izleyen parasal altın kıtlığının sorumlusu olduğundan tarafsız hiçbir akıl kuşku duymaz; bu kıtlık ki sırasıyla çok büyük ölçüde fiyatların olağanüstü düşüşünü şiddetlendirdi ve böylece yoksul ülkelerin sıkıntılarını durmaksızın arttırdı. Hükümetlerin birbirlerine olan borçlarının Avrupa'daki kitlelere büyük bir darbe indirdiği, ulusal bütçelerin dengesini sarsıp ülkelerin endüstrilerini felce uğrattığı ve işsiz sayısını iyiden iyiye arttırdığı, önyargısız bir gözlemci için açık seçik ortadadır. Savaşın doğurduğu ve Barış Anlaşmalarının koşullarıyla süreklilik kazanıp beslenen kin, kuşku, korku ve rekabet ruhunun, geçen yıl toplam bir milyar poundu bulan toplam harcamaya ve böylece dünya çapındaki ekonomik buhranın etkilerini şiddetlendirerek ulusların silahlanma yarışında devasa bir artışa yol açtığı gerçeğini, en yüzeysel gözlemci bile kolayca kabul eder. Savaş sonrasında ortaya çıkan kendi kaderini bağımsızca belirleme kuramının pekiştirdiği dar görüşlü

YENİ BİR DÜNYA DÜZENİ'NİN HEDEFİ

ve acımasız milliyetçiliğin, uluslararası ticaretin ve uluslararası finans mekanizmasının sağlıklı işleyişine büyük darbe vuran yüksek ve kısıtlayıcı tarifeler içeren bir politikanın baş sorumlusu olduğu az sayıda insanın reddetme cesareti gösterebileceği bir konudur.

3.17- Bununla birlikte, beraberinde getirdiği tüm kayıplara, doğduğu bütün ihtiraslara ve ardında bıraktığı sıkıntılara karşın, şu anda uygar dünyanın neredeyse her kesimini içine alan emsali görülmemiş karışıklıktan yalnızca savaşı sorumlu tutmak yersiz olur. Vurgulamak istediğim ana düşünce şudur: Dünyadaki huzursuzluğun asıl sorumlusunun ve nedeninin, durmaksızın değişmekte olan bir dünyanın meselelerinde eninde sonunda geçici bir kırılma olarak görülmesi şart olan bir şeyin sonuçlarından çok, halkların ve ulusların kaderleri ellerine teslim edilenlerin, ekonomik ve siyasal kurumların sistemlerini evrim geçiren bir çağın zaruri ihtiyaçlarına göre süratle düzenlemekteki başarısızlıkları olduğu bir gerçek değil midir? Bugünün toplumunu sarsan aralıklı krizler, dünyaca tanınmış liderlerin zamanın işaretlerini doğru okumaktaki, kendilerini önyargılı düşüncelerden ve ayak bağı olmuş inanışlardan kurtarmaktaki, kendi hükümetlerinin işleyişini Hz. Bahauallah'ın en yüce beyanı ve ilan ettiği Din'in başlıca ve ayırt edici özelliği olan İnsanlığın Birliği'nde saklı ölçütlere uydurmaktaki acınası beceriksizliklerinden dolayı değil midir? Çünkü Hz. Bahauallah'ın dünyayı saran hâkimiyetinin köşe taşı olan İnsanlığın Birliği ilkesi, O'nun dünyanın birliği için getirdiği ve daha önce değinmiş olduğumuz planının uygulamaya konulmasından başka bir şeyi ima etmemektedir. Hz. Abdülba-ha şöyle yazmaktadır: "İlahi Hidayetin ışığı her Zuhurda tek bir merkezi konuya odaklanmıştır... Bu harikulade Zuhurda, bu şahane yüzyılda ise, Allah'ın Dininin temel esası ve Kanununun ayırt edici özelliği, İnsanlığın Birliğinin idrak edilmesidir."

3.18- Zamanın ruhunu tamamen hiçe sayıp, kendi kendine yeten ulusların eski günlerine uyan milli yöntemleri ya Hz. Bahauallah'ın ipuçlarını verdiği şekilde dünya birliğine ulaşacak ya da yok olacak bir çağa uyarlamaya çabalayan insan yapısı kurumların önderlerinin hali aslında ne kadar acıklıdır. Uyarlığın bu kadar kritik bir anında, ister Doğu'da

olsunlar ister Batı'da, ister muzaffer olsunlar ister mağlup, dünyadaki büyük küçük tüm ulusların önderlerine düşen, Hz. Bahau'llah'ın açık çağrısına kulak vermek ve O'nun Emrine sadakatini olmazsa olmaz koşulu olan dünya ölçeğinde bir dayanışma duygusuyla tamamen aşılanmış şekilde ortaya çıkıp O İlahi Doktor'un hasta bir insanlığa yazdığı biricik reçeteyi bütünüyle ve cesaretle uygulamaktır. Tüm peşin hükümleri, tüm ulusal önyargıları kesin olarak bir kenara bıraksınlar ve O'nun öğretilerinin yetkili Açıklayıcısı olan Hz. Abdülbaha'nın yüce öğüdüne kulak versinler. Hz. Abdülbaha'nın, Amerika Birleşik Devletleri'nin federal hükümetinde görev yapan ve hükümetin ve halkın çıkarlarını en iyi şekilde nasıl gözetebileceğini soran üst düzey bir görevliye verdiği karşılık, "ülkene en iyi şekilde, bir dünya vatandaşı olarak, kendi ülkenin yönetim şeklinin temelinde yatan federalizm ilkesinin şu anda dünyadaki halklar ve uluslar arasındaki mevcut ilişkilere uyarlanması na elinden geldiğince yardım etmeye çalışarak yardımcı olabilirsin." şeklindeydi.

3.19- İlahi Medeniyetin Sırrı (Medeniyetin Gizemli Güçleri) adlı yapıtında, Hz. Abdülbaha'nın dünyanın gelecekteki yeni düzenine dair şu göze çarpan katkısını okuruz:

3.20- "Ne zaman ki adanmışlığın ve kararlılığın parlayan örnekleri olan belli sayıda seçkin ve yüce gönüllü hükümdar, tüm insan ırkının iyiliği ve mutluluğu için, sağlam bir azim ve berrak bir görüşle Evrensel Barışı kurmak için ortaya çıkarsa, gerçek medeniyet kendi bayrağını dünyanın ortasında açacaktır. Bu hükümdarlar Barış Davasını genel meşveretin amacı haline getirmeli ve tüm güçleriyle dünya halklarının Birliğini inşa etmek için ellerinden gelen her vasıtaya başvurmalıdır. Bağlayıcı bir anlaşmaya varmalı ve hükümleri sağlam, çığnenemez ve kesin olan bir sözleşme yapmalıdırlar. Bunu bütün dünyaya ilan etmeli ve tüm insan ırkının onayını almalıdırlar. Barışın ve bütün dünyanın iyiliğinin gerçek kaynağı olan bu yüksek ve soylu girişim dünyada yaşayan herkesçe kutsal kabul edilmelidir. İnsanlığın bütün güçleri bu En Büyük Sözleşmenin sağlamlığını ve sürekliliğini temin etmek için seferber edilmelidir. Bu herkesi kucaklayan Anlaşmada ülkelerin her bi-

rinin ve hepsinin büyüklük ve sınırları açık şekilde çizilmeli, devletlerin birbirleriyle ilişkilerini düzenleyen prensipler kesin bir şekilde belirlenmeli ve tüm uluslararası anlaşmalar ve yükümlülükler sonuca bağlanmalıdır. Aynı şekilde her devletin silah ve cephane miktarı sıkı bir şekilde sınırlanmalıdır, çünkü savaş hazırlıklarına ve herhangi bir ulusun askeri gücünün artmasına izin verilirse bu durum diğerlerinin şüphelenmesine neden olacaktır. Bu büyük Anlaşmanın temel prensibi öyle sağlam konmalıdır ki, herhangi bir devlet sonradan hükümlerden birini ihlâl etmeye kalkışırsa, dünyadaki tüm devletler bu devleti kesin bir teslim oluşa zorlamak üzere ortaya çıkmalı; hayır, hatta tüm insan ırkı, bir bütün halinde, kararlılıkla ve tüm güçleriyle bu devleti yıkmak için ayağa kalkmalıdır. Şayet bu en etkili ilaç dünyanın hasta bedenine uygulanacak olursa, şüphe yok ki dünya hastalıklarından kurtulacak ve sonsuza dek güven ve istikrar içinde kalacaktır.”

3.21- Şunu da ekler: “İnsani çabadaki saklı gücün farkında olmayan bazıları bu meseleyi fazlasıyla uygulanamaz bulmakta, hatta insanoğlunun azami gücünü bile aşan bir şey olarak görmekte-dirler. Oysa durum böyle değildir. Tam aksine, Tanrı'nın kesilmez bağıışı, O'nun seçkinlerinin sevgi dolu şefkati, hikmetli ve yetenekli ruhların eşsiz gayretleri ve bu çağın benzersiz liderlerinin düşünce ve idealleri sayesinde hiçbir şey erişilmez değildir. Çaba, bitmez tükenmez çaba gerek. Yılmaz bir azim olmadan bunu başarmak mümkün değildir. Geçmiş çağlarda sırf hayalden ibaret görülen nice şeyler vardır ki bugün çok kolay ve uygulanabilir hale gelmiştir. O halde bu en büyük, bu ulvi Dava, gerçek medeniyet göğünün güneşi ve bütün insanlığın izzeti, ilerleyişi, refahı ve başarısının sebebi neden ulaşılamaz bir şey olarak görülsün? Onun güzel-güzeli ışığının aydınlığını insan toplumu üzerine saçacağı gün kesinlikle gelecektir.”

Birliğin Yedi Mumu

3.22- Levihlerinden birinde Hz. Abdülbaha yüce fikrini açıklamaya devam ederken şöyle buyurur:

3.23- “Eski devirlerde her ne kadar insanlar arasında bir uyum sağlanmış ise de, gerekli araçlar mevcut olmadığı için tüm insanlığın birliği mümkün değildi. Kıtalar birbirlerinden fazlasıyla uzaktı; hatta aynı kıtada yaşayan halklar arasında bile işbirliği ve düşünce alışverişi hemen hemen imkânsızdı. Bu nedenle dünyada yaşayanların tümü arasında bir ilişki, anlayış ve birliğe ulaşılması mümkün değildi. Oysa bugün iletişim araçları çoktur ve dünyanın beş kıtası neredeyse tek bir kıta haline gelmiştir... Aynı şekilde insanlık ailesinin tüm üyeleri, ister halklar ister hükümetler, ister şehirler ya da köyler olsun, birbirlerine giderek daha bağımlı hale geldiler. Artık hiçbirinin kendi kendine yeterli olması mümkün değildir; çünkü siyasi bağlar tüm halkları ve ulusları birleştirmekte, ticari, endüstriyel, tarımsal veya eğitimle ilgili bağlar her geçen gün daha da güçlenmektedir. Dolayısıyla tüm insanlığın birliğine ulaşmak, bugün artık mümkündür. Bu gerçekten de, bu muhteşem çağın, bu şahane yüzyılın mucizelerinden başka bir şey değildir. Geçmiş çağlar bundan mahrum kalmışken, bu çağa, ışığın yüzyılına, eşi ve benzeri görülmemiş bir haşmet, kudret ve aydınlanma bahşedilmiştir. Bundan dolayı her gün yeni bir mucize görülmektedir. Mumlarının insan toplumunda ne kadar parlaklıkla yanacağı sonunda görülecektir.”

3.24- “Bakınız, onun ışığı şimdi dünyanın karanlık ufkunda nasıl parlamaktadır. Birinci mum siyasi alanda birliktir ve bunun ilk ışıkları fark edilmeye başlamıştır. İkinci mum dünya işlerindeki görüş birliğidir; pek yakında bunun gerçekleştiği görülecektir. Üçüncü mum, özgürlükteki birliktir; o da kesinlikle sağlanacaktır. Dördüncü mum, din birliğidir ki bu, ana temeldir ve Allah’ın gücüyle, tüm görkemiyle gözler önüne serilecektir. Beşinci mum, milletlerin birliğidir; bu öyle bir birliktir ki, bu asırda kesinlikle kurulacak ve dünyanın tüm insanların kendilerini tek bir ülkenin vatandaşları olarak görmelerini sağlayacaktır. Altıncı mum, insan cinsinin birliğidir; dünyada yaşayan herkesi aynı ırkın insanları ve soyu haline getirecektir. Yedinci mum dil birliğidir; şöyle ki tüm insanların öğrenip konuşacakları evrensel bir dilin seçimidir. Bunların her biri ve hepsi kesinlikle gerçekleşecektir. Çünkü Tanrı Melekûtunun gücü bunların gerçekleştirilmesine yardım edip destek olacaktır.”

Uluslarüstü Bir Dünya Devleti

3.25- Altmış yılı aşkın bir süre önce Kraliçe Victoria'ya yazdığı bir Levhinde “dünyayı idare edenler topluluğuna” seslenen Hz. Bahauallah şu sözleri nazil ediyordu:

3.26- “Meşveret ediniz; bütün ilginiz yalnız ve yalnız insanlığı faydalandırıp durumunu iyileştirmek olsun... Dünyaya, yaradılıştta sağ salim olduğu halde, türlü nedenlerden dolayı ağır hastalıklara tutulmuş bir insan vücudu olarak bakınız. Dünya vücudu bir an rahat yüzü görmemiş, tam tersine hastalığı, kişisel arzularının dizginini koyverip yanlış yollara sapan birtakım cahil doktorların eli altında günden güne daha kötüye gitmiştir. Ara sıra usta bir doktorun bakımı sayesinde bu vücudun bir organı sağlığına kavuşsa da bedeninin geri kalanı yine eski hasta halini devam ettirmiştir. İşte Bilici ve Hikmetli size böyle bildiriyor... Hasta dünyayı iyileştirmek için Hakk'ın takdir buyurduğu en etkili ilaç ve en kuvvetli araç, bütün milletlerin tek bir Dava'da ve tek bir ortak İnanç'ta birleşmesidir. Bu ise ancak güçlü ve usta bir ilahi Doktor'un başarabileceği bir iştir. Gerçek budur ve ötesi yanlıştır.”

3.27- Daha ilerideki bir kısımda Hz. Bahauallah şu sözleri ekler: “Biz sizin her yıl masraflarınızı arttırıp bu masrafların yükünü uyruklarınıza yüklediğinizi görüyoruz. Bu cidden büyük bir haksızlıktır. Bu Mazlum'un ahlardan ve gözyaşlarından korkunuz, halklarınıza ağır yük yüklemeyiniz... Uzlaşınız, uzlaşınız ki ülkelerinizin güvenliğini sağlamaya yetecek kadar bir silahlı kuvvetten fazlasına ihtiyaç duymayasınız... Ey hükümdarlar! Birleşiniz, birleşiniz ki aranızda esen nifak kasırgası dinsin ve milletleriniz rahat yüzü görsün... İçinizden biri bir başkasına silah çekerse hep birlikte ona karşı ayaklanınız, çünkü bu adaletin kendisidir.”

3.28- Bu ağır sözler, bütün dünya uluslarından oluşacak geleceğin Uluslar Topluluğu'nun kurulmasının zorunlu bir ön hazırlığı olarak, dizginsiz bir ulusal egemenliğin kaçınılmaz biçimde kısıtlanmasını değilse başka neyi işaret ediyor olabilir? Uğruna, dünyanın bütün uluslarının savaş sebebi olacak her iddiadan, belli başlı vergi koyma yet-

kilerinden ve kendi topraklarındaki iç güvenliği koruma amacı dışında silahlanmaya ilişkin tđm haklardan gönđllü olarak vazgeçecekleri bir tür uluslarüstü bir dünya devletinin yavaş yavaş geliŐmesi gereklidir. Böylesi bir devletin etki alanında, uluslar topluluğunun her dikbaŐlı üyesine karşı en üst seviyede ve karşı çıkılamaz bir otorite uygulayacak yeterlilikte uluslararası bir icra organı; üyelerini ÷lke halklarının seçeceği ve bu seçimin o ÷lkelerin hükümetleri tarafından onaylanacağı bir dünya parlamentosu; kararları, davalarını bu merciin değerlendirmesine sunmaya gönđllü olmayan taraflar için bile bağlayıcı olan bir yüce mahkeme bulunacaktır. Tđm ekonomik engellerin kalıcı olarak ortadan kalkmıŐ olacağı ve Sermaye ile Emek arasındaki karşılıklı bağımlılığın tamamen tanınacağı; dini bağnazlık ve mücadelenin gürtüsünün sonsuza dek dindirileceği; ırk dđŐmanlıđı alevlerinin en sonunda sönmüŐ olacağı; dünyanın federe temsilcilerinin kararının ürünü olan tek bir uluslararası yasanın federe birimlerin birleşik güçlerinin hızlı ve zorlayıcı müdahalesinin yaptırımına sahip olacağı ve son olarak da huysuz ve militan bir milliyetçiliğin hiddetinin, yerini daimi bir dünya vatandaşlığı bilincine bırakacağı bir dünya toplumu; işte, Hz. Bahaullah'ın öngördüğü Düzen, yavaş yavaş olgunlaŐan bir çağın en güzel meyvesi olarak kabul edilecek olan bir Düzen, en geniş hatlarıyla böyle gözükmetedir.

3.29- Hz. Bahaullah bütđn insanlığa mesajında Şunu ilan eder: “Birlik Çadırı kuruldu; birbirinize yabancı göz÷yle bakmayınız... Hepiniz bir ağacın meyveleri ve bir dalın yapraklarıdır... Dünya tek bir vatan ve insanlar onun vatandaşlarıdır... İnsan sadece ÷lkesini sevmesiyle değil, kendi türünü sevmesiyle övünmelidir.”

Çeşitlilik İçinde Birlik

3.30- Geliniz, Hz. Bahaullah'ın dünya çapındaki Yasasının yaşam veren gayesiyle ilgili herhangi bir kuşku kalmasın. Onun amacı, toplumun mevcut temellerini yıkmak bir yana, o temeli daha geniş bir alana yaymak ve kurumlarını durmaksızın değişen bir dünyanın gereksinimleriyle uyumlu Şekilde yeniden biçimlendirmektir. Ne meŐru aidiyetlerle ters dđŐer ne de zaruri bağlılıklara zarar verebilir. Onun amacı,

ne insanların yüreklerindeki makul ve mantıklı bir yurtseverliğin ateşini boğmak ne de aşırı merkezîyetçiliğin zararlarından arındığı takdirde çok gerekli olan ulusal özerklik sistemini ortadan kaldırmaktır. Dünya halklarını ve uluslarını birbirinden farklı kılan etnik köken, iklim, tarih, dil, gelenek, düşünce ve alışkanlık çeşitliliğini ne görmezden gelir ne de bastırmaya çalışır. İnsanlığı daha geniş kapsamlı bir bağlılığa, kendisine daha önce can verenlerin ötesinde daha büyük bir amaca çağırır. Ulusal duyguların ve çıkarların, birleşmiş bir dünyanın zorunlu taleplerine göre ikinci planda olduğunu ısrarla vurgular. Bir yandan aşırı merkezîyetçiliği reddederken öte yandan tek tipliği beraberinde getirecek her türlü girişimi de bir kenara atar. Parolası, Hz. Abdülbaha'nın bizzat şu sözleriyle açıkladığı gibi, çeşitlilik içinde birliktir:

3.31- “Bir bahçedeki çiçeklere bakınız. Değişik cins, renk ve şekilde olmalarına karşın aynı pınarın sularıyla tazelenir, aynı yelin esintisiyle canlanır ve aynı güneşin ışınlarıyla güçlenirler. Bu çeşitlilik onların alıcılığını artırır ve güzelliklerine güzellik katar. O bahçenin tüm çiçek ve bitkileri, yaprak ve tomurcukları, meyveleri, dalları ve ağaçları aynı şekil ve renkten olsalardı, göze ne kadar zevksiz gelirdi! Tür, renk ve biçim çeşitliliği bahçeye değer katar, onu süsler ve etkisini artırır. Benzer bağlamda, düşünce, mizaç ve karakterin değişik ayrıntıları tek bir merkezi aracın güç ve etkisi altında toplandığında, insani olgunluğun güzelliği ve görkemi açığa çıkacaktır. Her şeyin gerçeğine hükmeden ve ona üstün olan Tanrı Sözü'nün semavi gücünden başka hiçbir şey insanoğlunun farklı düşün, duyarlılık, sanı ve kanılarını birleştiremez.”

3.32- Hz. Bahau'llah'ın çağrısı, her şeyden önce bölgeciliğin, dar görüşlülüğün ve önyargının her türüne karşıdır. Eğer yıllar yılı güdülmüş idealler, eskiden kalma kurumlar, belli başlı toplumsal varsayımlar ve dini reçeteler insanlığın genelinin refahına artık katkı sağlamıyorsa, eğer devamlı evrim geçiren bir insanlığın ihtiyaçlarına artık yanıt veremiyorsa, bırakın köhne ve unutulmuş doktrinler çöplüğüne atılsınlar. Değişmez bir yenilenme ve bozulma yasasına tabi olan bir dünyada, tüm insan yapısı kurumları yakalaması mukadder olan çürümeden bunlar neden muaf olsunlar? Zira yasal ölçütler, siyasal ve ekonomik teo-

riler, bir yasanın veya doktrinin bütünlüğünü korumak uğruna insanlık çarpmıha gerilsin diye değil, yalnızca bir bütün olarak insanlığın çıkarlarını gözetmek üzere tasarlanmışlardır.

Birlik İlkesi

3.33- Bir yanılığın oluşmasını. Hz. Bahauallah'ın diğer bütün öğretilerinin etrafında döndüğü eksen olan İnsanlığın Birliğı ilkesi, sırf bilinçsiz bir duygu patlaması veya belli belirsiz ve sahte bir temenninin ifadesi değildir. Onun çağrısı ne yalnızca insanlar arasındaki kardeşlik ve iyi niyet ruhunu yeniden uyandırmakla özdeşleştirilmeli, ne de yalnızca halklar ve uluslar arasında uyumlu işbirliğini güçlendirmek şeklinde algılanmalıdır. Bu çağrının ima ettiğı şeyler daha derin, iddiaları ise geçmiş Peygamberlerin açıklamasına izin verilen bütün iddialardan daha büyüktür. Onun mesajı yalnızca bireylere uygulanabilir olmakla kalmaz, esas olarak bütün devletleri ve ulusları tek bir insanlık ailesinin üyeleri olarak birbirine bağlaması şart olan temel ilişkilerin doğasıyla ilgilidir. Bu yalnızca bir idealin ilanı değildir, aynı zamanda kendi gerçeğini vücuda getirme, geçerliliğini ispat etme ve etkisini sürekli kılmaya yeterliliğine sahip bir kurumla ayrılmaz bir ilişki içindedir. Bugünün toplumsal yapısında dünyanın henüz bir benzerini yaşamadığı organik bir değişimi ifade eder. Ulusal öğretilerin anlamını yitirmiş köhne geleneklerine karşı, hem cüretkâr hem evrensel bir meydan okumayı kapsar; bu öğretiler ki artık modaları geçmiştir ve yerlerini ilahi takdir tarafından biçimlendirilip yönetilen olayların doğal akışı içinde, dünyanın şu ana kadar tanık olduklarından temelden farklı ve son derece üstün, yeni bir inanca bırakmak zorundadırlar. Bu ilkenin çağrısı, bütün uygar dünyanın yeniden yapılanması ve silahsızlandırılmasından başka bir şey değildir; öyle bir dünya ki yaşamının tüm esaslı yönleri, siyasi mekanizması, ruhani özlemi, ticaret ve malıyesi, yazısı ve dili organik olarak birleşmiştir ancak federe birimlerinden her birinin ulusal kimliklerinin çeşitliliğı konusunda sınırsızdır.

3.34- Bu, insan evriminin tamamlanmasını temsil etmektedir; öyle bir evrim ki, ilk adımlarını aile yaşamının doğuşu ile atmış, bir sonraki gelişmeyi kabile dayanışmasının başarılmasıyla kaydetmiş; ardın-

YENİ BİR DÜNYA DÜZENİ'NİN HEDEFİ

dan sırasıyla şehir devletinin oluşumuna ve sonra bağımsız ve egemen ulusların kurulmasına doğru gitmiştir.

3.35- İnsanlığın Birliği ilkesi, Hz. Bahau'llah tarafından ilan edildiği haliyle, bu muazzam evrimde bu son aşamaya ulaşılmasının yalnızca gerekli olmakla kalmayıp kaçınılmaz olduğu, gerçekleşme vaktinin hızla yaklaştığı ve Tanrı'dan kaynaklanmadıkça başka hiçbir kuvvetin onu kurmayı başaramayacağı iddiasını da beraberinde getirir.

3.36- Böylesi muhteşem bir anlayışın ilk belirtileri, Hz. Bahau'llah'ın Dini'nin, çağrılarının yüceliğinin farkında olarak O'nun İdari Düzeninin asilleştirici ilkelerini benimseyen ve O'nun Melekûtunu bu yerküre üzerinde kurmak için hızla ilerleyen tescilli taraftarlarının bilinçli çabalarında ve ulaştıkları ilk mütevazı aşamalarda kendisini göstermektedir. Dolaylı belirtileri ise, düzensiz bir toplumun kargaşası içinden kendiliğinden doğan dünya çapında dayanışma ruhunun derece derece yayılmasında görülmektedir.

3.37- Halkların ve ulusların kaderlerini gözetmekle sorumlu olanların dikkatlerini giderek daha fazla çekmesi şart olan bu yüce kavramın gelişim ve büyüme sürecinin tarihini takip etmek heyecan vericidir. Dünya çapında dayanışma kavramı, büyük Napolyoncu hareketin karışıklığında doğan ve öncelikli kaygıları ya bağımsız bir varlık olarak haklarını geri almak ya da ulusal birliklerini kurmak olan devletler ve prenslikler için uzak görünmek şöyle dursun, hayal edilebilir bile değildi. Milliyetçiliğin güçleri, artan kuvvetlerini dizginlemek isteyen Kutsal İttifak'ın temellerini alaşağı etmeyi başarana dek, kapsamı bu ulusların kurduğu siyasal kurumları aşan bir dünya düzeni olasılığı üzerinde ciddiyetle durulmamıştı. Ancak Dünya Savaşı sona erdikten sonradır ki mağrur milliyetçiliğin temsilcileri böyle bir düzeni, ulusal varlıklarının bekasının bağımlı olduğu sadakati baltalamaya eğilimli, zararlı bir öğretiyi olarak görmeye başladılar. Sırası gelince dizginsiz bir milliyetçi egemenliğin bu savunucuları da, Kutsal İttifak üyelerinin Napolyonizmin boyunduruğundan kurtulan halklar arasında yükselen milliyetçilik

ruhunu boğma çabalarını hatırlatan bir kuvvetle, kendi kurtuluşlarının bağı olduğu ilkeleri gözden düşürmek için çabaladılar ve hâlâ da çabalıyorlar.

3.38- Cenevre Protokolü'nün ölü doğmasını memnuniyetle karşılayan şiddetli muhalefet; hemen ardından ortaya atılan Avrupa Birleşik Devletleri önerisinin alaya alınması ve Avrupa'nın ekonomik birliğini içeren genel planın başarısızlığı, öngörü sahibi bir avuç insanın bu yüce ölküyü ilerletmek için gösterdikleri samimi çabaların boşa çıkması gibi görünebilir. Tüm bunlara karşın, böylesi önerilerin düşünülmesinin bile, bunların insanların anlayışlarında ve yüreklerinde sürekli gelişmelerinin başlı başına bir kanıtı olduğunu gördüğümüzde bundan cesaret almakta haksız mı sayılırız? Bu denli yüce bir kavramı gözden düşürmek için yapılan düzenli girişimlerde, Batı'nın birleşmiş uluslarının doğumundan önce gerçekleşen ve yeniden yapılanmalarına yardım eden heyecan verici mücadelelerin ve şiddetli çekişmelerin daha geniş bir ölçekte tekrarına tanık olmuyor muyuz?

İnsanlık federasyonu

3.39- Sadece bir olayı ele alalım. Kuzey Amerika kıtasındaki devletlerin birleşmesinden önceki günlerde, o nihai birliğin yoluna çıkan o aşılmaz engeller hakkındaki iddialar ne kadar kesindi! Çatışan çıkarların, karşılıklı güvensizliğin, devletleri birbirinden ayıran yönetim ve zihniyet farklılıklarının, ister ruhani ister dünyevi olsun hiçbir gücün uyumlu hale getirmeyi veya hâkim olmayı ümit edemeyeceği türden olduğu herkes tarafından kesin bir dille ilan edilmiyor muydu? Oysa yüz elli yıl önce hüküm süren koşullar, bugünün toplumunu niteleyen koşullardan ne kadar da farklıydı! Çağdaş bilimin günümüzde insanlığın hizmetine sunduğu imkânların yokluğunun, Amerikan eyaletlerinin belli başlı gelenekleri birbirine benzediği halde tek bir federasyon içinde erimesini, bölünmüş bir insanlığın tüm insanlığın birliğine ulaşma konusundaki çabalarından çok daha karmaşık bir mesele haline getirmiş olduğunu söylemek hiç de abartı olmayacaktır.

3.40- Yoksa böylesine yüce bir anlayışın biçimlenebilmesi için insanlığın bugüne dek yaşamadığı kadar şiddetli bir acının yaşanması mı gerekecektir? Yarattığı dehşet ve değişimlerle birlikte büyük Amerikan Cumhuriyeti'ni neredeyse parçalayan bir iç savaşın ateşinden başka herhangi bir şey, eyaletleri, sadece bağımsız birimlerden oluşan bir Birlik halinde değil ayrıca her bir üyesini nitelendiren bütün etnik farklılıklara karşın tek bir Ulus halinde birleştirebilir miydi? Toplumun yapısında böylesi kapsamlı değişimler yaratan bu denli esaslı bir devrime, diplomasi ve eğitim gibi olağan süreçler yoluyla ulaşılması olanaksız görünüyor. İnsan uygarlığının tarihindeki en büyük dönüm noktalarını oluşturan çığır açıcı değişimleri yalnızca şiddetli zihinsel ve fiziksel ıstırapların başlattığını fark etmek için insanlığın kanlı tarihine bakmamız gerekir.

Musibet Ateşi

3.41- Geçmişteki değişimler ne kadar büyük ve geniş çaplı olmuş da olsa, doğru bir açıdan bakıldığında, insanlığın bu çağda uğrayacağı kesin, eşsiz ve kapsamlı değişimden önceki ikincil bazı düzenlemeler olarak görünmekten öteye geçemezler. Sadece dünyevi bir felaketin insanlığın zihniyetinde yeni bir çığır açabilecek güçte olduğu, ne yazık ki giderek daha fazla belli oluyor. Yoğunluğu benzersiz, şiddetli bir musibet ateşinden başka hiçbir şeyin, bugünkü medeniyetin unsurlarını oluşturan uyumsuz parçaları birbiri içinde eritip kaynaştıramayacağı ve geleceğin dünya uluslar topluluğunun bütünleyici parçaları haline getiremeyeceği, yaşanacak olayların hep daha fazla göstereceği bir gerçektir.

3.42- Hz. Bahau'llah'ın kehanet dolu sesinin Saklı Sözler'in sonuna doğru "yeryüzü sakinleri"ne yönelik, "beklenmedik bir belanın arkalarından geldiği ve kendilerini büyük bir felaketin beklediği" uyarısı acı çeken insanlığın yakın geleceğine korkutucu bir ışık tutuyor. İslah olmuş ve hazır hale gelmiş bir insanlığı meydana çıkaracak olan yakıcı bir musibetten başka hiçbir şey, yeni bir çağın önderlerinin omuzla-

mak için ayağa kalkmaları gereken sorumluluk duygusunu aşlamayı başaramaz.

3.43- Dikkatlerinizi yeniden Hz. Bahau'llah'ın daha önce de kullandığım şu uyarıcı sözlerine çekeceğim: “Belirlenen saat çalınca, insanlığı sarsıp titreten şey ansızın görünecektir.”

3.44- Bizzat Hz. Abdülbaha da açık bir dille “bir önceki savaştan daha şiddetli başka bir savaş muhakkak çıkacaktır” dememiş miydi?

3.45- Tüm çağlarda ozanların dillendirdiği ve kâhinlerin uzun zamandır rüyalarını süslemiş olan o bin yılın en sonunda gerçekleşebilmesi, bu muazzam, bu tarifsiz ölçüde görkemli girişimin tamamlanmasıyla mümkün olacaktır; öyle bir girişim ki Roma siyasetinin imkânlarının başaramadığı ve Napolyon'un nafîle çabalarına karşın ulaşamadığı bir hedef olarak kalmıştır. Kılıçların birer saban olup çıkacağı, aslanla kuzunun yan yana yatacağı gibi geçmiş Peygamberler tarafından dile getirilen kehanetlerin gerçekleşmesi de ona bağlıdır. Hz. İsa'nın Dini'nde beklendiği gibi Göksel Baba'nın Krallığı'nı getirebilecek olan şey yalnız ve yalnız budur. Hz. Bahau'llah'ın gözünde canlandırdığı Yeni Dünya Düzeni'nin temellerini atabilecek olan, yine yalnız ve yalnız budur; öyle bir Dünya Düzeni ki yeryüzünde Ebha Krallığı'nın tarifsiz görkemini belli belirsiz de olsa yansıtacaktır.

3.46- Son bir söz daha: Hz. Bahau'llah'ın her şeyi kapsayan egemenliğinin köşe taşı olan İnsanlığın Birliği'nin ilanı, hiçbir koşul altında geçmişte dile gelmiş sahte temennilerle kıyaslanamaz. O'nun çağrısı, Doğu'nun O'nun zamanında hüküm süren en güçlü iki padişahının amansız ve ortak muhalefetlerine karşın ve onların ellerinde tutsak ve sürgünken, tek başına ve yardım almaksızın yükselttiği bir çağrıdan ibaret değildir. Bu çağrı, aynı anda hem bir uyarı hem de bir vaat mahiyetindedir; dehşetli acılar içindeki dünyayı kurtaracak biricik aracı kendi içinde barındıran bir uyarı ve gerçekleşmesi pek yakın bir vaat.

YENİ BİR DÜNYA DÜZENİ'NİN HEDEFİ

3.47- Gerçekleşme olasılığı dünyanın hiçbir yerinde ciddiye alınmayan bir zamanda söylenmiş olan bu sözler, Hz. Bahauallah'ın Ruhü'nun ona üflediği göksel kudret sayesinde, giderek daha fazla sayıda hassas insan tarafından, artık yalnızca yaklaşımakta olan bir olasılık değil ayrıca dünyada işlemekte olan güçlerin gerekli bir sonucu olarak görülmeye başlanmıştır.

Tanrı'nın Sözcüsü

3.48- Gerçekten de, fen bilimleri dünyasında gerçekleşen muhteşem ilerlemeler ve ticaret ile endüstrinin dünyaya yayılması vasıtasıyla, karmaşık bir bütün haline gelene dek küçülen, değişen ve küresel ekonomik güçlerin baskısı altında mücadele eden dünya, maddi uygarlığın tuzaklarının tam ortasında, tüm geçmiş Dinlere temel teşkil eden Gerçeğin, kendi temel gereksinimlerine uygun bir dil ile yeniden ifade edilmesi ihtiyacı içindedir. Tüm dünyada O'nun tescilli inananlarını oluşturan, böylesine çeşitli ve bir araya gelmeleri imkânsız gibi gözükken kadın ve erkeklerin yüreklerinde yaratmayı başardığı gibi kökten bir toplumsal değişim başlatmaya, Tanrı'nın bu çağdaki Sözcüsü olan Hz. Bahauallah'ın sesinden başka hangi sesin gücü yeter?

3.49- Böylesine muazzam bir anlayışın insanların zihinlerinde süratle filizlenmekte olduğundan, destek seslerinin yükseldiğinden, dikkat çekici özelliklerinin otorite sahiplerinin bilinçlerinde hızla billurlaşması gerektiğinden çok az kişi kuşku duyar. Bu mütevazı adımların Hz. Bahauallah'ın Dini'ne mensup olanların bağlı oldukları dünya çapındaki İdari Düzen'de atılmaya başladığını anlayamayanlar ise kalpleri önyargı ile lekelenmiş olanlardır.

3.50- Çok sevgili arkadaşlar, bizim en öncelikli görevimiz, berrak bir vizyon ve azalmayan bir gayretle Hz. Bahauallah'ın temellerini yüreklerimize attığı o Yapı'nın nihai inşasına yardım etmeye devam etmek, kısa vadeli etkileri ne denli karanlık olursa olsun son yaşanan olayların genel gidişatından daha da umutlanmak ve güçlenmek ve O'nun Zihninin en parlak tezahürü ve dünyanın şu ana kadar benzeri-

HZ. ŞEVKİ EFENDİ

ni görmediği kadar güzel bir uygarlığın en güzel meyvesi olan bu Eşsiz Vizyonun gerçekleşme anını çabuklaştırması için, bitmez tükenmez bir şevkle dua etmektir.

3.51- Hz. Bahauallah'ın Emri'ni Açıklayışının yüzüncü yıldönümü, insanlık tarihinde böylesine engin bir çağın açılışını simgeliyor olamaz mı?

Gerçek kardeşiniz
ŞEVKİ,
Hayfa, Filistin,
28 Kasım 1931

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A

**HZ. BAHAULLAH'IN
EMRİNİN ALTIN ÇAĞI**

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A

HZ. BAHALLAH'IN EMRİNİN ALTIN ÇAĞI

Birleşik Devletler ve Kanada'daki Tanrı sevgilileri ile Rahman'ın cariyelerine.

Dostlar ve Hz. Bahauallah'ın Emri'nin savunucuları:

4.1- Hızla uyanan insanlığın olaylarla dolu tarihindeki bu geçiş evresinde meydana gelen değişimler kayda değer olduğu gibi, Hz. Bahauallah'ın Dini'nin yöneticilerinin her ülkede kurmak için emek sarf ettikleri kurumların sürekli sağlamlaşması da, aşmak zorunda kaldıkları engelleri veya güvenebilecekleri kaynakların yetersizliğini henüz tam olarak bilmeyenlerin gözünde bile, en az bunun kadar dikkat çekici olmalıdır.

4.2- On yıl önce eşsiz Hz. Abdülbaha'nın aramızdan aniden ayrılışıyla derinden sarsılan bir İnancın, muazzam engellerin karşısında birliğini korumuş, düşmanlarının kötü saldırılarına direnmiş, iftiracılarını susturmuş, uzak diyarlara erişen idari düzeninin temellerini atmış ve bu temel üzerinde ibadet ve hizmet ideallerini simgeleyen kurumlarını inşa edebilmiş olması, doğumundan itibaren Kudretliler Kudretlisi'nin kendisine zerk ettiği o yenilmez gücü ortaya koyan yeterli kanıt sayılmalıdır.

4.3- Hz. Bahauallah'ın adı ile özdeş bu Emrin, ne kadar çekici olursa olsun hiçbir beşeri kuvvetin yerini tutamayacağı semavi bir kudretin saklı pınarlarından beslenmekte oluşu; biricik dayanağı ve güveninin, ister zenginlik, ister şan, ister şöret veya eğitim olsun, dünyevi hiçbir avantajla kıyaslanması mümkün olmayan o mistik Kaynak oluşu; kendisini gizemli ve insanlığın geneli tarafından kabul edilen ölçütlerden tamamen farklı yollarla yaymakta oluşu; eğer hâlâ aşikâr olmadıysa bile, insanlığın ruhani yenilenmesi mücadelesi yolunda yeni zaferlere doğru ilerlerken giderek daha fazla görünür olacaktır.

4.4- Gerçekten de, ona can veren nefes, Tanrı'dan gelen ve nerede ve ne şekilde olursa olsun tüm başarının mutlak dayanağı olması gereken o ruh tarafından üflenmeseydi, dünyaya geldiği topraklardaki bilgelerin, zenginlerin ve âlimlerin destek ve imkânlarından hep yoksun kalmış olmasına rağmen, o ilk doğum anında vurulduğu prangalardan kurtulmayı nasıl başarır, bebeklik çağını altüst eden fırtınalardan hiçbir yara almaksızın nasıl sıyrılabilirdi?

4.5- Sınır tanımaz bağnazlıkları, kara cehaleti ve dizginsiz zalimliği ile nam salmış bir ülkede can bulan sevgili Emrimizin doğum sancısını işaretleyen dehşet sahnesinin yürek paralayıcı ayrıntılarını, üstünkörü de olsa anımsatmama gerek yok. O halkın zalim işkencecilerine meydan okuyanların kahramanlıklarını ve muazzam metanetlerini uzun uzadıya anlatacak veya Dinleri yaşayıp gelişsin diye gönüllü olarak canlarını verenlerin sayısı üzerinde duracak veya yaşamlarının saflığını vurgulayacak da değilim. Kıyımların yaşandığı yerlerden uzaklardaki sayısız erkek ve kadının sinesinde bu haksızlığa karşı kabaran öfkeyi ve sınırsız hayranlık duygularını anmanın da gereği yok. Hz. Bahauğllah'ın anavatanından çıkan bu kahramanlara, sevgili Dinlerinin ilk büyük başarılarını kanları ile mühürlemenin ve ufukta beliren zafere giden yolu hazırlamanın paha biçilmez ayrıcalığının bahşedildiğini söylemekle yetiniyorum. İran'ın sayısız şehitlerinin kanında, kendi topraklarından alınıp başka yere dikilmiş olsa da, sizlerin sevgi dolu ilginiz altında bütün insanlığı gölgesine alması mukadder İlahi bir idari düzene dönüşmek üzere tomurcuklanan tohumlar saklıdır.

Amerika'nın Emre katkısı

4.6- Emrin kahramanlık devrinde İran'da yaşamış olan muhacirlerin başarıları ve unutulmaz hizmetleri muazzam olmuşsa da, onların ruhani mirasçıları olan Amerikalı inananların, Emrin organik yapısının bu yiğit mimarlarının, Emrin altın çağını müjdelemesi gereken Planın gerçekleşmesi yolunda şimdi yapmakta oldukları katkı, tarihimizin bu çetin evresinde en az diğerleri kadar değerlidir. Şunu söylemeye cesaret edebilirim ki; dünyayı kucaklayan Dinlerinin gelecekteki gidişatında

Kuzey Amerika kıtasının oynaması mukadder rolün ne denli önemli olduğunun bilincine, Hz. Bahauallah'ın Dini'nin kuruluşunun bu ayrıcalıklı öncüleri ve muhafızları arasında az sayıda kimse – eğer tabii varsa – ancak belli belirsiz varmıştır. Aralarında onun işlerinin yönü ve yönetimi konusunda hâlihazırda sahip oldukları belirleyici etkinin yeterince farkında olanların sayısı da kayda değer seviyede değildir.

4.7- Hz. Abdülbaha, Şubat 1917'de şöyle yazmıştı: “...biricik Tanrı'nın nazarında Amerika kıtası, Işığının parıltısının görüneceği meydan, Emrinin sırlarının belireceği yer, doğruların yurdu ve hürlerin toplandığı yer olacaktır.”

4.8- Hz. Bahauallah'ın Emri'nin Birleşik Devletler ve Kanada'daki taraftarlarının bu ciddi sözün doğruluğunu giderek daha fazla gösterdikleri, ister bireysel kapasitelerindeki, ister ortak çabalarındaki birçok hizmetlerinin siciline şöyle bir göz atan herhangi bir kişi için bile açıktır. Aralarından ayrılmış olan Hz. Abdülbaha'nın dile getirdiği isteklere verdikleri karşılığı nitelendiren içten vefanın belirtileri; İran'daki kardeşlerinden muhtaç ve tedirgin olanlara uzattıkları cömert yardım eli; merhametsiz iç ve dış düşmanların kendilerine giderek daha sık yönelttiği arsızca saldırılar karşısında gösterdikleri metanet; ulusal temsilcilerinin, ortak görevlerinin etkili bir biçimde yerine getirilmesinde gerekli araçların oluşturulması konusunda kardeş Mahfillerine teşkil ettiği örnek; Rusya'daki sıkıntı çeken dava arkadaşları adına başarıyla aracılık etmeleri; Mısırlı kardeşlerine İslami taassubun zincirlerini kırma yolundaki özgürleşme çabalarının en kritik aşamasında verdikleri manevi destek; Hz. Abdülbaha'nın çağrısına sadakatin gereği olarak O'nun Emri'nin bayrağını yerkürenin en ücra yerlerine dikmek üzere evlerini terk eden gözü pek muhacirlerin verdikleri tarihi hizmetler ve son ama aynı derecede önemli olarak, Maşriku'l-Ezkâr'ın üstyapısını tamamlamak gayesi ile gösterdikleri muazzam fedakârlık – bunların her biri, Hz. Bahauallah'ın onların kalplerinde yaktığı inanç ateşinin boyun eğmez karakterinin anlamlı birer kanıtıdır.

4.9- Böylesine muazzam bir hizmet siciline bakan kim, Tanrı'nın kurtarıcı bağışının bu sadık vekillerinin kendilerine emanet edilen eşsiz mirası, bölünmemiş ve zedelenmemiş bir halde koruduklarından kuşku duyabilir? İyi düşünülürse, onlar kendilerinden önce yaşamış olanların elde ettiği unutulmaz kahramanlıkları tanımlayan yüksek ölçütü, ancak gelecekteki tarihçilerin işaret edeceği yollarla yakalamadılar mı?

4.10- Henüz çocukluk çağındaki bu toplumun olanaklarını sınyacak veya değerini biçecek olan şey, ne yardımına başvurabilecekleri mevcut maddi kaynaklar, ne bugünkü destekçilerinin sayısı, ne de ateşli taraftarlarının yurttaşları arasındaki yoksul ve mazlumlara sunabilecekleri doğrudan maddi faydalardır. Onun gizemlerini anlamasını veya erdemini takdir etmesini sağlayacak gerçek ölçeği arayacak olan önyargısız gözlemci, bunun için onun öğretilerindeki saflıktan, standartlarının yüksekliğinden, yasalarındaki bütünlükten, iddialarındaki mantığa uygunluktan, etkinlik alanının kapsayıcılığundan, programındaki evrensellikten, kurumlarındaki esneklikten, kurucularının yaşamlarından, şehitlerinin kahramanlıklarından ve yarattığı etkinin değiştirici gücünden başka bir yere bakmamalıdır.

fani İktidarın Gerilemesi

4.11- Hz. Bahauddin tarafından ilan edilen Dinin yavaş ve aşamalı sağlanma süreci ile kaynağını insani arzu ve isteklerin oluşturduğu, umutlarını fani iktidara bağlamış, kaçınılmaz biçimde çöküp yok olmaya mahkûm olan insan icadı girişimler arasında bir kıyas yapmaya kalkışmak ne kadar haksız, ne kadar yersiz! Sınırlı bir aklın ürünü, hayal mahsulü ve çoğu kez hastalıklı düşüncelerin meyvesi olan böylesi girişimler, yeni oldukları, insanoğlunun ilkel içgüdülerine yanıt verdikleri ve sefil bir dünyanın kaynaklarına bağımlı oldukları için, belli bir süre insanların gözlerini kamaştırıp, sonunda kendilerini var etmiş olan güçler tarafından çözümlenip bozularak kariyerlerinin parlak zirvelerinden unutulmuşluğun karanlığına gömülmekten daha öteye geçememiştir.

4.12- Hz. Bahauallah'ın Zuhuru ise böyle değildir. Korkutucu bir bozulmanın baş gösterdiği bir ortamda doğan, çağlar boyu süren yozluklara, nefretlere ve önyargılara bulanmış bir toprakta yeşeren, devrin kabul görmüş değerleri ile örtüşmeyen ilkeler aşıl原因ayan ve en başından beri hükümetin, kilisenin ve insanların dinmek bilmez düşmanlığına maruz kalan bu yeni Tanrı Dini, donanmış olduğu kutsal güç sayesinde ve doksan yıldan az bir sürenin sonunda kendisini İslam hükümlerinin rahatsız edici zincirlerinden kurtarmayı başarmış, ideallerinin kendisine yeterliliğini ve yasalarının bağımsız bütünlüğünü ilan etmiş, sancağını dünyanın en az kırk en gelişmiş ülkesine dikmiş, en uzak denizlerin ötesindeki topraklarda ileri karakollarını oluşturmuş, dini yapılarını Asya ve Amerika kıtalarının tam ortalarında kurup vakfetmiş, Batı'nın en güçlü iki devletini idari faaliyetleri açısından hayati önem taşıyan araçları kabul etmeye ikna etmiş, öğretilerinin mükemmelliğinden ötürü kraliyet ailesinden layık olduğu övgüyü almış ve son olarak, medeni dünyanın en yüksek Mahkemesinin temsilcilerinin dikkatini yaşadığı sorunlara çekmeyi başararak bu Mahkemenin üyelerinden dini konununun sessizce kabulüne eşdeğer ve davasının adilane oluşunu açıkça beyan eden yazılı teyitler almıştır.

4.13- Toplumsal bir güç olarak henüz etkisi çok sınırlı görünüyorsa da ve dünyayı saran programı şimdilik ne kadar etkisizmiş gibi gözükse de, onun kutsal adıyla özdeşleşmiş bulunan bizlerin, geçmiş Dinlerin yükselişinin göstergesi olan alçakgönüllü adımlarla kıyaslandığında, onun başarılarına hayranlık duymamız mümkün değildir. Karşılaştırmalı dinlerin yansız bir araştırmacısının, Hz. Bahauallah'ın Zuhuru'ndan başka hangi dinde Dinin Kurucusu tarafından ileri sürülmüş böylesine hayret verici bir iddiaya, yüzleştiği dinmek bilmez zulümlere, O'nun kalplerde yaktığı adanmışlıktan daha büyüğüne, O'nunki kadar olaylarla dolu ve büyüleyici bir yaşama rastlaması mümkündür? Hıristiyanlık veya Müslümanlık ya da onlardan önceki dinler, Hz. Bahauallah'ın Emri'nin kahramanlarının yaptıklarının nişanesi olan cesaret ve teslimiyetin, yücelik ve kudretin, açık fikirlilik ve sadakatin bir arada yaşadığı böylesine örnekler vermiş midir? Hz. Bab'ın havarilerinin yaşamlarına tesir eden böylesine süratli, eksiksiz ve ani bir değişimin iz-

lerine başka nerede rastlayabiliriz? Kudretliler Kudretlisi'nin sevgisinin ve her şeye kadir oluşunun en yeni ve en ikna edici tecellisi olan bu Kutsal Zuhur ile özdeşleşmiş bulunan ölümsüzler ordusunun karakterine tanıklık eden böylesi eksiksiz bir kendini feda etmenin, bu denli sağlam bir bağlılığın, bu denli ulvi bir yüceliğin, bu denli kayıtsız şartsız bir sadakatın geçmiş dinlerin kayıtlarında yer almış örnekleri gerçekten de nadirdir!

Geçmiş Dinler ile fark

4.14- Geçmişin bilinen dinlerinin ilk yıllarına ait kayıtlarda, detayları bu Din'in tarihinin sayfalarını aydınlatanlar kadar heyecan verici veya sonuçları kapsamlı olaylar aramamız boşunadır. O gencecik İhtişam Sultanı'nın şahadetine eşlik eden neredeyse akıl almaz koşullar; daha sonra bu facianın saldırdığı barbar zulüm güçleri; ortaya çıkardığı eşi görülmemiş kahramanlıklar; İlahi Mahpus'un kaleminden sel gibi akan ve Kilise liderlerine ve dünyanın kral ve yöneticilerine yazılmış Risalelerindeki öğüt ve ihtarlar; İslam ülkelerindeki dinî yobazlığa karşı mücadele veren kardeşlerimizin yılmaz sadakati; bunların hepsi, dünyanın, kendi ruhani tarihinde görüp görebileceği en muhteşem drama olarak kabul edeceği şeyin en belirgin özellikleri olarak sayılabilirler.

4.15- Bu bağlamda, hem Yahudiliğin hem de İslam'ın ilk dönemlerini çok büyük ölçüde bozduğu açık olan o talihsiz olayları anımsatmama gerek yok. İsrail halkının ilk gelişim evresiyle ve Hz. Muhammed'in Dini'nin acımasız liderlerinin saldırgan tutumlarıyla ilişkili aşırılıkların, düşmanlık ve ayrılıkların, bağınaz feveranların ve iyilikbilmez yaklaşımların tahrip edici etkisinden de söz etmeye gerek yok.

4.16- Hıristiyanlığın ilk iki asrı sırasında "kutsal Yazıları kâfirlere satarak karşılığında yüz kızartıcı bir yaşantı alanların" sayısının çokluğuna; rezilliklerinden ötürü hain damgası yiyen piskoposlara; Afrika Kilisesi'nin muhalefetine; Mitra kültürünün ilkelerinin, İskenderiye düşünce tarzının, Zerdüştiliğin kurallarının ve Yunan felsefesinin Hıristiyan öğretisine usul usul nüfuz etmesine; Yunan ve Asya kiliselerinin

kendi ũlkelerindeki temsilci konseylerden ödünç aldıkları dar görüşlü kilise meclisi modelini benimseyişlerine dikkat çekmek, amacına ulaşmam için yeterli olacaktır.

4.17- İlk Hıristiyanlar arasındaki Yahudi kökenlilerin, atalarından kalma törelere inatçı bağılılıkları ne kadar da fazlaydı ve Yahudi olmayanlara bunları dayatma konusunda ne kadar da hevesliydi! Kudüs'ün ilk on beş piskoposunun tümü sünnetli Yahudiler değil miydi ve başkanlık ettikleri cemaatler, Hz. Musa'nın yasalarıyla Hz. İsa'nın öğretilerini birleştirmemiş miydi? Konstantin'in dini kabul etmesinden önce Roma İmparatorluğu'nda yaşayanların yirmide birinden fazlası zaten Hz. İsa'nın bayrağı altında toplanmamış mıydı? Kudüs şehrindeki Tapınağın ve Yahudilerin milli dininin yıkılışı, bir yüzyıldan fazladır Musevi Şeriatı'nda ısrar eden sözde Nasraniler tarafından derinden hissedilmemiş miydi?

4.18- Hz. Bahauallah'ın, Suud günlerinde İran ve çevre ũlkelerde O'nun Dininin inançlı taraftarları arasına katılan takipçilerinin sayısını yukarıda sözü edilen gerçekler ışığında hatırlayacak olursak, fark ne kadar da büyük! O'nun açık ve kesin öğretilerinin saflığını ve bütünlüğünü koruyan yiğit takipçilerinin yolundan şaşmayan sadakatlerine tanık olmak ne kadar da cesaret verici! Kendilerini süresini doldurmuş bir inancın zincirlerinden kurtarmak için mücadele verirken, bağınazlığın sıkıca saf tutmuş güçleriyle savaşanların manzarası ne kadar da yüce ve öğretici! Zorbalığın motoru ve Tanrı Emri'nin yeminli düşmanları olan Saltanat ve Hilafet kurumlarının üzerine Tanrı'nın indirdiği hak edilmiş cezayı, üzüntü veya umursamazlıktan çok gizlemedikleri bir memnuniyetle izleyen Hz. Bahauallah'ın Müslüman takipçilerinin tavırları ne kadar da ilham verici!

Dini Gerçeğin Temel İlkesi

4.19- Ancak kimse amacımı yanlış anlamasın. Kaynağı ve merkezi Hz. Bahauallah olan bu Zuhur, kendisinden önce gelmiş herhangi bir dini lağvetmez, onların özelliklerini biraz olsun tahrif edip değerlerini

küçümsemek gibi bir niyet de taşımaz. Geçmiş Peygamberlerin herhangi birisini küçük gösterme veya öğretilerinin ebedi gerçekliğini aşındırma eğilimlerinin her çeşidini reddeder. Geçmiş dinlerin iddialarına can veren ruh ile asla çelişemez ve herhangi bir kimsenin onların davasına bağlılığının temelini sarsmak gibi bir arayış içinde değildir. İlan edilmiş ana amacı, bu İnançlara mensup olanların özdeşleşmiş buldukları din konusunda daha derin bir anlayışa ulaşmaları ve o dinin amacı hakkında daha açık bir idrak kazanmalarıdır. Gerçeklerini sunarken ne seçmecedir, ne de iddialarını anlatırken kibirlidir. Bu Din'in öğretileri, dini gerçeğin mutlak değil göreceli olduğu, İlahi Zuhur'un sonlu değil derece derece ilerlediği prensibinin ekseni etrafında döner. Bütün dinlerin çıkış noktasının ilahi, gayelerinin özdeş, işlevlerinin birbirini tamamlayıcı, amaçlarının sürekli ve insanlık açısından vazgeçilmez değerde olduğunu dolaysız ve kayıtsız şartsız beyan eder.

4.20- Hz. Bahauğllah İkan Kitabı'nda açıklar ki, "Tanrı'nın tüm Peygamberleri aynı çadırda oturur, aynı gökte uçar, aynı tahtta oturur, aynı sözü söyler ve aynı Dini yayarlar". "Başlangıcı olmayan bir başlangıçtan" bu yana, Teklik Mazharları ve Tanrı'nın aralıksız sözlerinin Kanalları olan bu Kimseler, görünmez Güzelliğın ışığını insanlık üzerine saçadurmuşlar ve "sonu bulunmayan bir sona dek" O'nun kudretinin yeni vahiylerini ve idraklere sığmayan ihtişamının yeni deneyimlerini onlara bahşetmeyi sürdüreceklerdir. Herhangi bir dinin son olduğunu, "tüm Vahyin son bulunduğunu, İlahi rahmet kapılarının kapandığını, ebedi kutsiyet kaynağından bir daha güneş doğmayacağını, uçsuz bucaksız lütuf okyanuslarının ebediyen durulduğunu ve kadim azamet Çadırından görünen Tanrı Elçilerinin bir daha zuhur etmeyeceğini" iddia etmek, kutsala hakaret etmekten başka bir şey değildir.

4.21- Hz. Bahauğllah aynı eserde şu açıklamayı yapar: "Onlar yalnızca vahiylerinin yoğunluğu ve ışıklarının birbirlerine göre parlaklığı açısından farklılık gösterirler." Ve bunun nedeni, içlerinden herhangi birinin Tanrı'nın kendisine emanet ettiği Haberin görkemini tam anlamıyla ifşa etmekle ilgili kendisinden kaynaklanan bir eksiklik değil, yaşadığı çağın, o Dinin içinde saklı tüm imkânları anlamak ve özümsemek için yeterince olgun ve hazır olmayışdır.

4.22- “Şunu iyi bil ki,” diye açıklar Hz. Bahauallah, “her Zuhurda Tanrı tecellisinin ölçüsü o Zuhurun muhatap tuttuğu insanların yetenek seviyesidir. Güneşe bakın. Ufukta ilk görüldüğünde ışığı ne kadar zayıf! Başucuna doğru yükseldikçe sıcaklığı ve kuvveti artar. Bu şekilde yaratıkları ışığının gittikçe artan şiddetine derece derece alıştırrır. Sonra yavaş yavaş inerek batış noktasına varır. Güneş kendisinde gizli enerjileri birden bire saçsaydı, hiç şüphe yok ki, yaratıklara zarar verirdi... Bunun gibi, eğer Gerçeklik Güneşi görünüşünün ilk sıralarında Tanrı'nın kendisine bağışladığı kudret ve kuvveti tamamıyla gösterecek olsaydı, insan anlayışı buna dayanamaz, yanıp kül olurdu. İnsanoğlunun kalbi ne onun vahyinin şiddetine dayanabilir, ne de ışığının parlaklığını yansıtabilirdi. Aksine, korku ve dehşet içerisinde, takati kesilerek düşüp yok olurdu.”

4.23- İşte bu sebepten, yalnız ve yalnız bu sebepten dolayı, Tanrı'nın bu çağdaki Işığını tanımış olanlar, kendi özdeşleştikleri Vahyin son olduğunu iddia etmez ve sarıldıkları İnanca, özünde önceki dini sistemleri niteleyenlerden daha üstün veya temelinde farklı güç ve nitelikler atfetmez.

4.24- Hz. Bahauallah, İlahi Vahyin derece derece ilerlemekte olduğunu ve gizemli bir Hikmetin Kendisi için seçtiği sınırları bizzat ima etmemiş midir? Saklı Sözler'den şu bölümün kastettiği şey, bu sözü nazil edenin Allah tarafından Kendisine emanet edilen Din'in son olduğunu kabul etmemesinden başka bir şey olabilir mi? “Ey İnsaf Oğlu! Geceleyin Ölümsüz'ün güzelliği, zümrüt yeşili vefa tepesinden Sidretü'l-Münteha'ya döndü ve öyle bir ağlayışla ağladı ki mele-i âlâ ve yüce illerin sakinleri O'nun ağlayışıyla inlediler. Bu inleyip ağlama neden diye soruldu. Cevap verdi: Aldığım emir gereği vefa tepesi üzerinde ümitle bekliyordum, ancak yeryüzü sakinlerinden vefa kokusu almadım. Geriye dönmek üzere iken gözüm yeryüzü köpeklerinin pençesine düşmüş birkaç mübarek güvercine ilişti. O sırada Gök Kızı, ruhani köşkünden, peçesiz ve örtüsüz dışarıya fırlayarak koştu ve adlarını sordu. Birinden başka hepsinin ismi söylendi. Israr karşısında onun da ilk harfi telaffuz edilince, semavi odalarda oturanlar kendi izzet meskenlerinden dışarı çıkıp koşular. O ismin ikinci harfi söylen-

mek üzere iken, hepsi birden toprağa dūřtüler. O anda yakınlığın gizli yerinden řu ağrı geldi: “Yeter! Ötesi yasak!” Biz onların yaptıklarına ve yapmakta olduklarına tanığız.”

4.25- Hz. Bahauğlah açıkça bildirmektedir ki: “Taşıdığım Zuhur insanlığın ruhani alıcılık ve kapasitesine göderir; yoksa içimde yanan Işık ne artabilir ne azalabilir. Zahir ettiklerim, Tanrı'nın bana açıklamamı emrettiği İlahi azametın ölçüsünün ne bir fazlasıdır, ne bir eksisi.”

4.26- Duyarlılığı giderek artan bir insanlığım üzerine saçılan Işık geçmişteki dini güçlerin eriştikleri zaferleri gölgede bırakan bir parlaklıktaysa; doğuşunu haber veren alamet ve belirtiler geçmiş Dinlerin tarihlerine oranla birçok yönden eşsizse; adanmış taraftarları insanlığın ruhani tarihinde bir eşi olmayan özellikler ve meziyetler gösterdiyse; tüm bunlar, Hz. Bahauğlah'ın Dini'nin daha önceki herhangi bir dinden soyutlanmış ve farklı bir Zuhur olarak sahip olduğu bir üstünlüğe mal edilmemeli, bu ağı bugüne kadar insanlığa gönderilmiş olan İlahi Kılavuzluğun daha kapsamlı bir ölçüsünü almak için daha ileri, daha alıcı ve daha talepkâr bir ağ yapan güçlerin kaçınılmaz sonucu olarak görülmeli ve böyle açıklanmalıdır.

Yeni Bir vahye İhtiyaç

4.27- Çok sevgili dostlar: İnsanlığın bugünkü çaresizliğini, korkularını ve sefaletini görüp bunlar üzerinde dūřünen birisi, Tanrı'nın kurtarıcı sevgi ve kılavuzluğunun diriltici gücünün yeniden görünmesinin gerekliliğini daha fazla sorgulayabilir mi? Bir taraftan insani bilgi, güc, yetenek ve yaratıcılık alanında erişilen aşamanın azametine tanık olurken, diğer taraftan günümüz toplumunun başına bela olan benzeri görülmemiş acıları, yakasını bırakmayan tehlikeleri gören birisi, nasıl olur da yeni bir Vahyin doğuşunun, İlahi Amacın yeniden tasdik edilmesinin ve bunun sonucunda insanlığın yazgısını belirlenmiş zaman aralıklarında ıslah eden ruhani kuvvetlerin uyanma saatinin gelip çattığını göremeyecek kadar kör olabilir? Dünyayı birleştirici güçlerin bu çağdaki işleyişi, İlahi Mesajın Taşıyıcısının yalnızca Kendisinden önceki Pey-

gamberlerin bireysel ahlak için aşıladıkları aynı yüce ölçütü yeniden teyit etmekle kalmayıp; tüm hükümetlere ve halklara yönelen çağrısında, insanlığın Tanrı Saltanatı'nın bu dünyada görünmesini simgeleyen evrensel bir ittifak kurma yolundaki ortak çabalarına yol göstermesi şart olan o sosyal yasanın, yani o İlahi Düzenin esaslarını belirlemesini de gerektirmiyor mu?

4.28- Bu nedenle, Tanrı'nın kurtarıcı gücünün bu şekilde tecelli etmesine duyulan gereksinimi kabul edenler olarak bizler, bugün Hz. Bahau'llah'ın eliyle gözler önüne serilmiş bulunan Sistemin muazzam yüceliği üzerinde tefekkür edemez miyiz? O'nun Dininin kapsamı devamlı artan idari işlerinin gerekli hale getirdiği günlük görevlerin baskısı altında olsak da, üstlenme ayrıcalığına sahip olduğumuz sorumlulukların kutsallığı üzerinde biraz durup düşünemez miyiz?

Hz. Bab'ın Makamı

4.29- Bu Devrin büyüklüğü, savı ne denli muazzam da olsa, yalnızca Hz. Bahau'llah'ın vahyinin tabiatından ileri gelmemektedir. O'nun Emrinin kendine has özellikleri arasında, benzersizliğinin diğer bir kanıtı olarak, Hz. Bahau'llah'a inanan herkesin, Habercisi olan Hz. Bab'ın şahsında, yalnızca ilham gelmiş bir müjdeci değil doğrudan Tanrı'nın bir Mazharı'nı gördükleri temel gerçeği de vardır. Onlar, devri ve yasalarının uygulanma evresi ne kadar kısa da olsa, Hz. Bab'ın, Tanrı'nın takdiri gereği, geçmiş hiçbir dinin kurucusunun sahip olmasına izin verilmemiş bir kudretle donatılmış olduğuna sarsılmaz bir inanç duyarlar. O'nun Hz. Bahau'llah'ın Zuhuru'nun yalnızca müjdecisi olmadığı, ilahi kaynaktan ilham almış bir kişilikten öte olduğu, makamı itibarıyla Tanrı'nın egemen, bağımsız bir Mazharı olduğunu yeterince ispatladığı Hz. Bahau'llah tarafından tüm açıklığıyla teyit edilmiş ve son olarak Hz. Abdülbaha'nın Vasiyetnamesi tarafından da doğrulanmıştır.

4.30- Kendi Emri'nin kopmaz bir bağ kurduğu bu Öncü Mazharın özünde bulunan güç konusunda daha berrak bir anlayışı, ancak Hz. Bahau'llah'ın tüm geçmiş Dinlerin temelinde yatan tek birleştirici-

ci gerçeği ustalıklı açıkladığı İkan Kitabı'ndan edinebiliriz. Vaat edilen Kaim, yani Hz. Bab tarafından ilan edilen Vahye eşlik eden işaret ve alametlerin akıl sız ermez anlamı üzerinde ayrıntılı şekilde dururken, şu kehanet dolu sözlere yer vermektedir: “İlim yirmi yedi harften ibarettir. Tüm Tanrı Elçilerinin nazil ettikleri bunun iki harfidir. Bugüne dek hiçbir insan bu iki harften ötesini bilmemiştir. Ancak Kaim ortaya çıktığında geri kalan yirmi beş harfi meydana çıkaracaktır.” “Kaim'in makam ve mertebesinin,” diye ekler Hz. Bahauddin, “ne olduğu hakkında buna bakarak bir fikir edinebilirsiniz.” “Bu öyle bir Emir'dir ki,” diye bir ekleme daha yapar, “Allah'ın peygamberlerine, azizlerine ve seçkinlerine ya haber verilmemiş ya da Tanrı'nın anlaşılabilir hükmü gereği onlar bunu açıklamamışlardır.”

4.31- Hz. Bab'ın makamı ölçülemeyecek kadar yüce ve Emrinin doğuşunu haber vermiş olan olaylar ne kadar olağanüstü olsa da, doğuşunu önceden bildirdiği ve üstünlüğünü canı gönülden Bizzat itiraf ettiği o en parlak Güneş'in görkemi karşısında, böylesine eşsiz bir Zuhur bile sönük kalmaktadır. Gücünün tüm heybeti ile birlikte, Kendisinin yalnızca mütevazı ve seçilmiş bir Müjdecisi olduğu o Nur Cevheri'nin önemini tahmin edebilmemiz için bizzat Hz. Bab'ın yazılarına dönmemiz gerekir.

4.32- Hz. Bab, Kendisi'nden sonra zuhur edecek ve Emrinin yerini alacak egemen bir Dini, coşkulu ve eşsiz bir dil ile defalarca beyan eder. Yasalarının en iyi korunmuş baş mahzeni olan Farsça Beyan'da şöyle buyurmaktadır: “İçinde gelecek olan Zuhurun imkânlarını barındıran tohum, beni izleyenlerin tümünün toplam kuvvetinden daha üstün bir kudretle donatılmıştır.” Yazılarında sürekli şekilde şunu ilan etmektedir: “Benden sonra gelecek olan Zat'a dair övgülerimin en büyüğü ve yazılı şahadetim şudur; ne sözlerimden herhangi birisi O'nu yeterince tarif edebilir; ne de kitabım Beyan'daki herhangi bir isnat O'nun Emri'ni hakkıyla anabilir.” Hz. Bab, inananları arasındaki en bilgili ve nüfuzlu kişi olan Vahid lakaplı Seyyid Yahya-i Darabi'ye hitaben şöyle buyur: “Kudretiyle tohumun filizlenmesine sebep olan ve yaşam ruhu tüm varlıklara üfleyen Zat'ın doğruluğuna ant olsun ki, O'nun Zu-

hur gününde O'nu inkâr edeceğini bilsem, hiç tereddüt etmeden sana sırtımı döner ve imanını kabul etmezdim... Öte yandan, eğer Dinime iman etmemiş bir Hıristiyan'ın O'na inandığından haberdar olsam, onu gözümün nuru kabul ederim.”

İlahi Bağışın Çağlayışı

4.33- Hz. Bahau'llah şunu bizzat teyit eder: “Eğer tüm dünya insanları Hz. Bab'ın, makamları itibarı ile geçmişteki havarilerin erişebildiklerinden on bin kez daha yüce olan seçilmiş havarileri Diri'nin Harfleri'nin muktedir kılındığı güç ve vasıflar ile donanmış olsalar ve biri yahut hepsi, bir göz açıp kapama süresince bile Vahyimin Işığını tanımakta tereddüde düşseler, hepsinin imanı beyhude olur ve imansızlardan sayılırlar.” “Bu Devirde,” diye yazar, “İlahi bağış öyle bir azametle çağlamaktadır ki, ölümlü eller onları yazabilecek kadar hızlı olabilseydi, tek bir gün ile gecede Farsça Beyan'ın tüm ayetleri kadar ayet akardı.”

4.34- İşte değerli dostlar, Güçlüler Güçlüsü'nün bu çağa, bu en aydınlık yüzyıla lütfettiği göksel inayetin akışı böyledir! Çağının bu ilk yüzyılında, böylesine muazzam bir Zuhurun büyük azametini, sonsuz olanaklarını, her şeyin ötesindeki güzelliğini yeterince takdir etmek için ona fazla yakınız. Hâlihazırda sayımız ne denli az, kapasitemiz ne denli kısıtlı veya etkimiz ne kadar sınırlı olursa olsun, ellerine böylesi saf, böylesi hassas ve böylesi değerli bir miras emanet edilmiş olan bizler, her an ve gözümüzü bir an bile kırpmadan, onun parlaklığını gölgeleyebilecek veya büyümesine zarar verebilecek herhangi bir düşünceden, sözden ya da davranıştan sakınmaya çalışmalıyız. Sorumluluğumuz ne kadar da muazzam, görevimiz ne kadar da hassas ve zahmetli!

4.35- Sevgili dostlar: Aramızdan ayrılan Hz. Abdülbaha'nın tüm dünyadaki takipçilerine miras bıraktığı sayısız Levihlerde tekrarladığı talimatlar ne denli açıkça vurgulanmış olsa da, Emrin batı dünyasındaki etkisinin sınırlı olmasından ötürü, bu talimatların az bir kısmı, O'nun

batılı taraftarlarından bilinçli olarak esirgenmişti. O taraftarlar ki sayıları önemli seviyede olmasa da şimdilerde Emrin işlerinin yönetilmesi ve yönlendirilmesinde giderek daha fazla ağırlık kazanan bir etkiye sahiptirler. Dolayısıyla şimdi, zamanı da gelmiş olduğundan, İncancımızın evriminin hâlihazırdaki aşamasında, Doğu'daki veya Batı'daki uygulamaya bakılmaksızın, gittikçe daha fazla değinilmesi gereken bir talimatın önemini vurgulamam gerektiğini hissetmekteyim. Bu ilke, ister bireysel kapasitelerinde isterse de mahalli veya milli Mahfiller olarak toplu halde olsun, Hz. Bahauullah'ın Dini'ne bağlı olanların, doğrudan veya dolaylı bir şekilde, herhangi bir hükümetin siyasi çalışmalarına karışmak olarak yorumlanabilecek herhangi bir etkinliğe katılmamalarından başka bir şey değildir. İster başlattıkları ve denetledikleri yayınlarında; ister resmi ve kamuya açık görüşmelerinde; ister üstlendikleri görevlerde ve verdikleri hizmetlerde; ister ahbaplara hitap eden konuşma ve mesajlarında; ister aydınlar ve yetkililerle ilişkilerinde; ya da kardeş toplumlar ve kuruluşlarla olan bağlantılarında, bu yaşamsal ilkeyi ihlal etmek bağlamında algılanabilecek herhangi bir sözden veya davranıştan kaçınmalarının, en önde gelen ve kutsal görevleri olduğundan kesin olarak eminim. Görevleri, bir yandan Dinlerinin siyasetten uzak karakterini gözler önüne sermek, öte yandan da bağlı buldukları hükümetin kararlarına koşulsuz sadakat ve itaatlerini beyan etmektir.

İlahi Yönetim Biçimi

4.36- Kendi ülkelerinin siyasi çalışmalarına, hükümetlerinin politikalarına ve partiler ile grupların plan ve programlarına, sözleriyle ya da davranışlarıyla olsun katılmaktan sakınsınlar. Bu gibi ihtilaflar çıktığında kimseyi suçlamamalı, taraf tutmamalı, hiçbir tasarıya destek olmamalı ve kendilerini, korumayı ve geliştirmeyi amaçladıkları dünya kardeşliğinin çıkarlarına zarar verebilecek herhangi bir sistemle özdeşleştirmemelidirler. Uyanık olsunlar; vicdansız siyasetçilerin araçları haline gelmemek veya yurttaşları arasındaki kışkırtıcıların ve kalleşlerin hain tuzaklarına düşmemek için dikkat etsinler. Yaşamlarını öyle düzenlesinler ve davranışlarını öyle düzeltsinler ki asılsız bile olsa gizlilik, ikiyüzlülük, rüşvetçilikle veya tehditkâr olmakla suçlanmasınlar.

Tüm ayrımcılık ve partizanlıkları, boş tartişmaları, küçük hesapları ve değişmekte olan dünyanın çehresini sarsan ve dikkatleri kendine çeken geçici hevesleri arkalarında bıraksınlar. Politik çalışmaların veya siyasi hükümetin değişim ve kaderine hiçbir şekilde bağlı olmayan ve tümüyle idari nitelikte olan görevleri ve işlevleri diplomatik veya politik olanlardan açık seçik bir biçimde ayırmak için, her ülkede, gerekirse kendi seçilmiş temsilcilerinin de yardımıyla, ellerinden geleni yapmak görevleridir. Hz. Bahauallah'ın yolunda kayıtsız şartsız bir sağlamlık gösterme, siyasetçilerin uğraşlarının ayrılmaz bir parçası olan kafa karıştırıcılık ve ağız dalaşından kaçınma ve Tanrı'nın bütün insanlık hakkındaki değişmez Amacına vücut kazandıracak o İlahi Yönetim Biçimine yaradır birer araç olma kararlılıklarında ısrarlı olsunlar.

4.37- Şurası da kesinlikle açıklığa kavuşturulmalıdır ki böyle bir yaklaşım, ne yaşadıkları ülkenin davasına ve çıkarlarına en ufak bir kayıtsızlığı, ne de tanınmış ve kurulmuş hükümetlerinin yetkisine bir başkaldırıyı ima eder. Aynı zamanda ne de hükümetlerinin ve vatandaşlarının çıkarlarını olabilecek en iyi şekilde gözetmek gibi kutsal bir görevin reddi anlamını taşır. Burada işaret edilen Şey, Hz. Bahauallah'ın her gerçek ve sadık inananının, yaşadıkları ülkenin en yüksek çıkarlarına kendilerini düşünmeyen, gösterişten uzak ve yurtsever bir şekilde ve O'nun Dininin öğretileri ile uyum içinde olan doğruluk ve güvenilirlik ölçütlerinden hiçbir şekilde uzaklaşmadan hizmet etme arzusudur.

4.38- Hiç kuşku yok ki, dünyanın çeşitli yerlerindeki Bahai toplumları, sayıları arttıka ve toplumsal bir güç olarak etkileri giderek daha da görünür hale geldikçe, siyaset dünyasında yetki ve nüfuz sahibi olan insanların kendi amaçlarının yürütülebilmesi için destek bulabilmek umuduyla yapacakları baskıya, artan bir şekilde muhatap olacaklardır. Bunun yanı sıra, bu toplumlar etkinlik alanlarını genişletmek ve sorumlu kılındıkları kurumların temellerini sağlamaştırmak üzere gösterdikleri çabalarının, bağlı buldukları hükümetler tarafından iyi niyetle karşlanıp desteklenmesi ihtiyacını da giderek daha fazla hissedeceklerdir. Dolayısıyla aziz Davalarının hedeflerini sürdürme heyecanıyla Dinlerini farkında olmadan pazarlık konusu yapmaya, zorunlu ilkelerinden

taviz vermeye veya kurumlarının maddi bir kazanımı karşılığında ruhani ülkülerinin bütünlüğünü feda etmeye sürüklenmemek için uyanık olsunlar. Hangi ülkede yaşarlarsa yaşasınlar ve kurumları ne ölçüde gelişmiş ve Hz. Bahauddin tarafından beyan edilen yasa ve prensipleri uygulama arzuları ne denli güçlü olursa olsun, bu yasaların işletilişinin ve prensiplerin uygulanışının hükümetlerinin kural ve yasalarına bağlı olacağını hiçbir şekilde tereddüt etmeden ilan etsinler. Kendi idari mekanizmalarının ülkelerinin hükümetlerinin yerine geçmesi şöyle dursun, İnançlarının idari işlerini görmek ve mükemmelleştirmek üzere gayret gösterirken amaçları, hiçbir şekilde ülkelerinin anayasasındaki hükümleri ihlâl etmek değildir.

4.39- Şu unutulmamalıdır ki, meşgul olduğumuz etkinliklerin sınırları ve bunun yanı sıra birbirinden böylesine farklı değerlere, siyasetlere ve yöntemlere sahip değişik yönetim biçimleri altında çalışan toplumların çeşitliliği, bu toplumların tescilli üyelerinin herhangi bir hükümetin kuşku veya düşmanlığını üzerlerine çekerek kardeşlerinin yeni zulümlere maruz kalmalarına ya da görevlerinin karmaşıklaşmasına neden olabilecek herhangi bir davranıştan uzak durmalarını kesinlikle daha da zaruri kılmaktadır. Yoksa sorabilir miyim, böylesine uzaklara yayılmış bir Din, siyasi ve toplumsal sınırları aşmış, bunca çeşitte ırk ve ulusu kendinde toplayabilmiş, hızla ilerlerken yeryüzünün farklı ve birbirleriyle rekabet halindeki hükümetlerinin iyi niyetine ve desteğine giderek daha çok gereksinim duyacak böylesi bir İnanç, birliğini korumayı, çıkarlarını gözetmeyi ve kurumlarının istikrar ve huzur içinde gelişebilmesini sağlamayı başka nasıl başarabilirdi?

4.40- Ancak böylesi bir tutum bencilce hesapların bir gereği olmayıp, en başta ve her şeyden önce, Hz. Bahauddin'a inananların, ister bireysel olsun ister topluca, Dinlerinin gerçeklerinden ve ideallerinden en ufak bir şekilde uzaklaşmayı gerektirecek konulara dâhil edilmeye hiçbir koşul altında izin vermeyecekleri temel ilkesinden kaynaklanır. Ne bilgisizlerin ve kötü niyetlilerin kendilerine yöneltebileceği suçlamalar ne de ödül ve payelerin çekiciliği, güvenlerinin sarsılmasına ya da yürümekte oldukları yoldan dönmelerine yol açacaktır. Dilleri söylesin ve

tutumları tanıklık etsin ki, Hz. Bahauallah'ın ardından yürüyenler, hangi ülkede yaşıyor olurlarsa olsunlar hiçbir bencilce tutkuyla hareket etmezler, ne güç ve iktidara susamışlardır, ne de kendi standartlarına sıkı sıkıya bağlı olmaları yüzünden kabul görmeme, güvenilmeme ya da eleştirilme kaygısı taşırlar.

4.41- Görevimiz çetin ve hassas olsa da, Hz. Bahauallah'ın ve O'nun İlahi kılavuzluğunun besleyici gücü, eğer istikrarla O'nun yolunda yürür ve yasalarının bütünlüğünü korumak için gayret gösterirsek, muhakkak bizi destekleyecektir. O'nun kurtarıcı inayetinin dünyevi hiçbir kuvvetin karartamayacağı ışığı, eğer sebat gösterirsek, bulantılı bir çağın kapan ve tuzakları arasından yol bulup ilerlemeye çalıştığımız esnada yolumuzu aydınlatacak ve görevlerimizi O'nun kutsal İsmi'nin görkem ve saygınlığına yaraşır bir şekilde yerine getirme yetisi bağışlayacaktır.

Sevgili Mabedimiz

4.42- Ve son olarak, çok sevgili kardeşler, dikkatlerinizi bir kez daha sevgili mabedimize, Maşrûku'l-Ezkâr'ın acil taleplerine çekmek istiyorum. Henüz vakit varken, dünyanın gözleri önünde taahhüt ettiğimiz muazzam girişimi başarıyla sonuçlandırmamızın kaçınılmaz zorunluluğunu sizlere hatırlatmama gerek var mı? Bu kutsal görevin daha fazla gecikmesinin, bu zorlu ve beklenmedik koşullar altında da olsa, sevgili Emrimizin saygınlığına vereceği zararı vurgulamama gerek var mı? Sizi temin ederim ki yüzleşmek durumunda kaldığınız koşulların zorluğunu, parasal sıkıntı içinde yürüttüğünüz mücadeleyi, omuzlamak durumunda kaldığınız sorumlulukları, acil gereksinimlerin tükenmiş kaynaklarınız üzerinde yarattığı amansız baskıyı biliyorum. Bununla birlikte, elinize geçen ve faydalanma ayrıcalığı sizin olan fırsatın ne denli eşsiz olduğunun da fazlasıyla farkındayım. Ortak bir girişimin tamamlanmasını bekleyen sınırsız ihsanların da farkındayım; bu girişim ki, gerektirdiği fedakârlığın ölçüsü ve niteliği dolayısıyla, Neyriz, Zencan ve Tabarsi'deki kahramanların hatırasını ölümsüzleştiren o parlak kahramanlıklardan bu yana Bahai dayanışmasının en göz alıcı örnekleri

arasında yer almayı hak ediyor. İşte bu yüzden, Hz. Bahauallah'ın sevgili inananları ve dostları, sizlere daha fazla özveri, daha yoğun bir ortak çaba, içinizde kor gibi parlayan imanın gerçekliği konusunda daha ikna edici bir kanıt göstermeniz için sesleniyorum.

4.43- Bu tutkulu ricamı dile getirirken sesime yeniden güç veren şey, ruhu Ölümsüzlük Âlemi'nin kıyısında gezinen ve yolculuğunun Ebha Melekûtu'na ve Mukaddes ve güçlü bir Baba'nın huzuruna dek sürmesi özlemiyle yanıp tutuşan En Büyük Kutsal Yaprığın, dünyevi yaşamının son günlerine büyük sevinç katan bir girişimin mutluluk verici bir şekilde tamamlanacağına dair bir teminat için coşku dolu ve belki de son ricasıdır. İmanlarının canlılığını bilenlerin, Hz. Bahauallah'ın Dini'nin o yürekli öncüleri olan Amerikalı inananların onun çağrılarına tıpkı geçmişte verdikleri gibi aynı doğal cömertlikle, aynı büyüklükte bir özveriyle, hep birlikte karşılık vereceklerinden kuşku duyması olanaksızdır.

4.44- İnşallah 1933 yılın ilkbaharının sonunda, yerkürenin uzak bölgelerinden gelen ve o kutsal makamın yakınlarında düzenlenecek Büyük Panayır alanını dolduracak olan büyük kalabalıklar, devamlı koruduğunuz fedakârlık ruhunuzun bir sonucu olarak kubbesinin süslü görkemine bakma ayrıcalığına sahip olabilirler. O öyle bir kubbedir ki umutsuz bir dünyanın karanlığında parlayan bir deniz feneri ve umudun simgesidir.

Gerçek kardeşiniz
ŞEVKİ
Hayfa, Filistin,
21 Mart 1932

**AMERİKA VE
EN BÜYÜK BARIŞ**

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A

AMERİKA VE EN BÜYÜK BARIŞ

Tanrı'nın Birleşik Devletler ve Kanada'daki sevgililerine ve Rahman'ın kullarına.

Tanrı Dini'nin dostları ve ortak destekçileri:

5.1- Önümüzdeki yaz bitmeden, Hz. Bahauallah'ın isminin Amerika kıtasında ilk kez telaffuz edililiŐinin üzerinden kırk yıl geçmiş olacak. Sevgili Dinimizin Kurucusu'ndan açıkça bahsedilmesine eşlik eden şartlar, büyük Amerikan Cumhuriyeti'nin ruhani tarihindeki böyle büyük bir dönüm noktasının önemini derinliğine düşünen her gözlemciye gerçekten tuhaf geliyor olsa gerek. Bu tarihi olayda söylenen kısa sözlerin iŐitenlerde yaratmış olduğu çağrışımlarsa daha da tuhaf görünmüş olmalı.

5.2- Hz. Bahauallah tarafından ilan edilen Zuhur'un varlığının ve amacının Amerikan vatandaşlarına bu ilk duyurululuŐu¹, ne şatafatlı resmi bir törenle, ne de halkın sevinç gösterileri ya da tezahüratlarıyla karşılanmıştı. Bu olayın seçilmiş aracı olan kimse ise ne kendisini verdiği müjdenin içinde mevcut olan gücün bir taraftarı olarak açıklamış, ne de böyle üstünkörü bir anışın salıvermeye mukadder olduğu güçlerin büyüklüğünü tahmin etmişti.

5.3- İsm-i Âzam'ın, bizzat Emrin kendisinin meydan okuduğu ve kökünü kazımaya çalıştığı o sığ kilise şekilciliğinin açık bir taraftarının ağzından ilan edilen ve doğuş anında rezil bir inancın belirsiz bir uzantısı olarak tanımlanan Mesajı, durmak bilmeyen imtihan ırmaklarıyla beslenerek ve Hz. Abdülbaha'nın şefkatli gözetiminin güneŐiyle ısınarak köklerini Amerika'nın yumuŐak toprağının derinliklerine salmayı başarmış ve yarım yüzyıldan kısa bir sürede budak ve filizlerini dünyanın en uzak köŐelerine uzatmış ve Şimdi bu kıtanın merkezinde inşa ettiği kutsanmış Yapının azametine bürünmüş bir halde, doğru-

1 Dr. Henry H. Jessup tarafından Dinler Meclisi'nde yapılan bir konuşma, Columbian Exposition, Chicago, 1893.—Editör.

luğunu ilan etmeye ve hastalıklı bir toplumu kurtarmak için kapasitesini kanıtlamaya kararlı hale gelmiştir. Yetenek, mevki ve zenginlik gibi avantajların desteğinden yoksun Amerikalı inananlar toplumu, genç yaşına, sayısal gücüne ve sınırlı deneyimine karşın, ilham edilmiş hikmeti, birleşik iradesi, yöneticilerinin ve mübelliğlerinin sarsılmaz sadakatiyle, Hz. Bahauallah tarafından öngörülen Altın Çağ'ın gelişini hızlandırmakta, Doğu'daki ve Batı'daki kardeş toplumları arasında tartışmasız bir liderliğin ayrıcalığını elde etmiştir.

5.4- Oysa bebeklik çağındaki bu kutlu toplumun olaylarla dolu tarihi boyunca atlattığı buhranlar ne kadar da ağırdı! Kendisini katıksız bir umursamazlık karanlığından ağır adımlarla çıkarıp kamuoyunca bilinir olma aydınlığına taşıyan süreç ne kadar da yavaş ve sancılıydı! Adanmış yandaşlarının, korkağın terk edişi, fitnecinin kötülüğü, kibirli ve hırslının ihaneti yüzünden yaşadığı sarsıntılar ne kadar şiddetliydi! Temsilcileri, benimsedikleri Din'in bütünlüğünü sebatla destekler ve namını yiğitçe savunurken ne alaylara, ne küfür ve iftira fırtınalarına göğüs germek zorunda kalmışlardı! Genç, yaşlı tüm seçkin üyelerinin, bireysel ve toplu olarak, sevgi dolu Hz. Abdülbaha'nın kendilerini ulaştırmaya çağırdığı zirvelere kahramanca tırmanma çabalarında mücadele etmek zorunda kaldıkları sürprizler ne kadar çok ve aksilikler ne kadar endişe vericiydi!

5.5- Tescilli taraftarlarının artan nüfuzunun kanıtlarını görür görmez, en aşağılık suçları bu toplumun üzerine atmada ve en acımasız nefretlerini, içtenlikle bağlı olduğu Amacın üstüne yağdırmada birbirleriyle yarışan düşmanları çok ve güçlü olagelmiştir. Bunlar, bu toplumun kaynaklarının kıtlığına ve yaşamının görünürdeki durgunluğuna ne kadar çok dudak büktüler! Kökeniyle nasıl da amansız bir şekilde alay ettiler ve amacını yanlış anlayarak onu sona ermekte olan bir inancın işe yaramaz bir uzantısıymış gibi nasıl da bir kenara ittiler! Yazılı saldırılarında, böyle kutsal bir Zuhur'un Habercisi'nin kahraman kişiliğini korkak bir döneğe, sapık bir mürtet olarak damgalayıp, O'nun ciltler dolusu yazılarının tümünü düşüncesiz bir adamın boş lafları olmakla itham etmediler mi? Kutsal Kurucusu'na ahlâksız ve hırsız bir entrikacının düşünebi-

leceği en aşağılık güdülerini isnat edip Misakının Merkezi'ne acımasız zorbalığın simgesi, fitne çıkarıcı ve çıkarıcı ve sahtekârlığın adı çıkmış bir örneği gözüyle bakmadılar mı? Sağlam adımlarla ilerlemekte olan bir Din'in bu aciz düşmanları, onun dünyayı birleştiren ilkelerini temelden bozuk olmakla defalarca suçlamışlar, her şeyi kapsayan programını tümüyle hayalperest olarak tanımlamışlar ve geleceğe ilişkin vizyonunu boş ve tümüyle aldatıcı saymışlardır. Kötülüğünü isteyen akılsızlar, O'nun öğretilerini oluşturan temel gerçekleri boş bir inancın maskesi olarak göstermiş, yönetim mekanizmasını Din'in kendi ruhundan ayırt etmeyi reddetmiş ve saygı duyup tasdik ettiği gizemleri düpedüz hurafe olarak tanımlamışlardır. Savunduğu ve özdeşleştiği birlik öğretisini yüzeysel bir tek biçimlilik girişimi olarak yanlış algılayıp doğaüstü vasıtaların gerçekliğine dair yinelenen iddialarını boş bir büyü inancı olarak kınayarak, idealizminin yüceliğini ise salt bir ütopya olarak reddetmişlerdir. Tükenmez bir kıskançlığın bu kurbanları, anlaşılmaz bir Hikmetin, seçilmiş takipçilerini zaman zaman istenmeyen ve değersiz bir kirden temizlemek için başvurduğu her arındırma sürecini, yakında gücünü zayıflatacak, diriliğini bozacak ve mahvını tamamlayacak bölünmenin istila güçlerinin bir işareti olarak memnuniyetle karşılamışlardır.

5.6- Aziz ve değerli dostlar! Sürekli gelişen Emrin bu bükülmez bileğinin, bu güçlü uzvunun, bu gitgide artan sağlamlaşmasının eksiksiz ve bütün tarihinin izini sürüp keşfe kalkışmak, ne benim ne de şu anki kuşaktan herhangi birinin üstüne vazifedir. Evriminin bu başlangıç aşamasında, Her Şeye Gücü Yeten'in Eli'nin biçimlendirdiği ve şimdi kendi ilahi Amacı'nın gerçekleşmesi için mükemmelleştirmekte olduğu çeşitli araçlar arasında böylesine yüce bir yer işgal etmek için kendisini iten sevk edici güçlerin kapsamlı bir çözümlemesine girişmek ya da doğru bir değerlendirme yapmak erken olacaktır. Bu güçlü Zuhurun, mevcut taraftarlarından birinin sahip olduğunu iddia edebileceğinden daha güçlü kalemlerle donanacak gelecekteki tarihçileri, kuşkusuz ki, Emrin yönetim merkezinin, sarkacın olağanüstü sallanışı vasıtasıyla beşiğinden uzağa, Amerika kıtasının kıyılarına ve tam ortasına doğru çekilmesini sağlayan bu güçlerin kökenlerinin ustaca bir yorumunu ge-

lecek kuşaklara aktaracaklardır – ki bu kıta Emrin hızla evrim geçiren kurumlarının şimdiki temel taşı ve ana koruyucusudur. Yavaş yavaş olgunlaşmakta olan bir Din'in kaderindeki böylesine kökten bir devrimin tarihini yazma ve önemini değerlendirme görevi onların olacaktır. İşin başarılmasında katkısı olan erkek ve kadınların erdemlerini övme ve anısını ölümsüzleştirme fırsatı onların olacaktır. Hz. Bahau'llah'ın Dünya Düzeni'nin bu yiğit mimarlarından her birinin, O'nun öğretilerinde vaat edilmiş bulunan bin yıllık o altın Devrin açılmasındaki payını değerlendirme ayrıcalığı onların olacaktır.

5.7- İlk dönem Hıristiyanlığının ve İslam'ının yükseliş tarihi, her biri kendisine özgü bir biçimde, Bahai Dönemi'nin bu birinci yüzyılında şu anda tanıklık etmekte olduğumuz bu ilginç olgunun başlangıcıyla çarpıcı bir paralellik göstermiyor mu? Bu büyük dini sistemlerin her birini doğuran İlahi Güç, Emrin kendisinin karşı konulmaz büyü-yüşünün salıverdiği bu güçlerin işleyişiyle, ruhunun vücut bulması ve davasının yayılması için doğduğu ülkeden uzaklarda ve daha elverişli bir diyarda hazır bir saha ve daha uygun bir ortam bulmak için harekete geçirilmedi mi? Çoğunluğu Yahudilikten geçenlerden oluşan ve karakterleri ve mizaçları kendilerini Hz. Musa döneminin geleneksel törenlerine yakınlık duymaya iten Kudüs, Antakya ve İskenderiye'deki Asya kiliseleri yavaş yavaş geriledikçe, Yunan ve Romalı kardeşlerinin artan nüfuzunu tanımaya mecbur kalmadılar mı? Hz. İsa Mesih'in Dini'nin bu sancaktarlarının, çökmekte olan bir İmparatorluğun yıkıntıları üstüne O'nun dünyayı kuşatan hâkimiyetinin simgelerini dikmesini sağlayan büyük yiğitliği ve terbiye edilmiş yeteneği kabullenmek zorunda kalmadılar mı? İslam'ın canlandırıcı ruhu, benzer olayların baskısı altında, en büyük sıkıntılarının ve kahramanlıklarının sahnesi olan yurdu Arabistan'ın haşin çöllerini terk etmeye ve yavaş yavaş olgunlaşmakta olan uygarlığının en güzel meyvesini uzak bir diyarda vermeye mecbur edilmedi mi?

5.8- Hz. Abdülbaha bizzat şunu doğrulamaktadır: “Zamanın başlangıcından bugüne kadar, İlahi Vahiy ışığı Doğu'dan yükselmiş ve ışıklarını Batı'ya yaymıştır. Ancak, yayılan bu aydınlık, Batı'da olağa-

nüstü bir parlaklık kazanmıştır. Hz. İsa'nın Dini'ni düşünün. İlk önce Doğu'da görünmesine karşın, ışığı Batı'ya yayılana kadar potansiyeli tam olarak açığa çıkmamıştır.” Başka bir pasajda bizi şöyle temin etmektedir: “Batı'nın, Hz. Bahau'llah'ın Dini'nin ihtişamı vasıtasıyla İlahi Kılavuzluğun ışığını yayarak nasıl Doğu'nun yerini alacağına tanık olacağınız gün yaklaşıyor.” Yine buyurmaktadır: “Peygamberlerin kitaplarında, doğruluğu kesin olan ve kuşkudan azade çeşitli müjdelere yazılıdır. Doğu her zaman için Gerçeklik Güneşi'nin şafak yeri olagelmıştır. Tanrı'nın tüm Peygamberleri Doğu'da görünmüştür... Batı ışığını Doğu'dan almış ancak bazı bakımlardan ışığın yansıması Batı'da daha büyük olmuştur. Bu özellikle Hıristiyanlık için böyledir. İsa Mesih Filistin'de görünmüş ve Öğretileri bu ülkede kurulmuştu. Ancak Melekûtun kapıları ilk kez bu diyarda açılmış ve Tanrı inayetleri buranın merkezinden yayılmış olsa da, Batılılar Hıristiyanlığı Doğululardan daha çok benimsemiş ve yaymışlardır.”

5.9- Hz. Abdülbaha'nın Batı'ya yaptığı unutulmaz ziyaretin ardından, aynı yanılmaz kaleminden, sıklıkla başvurulmuş ve önemini ne kadar vurgulasam az olacak olan şu sözlerin çıkmış olmasına şaşırılmaması gerekir. Bir Levhinde, Amerika Cumhuriyeti'nin Kuzeydoğu Eyaletleri'nde oturan inananlar için İlahi Plan'ın örtüsünü kaldırırken şöyle buyurmuştur: “...biricik Tanrı'nın nazarında Amerika kıtası, Işığın parıltısının görüneceği meydan, Emrinin sırlarının belireceği yer, doğruların yurdu ve hürlerin toplandığı yer olacaktır.” Amerika'da iken şu sözleri söylediği duyulmuştur: “Dilerim ki, bu Amerikan demokrasisi uluslararası anlaşmanın temelini atan ilk ulus olur. Dilerim ki, insanlığın birliğini ilan eden ilk ulus olsunlar. Dilerim ki 'En Büyük Barış'ın' bayrağını ilk açan o olur... Amerikan halkı gerçekten büyük barışın çadırını ilk kuran ve insanlığın birliğini ilk ilan eden olmaya layıktır... Amerika'nın ruhani aydınlanmanın yayıldığı merkez olmasını ve bütün dünyanın bu semavi inayeti almasını dilerim. Çünkü Amerika diğer uluslardan daha büyük ve daha harikulade güçler ve kapasiteler geliştirmiştir... Dilerim ki bu ülkenin sakinleri, yüzleri sürekli olarak Tanrı'ya yönelmiş semavi melekler gibi olurlar. Dilerim ki hepsi güçlüler güçlüsü Tanrı'nın hizmetkârları olsunlar. Şimdiki maddi başarılarından, ilahi aydınlığın

bu merkezden tüm dünya insanlarına yayılacağı bir yüksekliğe ulaşmalarını dilerim... Bu Amerikan ulusu, tarihin sayfalarını süsleyecek şeyi başaracak, dünyanın gıpta ettiği yer olacak ve halkının zaferi için hem Doğu'da hem de Batı'da kutsanacak güçte ve donanımdadır... Amerika kıtası çok büyük bir gelişmenin işaret ve ipuçlarını vermektedir. Geleceği daha da parlaktır, çünkü etkisi ve aydınlığı uzaklara erişmektedir. O bütün ulusların ruhani önderi olacaktır.”

5.10- Böyle yüce bir söylemin ışığında, dünyanın böylesine kısıkanılacak bir bölgesinin ortasından ve eşi görülmemiş bir buhranın şiddetli acı ve yıkıntıları arasından, Amerikalı inananların aracılığıyla yayıldıkça çökmüş ve çürümüş bir çağın kaderini iyileştirecek ruhani bir uyanışın patlak vermesini beklemek çok mu abartılıdır? Görevinin odak noktasını oluşturan üç hedeften en önemlisinin Babası'nın Dini'nin Kuzey Amerika kıtasına yerleşmesi olduğunu birçok ortamda açıklayan bizzat Hz. Abdülbaha'nın kendisidir ki, buna en yakın dostları tanıklık ederler. Yaşamının en parlak döneminden ve Babası'nın suudunun hemen ardından, gelecek vaat eden bir ülkenin sakinlerini Hz. Bahau'llah'ın bayrağının altında toplayarak misyonunu resmen başlatma fikrini tasarlayan da bizzat kendisiydi. Yanılmaz hikmeti ve kalbinin zenginliğiyle, gösterdiği sınırsız özenin işaretlerini ömrünün son gününe dek gözde takipçilerine bağışlamayı ve onları özel ihsanının işaretlerine boğmayı tercih eden de kendisiydi. Son yıllarında, uzun ve zalim bir tutukluluğun boyunduruğundan kurtulur kurtulmaz, yıllar boyunca sonsuz ilgi ve sevgisinin odağı olan ülkeyi ziyaret etmeye karar veren de kendisiydi. Varlığının gücü ve sözlerinin büyüyle, görevlerinin yerine getirilmesinin kaçınılmaz olarak doğuracağı sınavların ortasında, onlara tek başına güç verecek sezgi ve ilkeleri tüm takipçiler topluluğuna aşılardan da kendisiydi. Aralarında yaşarken düzenlediği birkaç etkinlik vasıtasıyla, Mabetlerinin temel taşını koyarken ya da onlar için verdiği ve bizzat hizmet etmeyi yeğlediği Ziyafette veya kendi ruhani makamının anlamlarına vurgu yaptığı daha ciddi bir ortamda, başarıyla koruyacaklarını ve yaptıklarıyla sürekli olarak zenginleştireceklerini bildiği bu ruhani mirasın tüm esaslarını kendi iradesiyle onlara bırakan O değil miydi? Ve son

olarak, ömrünün son yıllarında, gözlerinin önüne serdiği İlahi Plan'da, onları yüksek yazgılarının yerine getirilmesinde sırtlarını dayayacakları ruhani üstünlükle donatmakta olduğundan kim kuşku duyabilir?

5.11- Levihlerinin birinde onlara şöyle seslenmektedir: “Ey Bahauallah’ın Havarileri! Hayatım size feda olsun! ... Hz. Bahauallah’ın önünüze açtığı kapıların farkına varın! Size takdir ettiği ulu ve yüce makamı, size sunduğu bağışları bir düşünün; size ihsan edilen yardımlar ne kadar eşsizdir!” Başka bir yerde onlara şöyle seslenir: “Düşüncelerim size yönelmiş ve yüreğim sizleri anarken çarpıyor. Ruhumun sevginizle nasıl coştüğünü bilseydiniz, gönlünüzde öyle büyük bir mutluluk seli olurdu ki birbirinize aşkla bağlanırdınız.” Başka bir levihte ise şunu buyurmaktadır: “Başarınızın tam ölçüsü henüz açıklanmamış ve önemi anlaşılmamıştır. Yakında her biriniz ışık saçan muhteşem birer yıldız gibi, ülkenizin ufkunda ilahi Hidayet ışığını saçacağınızı ve Amerikan halkı için ebedi hayatın sebebi haline geleceğinizi kendiniz de göreceksiniz.” Bir kez daha teyit etmektedir: “Sizin başarılarınız da henüz bilinmemektedir. Umut ederim ki yakında yeryüzü başarılarınızın sonucu olarak sarsılır.” Şu sözü verir: “Yüceler Yücesi, kuşkusuz sizlere inayetinin yardımını lütfedecek, sizleri Gücünün alametleriyle kuşatacak ve Ruh’ul-Kuds’ün destekleyici kudretiyle ruhlarınızı donatacaktır.” Onları şu şekilde uyarmaktadır: “Sayınızın azlığından ötürü endişelenmeyiniz; ne de inançsız bir dünyanın çokluğu karşısında bir eziklik hissediniz... Çalışınız; özgöreviniz inanılmaz derecede muazzamdır. Girişiminiz başarılı olursa Amerika rahmani güçlerin merkezi olur ve Tanrı Krallığının tahtı son derece büyük bir yücelik ve görkem ile yeryüzüne yerleşir.”

5.12- Onları şöyle teşvik eder: “Amerika kıtasındaki başarılarınız gibi, dünyanın diğer yerlerinde de teyit edilip destek görmemiz Abdülbaha’nın ümididir; şöyle ki, Tanrı Emri’nin namı sayenizde Doğuya ve Batıya yayılsın ve Ordular Rabbi’nin Melekûtunun zuhuru dünyanın beş kıtasında ilan edilsin... Bundan sonra çabalarınızı bin kat daha arttırınız. O ülkelerde, başkentlerde, adalarda, toplantılarda ve kiliselerde insanları Ebha Melekûtuna çağırınız! Çabalarınızın kapsamı genişlemeli; ne kadar genişler ise, ilahi teyit de o denli çoğa-

lır... Keşke, yayan ve son derece yokluk içinde de olsa, bu bölgelere kendim seyahat edip ‘Ya Bahau’l-Ebha!’ nidasını şehirlerde, köylerde, dağlarda, çöllerde ve okyanuslarda yükseltip ilahi öğretileri yayabilseydim. Heyhat! Bunu yapamıyorum. Ne kadar kederliyim! İnşallah sizler bunu başarabilirsiniz.” Son olarak, daha önceki konuşmalarını taçlandırıcısına, Amerika’nın ruhani yazgısı konusundaki görüşünü somutlaştıran güçlü teyidi şudur: “Bu ilahi Çağrı Amerikan Bahaileri tarafından Amerika’nın sahillerinden Avrupa, Asya, Afrika, Avustralasya kıtalarına ve Pasifik adalarına kadar ulaştırıldığı zaman, bu toplum kendini ebedi saltanat tahtına yerleşmiş olarak görecektir. O zaman tüm dünya halkları, bu toplumun aydınlanmış ve hidayete varmış olduğuna tanıklık edecek ve bütün dünya onların ululuklarının övgüleriyle yankılanacaktır.”

5.13- Hz. Abdülbaha’nın yukarıdaki sözlerinin ışığında, anlayış ve vicdan sahibi her inananın Hz. Bahau’llah’ın şu çok önemli sözlerinin anlamı üzerinde düşünmesi gerekir: “Zuhurunun ışığı Doğu’da parlamış; Egemenliğinin işaretleri Batı’da görülmüştür. Ey insanlar, bunu derinden düşünün ve Yüceler Yücesi ve Övülen Tanrı’nın uyarılarına kulak tıkayanlardan olmayın... O’nun nurunu kıtada örtbas etmeye çalışacak olsalar, başını okyanusun tam ortasından çıkartıp sesini yükselterek haykırır: ‘Ben dünyanın dirilticisiyim!’”

5.14- Çok sevgili dostlar! Gözlerimiz, Amerikan ulusunu öbür ülkelerden daha fazla ve tarihinde rastlanmamış şekilde etkileyen ve Hz. Abdülbaha’nın bu anlamlı sözlerinin açıkça müjdelediği ruhani uyanışın başlayışının belirtileri olan şiddetli ıstırap ve karmaşaları göremeyecek kadar bulanık olabilir mi? Sıkıntılar içindeki bir ulusun ruhunun şimdi yaşamaya başladığı ıstırapın sancıları ve ağrıları bunu fazlasıyla göstermektedir. Dünya uluslarının ve özellikle Batı’nın bu büyük Cumhuriyetinin kötü durumunu, emanetlerine sadık oldukları takdirde görevleri onun yaralarını iyileştirmek, özgüvenini geri getirmek ve yıkılan umutlarını yeniden canlandırmak olan bu bir avuç yurttaşının yükselen talihleriyle kıyaslayın. Kitleleri altüst eden korkunç sancuları, ölümcül çatışmaları, içi boş çekişmeleri, çağdışı anlaşmazlıkla-

rı ve bitmez tükenmez devrimleri, Hz. Bahauallah'ın yasa ve sevgisinin bu yiğit mirasçılarını saran, kılavuzlayan ve güçlendiren o yeni ve dingin Barış ve Doğruluk ışığı ile kıyaslayın. Bu çağı tanımlayan çözülmekte olan kurumları, itibarını yitirmiş devlet adamlığını, çürütülmüş kuramları, korkutucu çöküşü, ahmaklıkları ve öfkeleri, dönen dolapları ve verilen ödünleri, Hz. Bahauallah'ın Dini'nin altın çağının bu sadık hizmetkârlarının ve habercilerinin ayırt edici niteliğini oluşturan sürekli sağlama, kutsal disiplin, birlik ve bağlılık, sağlam inanç, tavizsiz sadakat ve kahramanca özveriyle mukayese edin.

5.15- Hz. Abdülbaha'nın geleceğe dair şu sözleri kaleme almış olmasına şaşmamalı: “Doğu gerçekten de Melekûtun ışıkları ile aydınlanmıştır. Çok geçmeden bu aynı ışık Batı'da daha güçlü bir şekilde parlayacaktır. Ondan sonra da insanların kalpleri Tanrı öğretilerinin gücüyle canlanacak ve ruhları, sönmez Tanrı ateşiyle alevlenecektir.” “Tanrı Dini'nin saygınlığı,” diye iddia eder “muazzam oranda artmıştır. Büyüklüğü artık aşikârdır. İnsanların kalplerine muazzam bir heyecan getireceği gün yaklaşmaktadır. Bundan dolayı sevininiz, ey Amerika'nın sakinleri, artan bir memnuniyetle sevininiz!”

5.16- Çok değerli ve sevgili kardeşlerim! Bahai Dini'nin kutlu ışıklarının Amerika kıtasını ısıttığı ve aydınlattığı o ilk andan itibaren geçen kırk yıla dönüp baktığımızda, her biri Amerikalı inananları vaat edilen zafere götüren yolun bir dönüm noktasını teşkil edecek öneme sahip bir olayla sonuçlanan dört belirgin dönem görürüz. Bu kırk yılın yavaş ve istikrarlı bir mayalanma süreci ile tanımlanan birinci on yıllık evresinin (1893–1903), Hz. Abdülbaha'nın Amerikalı takipçilerinin Hz. Bahauallah'ın Makamı'na yaptıkları tarihi ziyaretlerle son bulduğu söylenebilir. Bunu takip eden ve o topraklarda Emrin ilk muhacirler topluluğunu tetikleyen, arındıran ve harekete geçiren testler ve sınavlarla dolu ikinci on yıl (1903–1913), Hz. Abdülbaha'nın Amerika'ya yaptığı unutulmaz ziyaretle doruk noktasına ulaşmıştır. Üçüncü evrenin (1913–1923), sessiz ve kesintisiz bir sağlama döneminin kaçınılmaz sonucu, temelleri aramızdan ayrılan Hz. Abdülbaha'nın Vasiyetnamesi tarafından açık bir şekilde atılan mukaddes İdari Düzen'in doğu-

şu olmuştur. Geri kalan ve baştan sona daha derin bir iç gelişmenin yanı sıra büyümekte olan bir toplumun uluslararası etkinliklerinin önemli oranda genişlemesi ile ayırt edilen on yıl (1923–1933), İdari Düzen'in güçlü kalesi, dayanıklılığının simgesi ve gelecekteki görkeminin işareti olan Maşriku'l-Ezkâr'ın üstyapısının tamamlanmasına tanık olmuştur.

5.17- Bu ardışık evrelerin her biri, bu toplumun ruhani yaşamını zenginleştirmede ve eşsiz misyonunun muazzam sorumluluklarını yerine getirmek için üyelerini hazırlamada payına düşeni yerine getirmiş görünmektedir. Tarihinin bu ilk evresinde, önde gelen temsilcilerinin yerine getirmek için harekete geçtikleri kutsal ziyaretler, üyelerinin ruhlarında hiçbir sıkıntının söndüremeyeceği bir sevgi ve coşku ateşi yakmıştır. Ardından çekilen sınavlar ve sıkıntılar, bunları atlatan inanların kendi inançları hakkında, ne kadar kararlı ve örgütlü olsa da hiçbir muhalefetin zayıflatamayacağı anlayışlar kazanmasını sağlamıştır. Denenmiş ve sınanmış taraftarlarının daha sonra oluşturduğu kurumlar, bu kurumları oluşturanları, sayılarının artışının ve etkinliklerinin aralıksız yayılışının acilen gerektirdiği denge ve istikrar ile donatmıştır. Son olarak, zaten sağlam bir şekilde kurulmuş bir İdari Düzen'in yandaşlarının inşa etmek için esin aldığı Mabet, onlara ne iç karışıklık fırtınalarının, ne de uluslararası karmaşa kasırgalarının hiçbir şekilde karartamayacağı vizyonu vermiştir.

5.18- Sevgili Hz. Abdülbaha'mız tarafından tasarlandığı, başlatıldığı ve yönetildiği şekliyle Bahai Dini'nin Yeni Dünya'ya ayak basışının hemen yaratmış olduğu ilk coşkunun kısa bir tarifini yapmaya girişmek çok zamanımı alacaktır. İlk Amerikalı ziyaretçilerin Hz. Bahau'llah'ın kutsal makamına yaptıkları çığır açıcı ziyaretin koşullarını anlatmama, bu yeni Müjdenin taşıyıcılarının kendi ülkelerine dönüşlerindeki dikkat çekici eylemlerini ifade etmeme ya da başarılarının ilk sonuçlarını değerlendirmeme zaman izin vermez. Hz. Abdülbaha'nın uyanmış bir kıtayla ilgili umutlarının, beklentilerinin ve amacının ortaya çıkmasının, O'nu dinleme ayrıcalığına kavuşanların, O'nun sayısız lütuflarının alıcıları kılınanların ve O'nun güven ve itimadının seçilmiş korunakları olanların akıllarını ve gönüllerini nasıl da çabucak heyecanla doldurduğunu ifade etmeye kelimelerim yetersiz kalır. Ha-

pishanesinin çatısı altında O'nun ilahi hikmetinin selinden kana kana içmek ve bunu korumak azmiyle Efendileri'nin dizinin dibinde oturan bu kahraman kalplerde kabaran duyguları layıkıyla açıklamayı hiçbir şekilde ümit edemem. Çekici bir şahsiyetin etkisinin ve kudretli bir beyanın tılsımının, Tanrı Misakı'nın, tarihlerinin önemli bir devresinde ziyaretlerden dönen bu kendini adanmış müjdecilerinin tamamında tutuşturduğu güçlü kararlılık ruhunu ne kadar övsem azdır. Artık Hz. Bahauallah'ın cennetinde bir arada yaşayan bu ölümsüz seçkinler topluluğundan yalnızca birkaçını anmak gerekirse, Lua, Chase, MacNutt, Dealy, Goodall, Dodge, Farmer ve Brittingham gibi isimler, O'nun Emri'nin Amerika kıtasındaki yükseliş ve kuruluşuyla sonsuza kadar ilişkili kalacaklar ve hatıraları tarihi asla sönmeyecek bir parlaklıkla aydınlatmayı sürdürecektir.

5.19- Hz. Bahauallah'ın suudunun hemen ardından birbiri ardına gerçekleştirdikleri bu ziyaretler sayesinde ki Misak'ın ihtişamı, Baş Nakızın görünür etkisiyle bir süre için bulutlanmış olsa da, kendisini etkileyen iniş çıkışlar arasından zaferle çıktı. Yalnız ve yalnızca bu ziyaretçilerin gelişi sayesinde ki Hz. Abdülbaha'nın, yürekleri çok kederli aile fertlerini kaplayan kasvet en sonunda dağıldı. Babası'nın ev halkı arasında Erkek Kardeşi ile birlikte yalnız kalıp, neredeyse bütün akrabalarının ve yakınlarının isyanlarına göğüs germek zorunda kalan En Büyük Kutsal Yaprak, ömrünün son günlerine kadar onu güçlü bir şekilde destekleyen teselliye birbirini takip eden bu ziyaretçilerde buldu. Tanrı Emri'ni yıkmak isteyen kişinin başlattığı tüm oyunların ölüm çanı, geri dönen bu küçük ziyaretçi grubunun o kıtanın tam ortasında salıverdikleri güçler sayesinde çalındı.

5.20- Ardından Hz. Abdülbaha'nın yorulmak bilmez kaleminden nazil olan talimat ve öğütlerini, rica ve yorumlarını, umut ve arzularını, korku ve uyarılarını ateşli ve açık bir dille somutlaştıran Levihler kısa süre içinde tercüme edilmeye, yayımlanmaya ve Kuzey Amerika kıtasının dört bir yanını dolaşmaya başladı ve gittikçe genişleyen bu ilk inananlar çemberine, kendilerini yakında karşılaşacakları çetin sınavlardan kurtaracak tek şey olan ruhani azığı sağladı.

5.21- Ne var ki, eşine rastlanmamış bir krizin saati acımasızca yaklaşmaktaydı. Gurur ve hırsın kışkırttığı uyuşmazlık işaretleri, bu kıtanın kahraman mübelliğlerinin kurmaya çalıştıkları yeni doğan bir toplumun ışığını karartmaya ve gelişimini geciktirmeye başlıyordu. Emrin tarihinde böyle görkemli bir dönemin açılmasının aracı olan ve Hz. Bahauallah'ın Ahdi'nin Merkezi tarafından kendisine “Baha'nın Petrus'u”, “Tanrı Sürüleri'nin Çobanı”, “Amerika Fatihi” unvanları bahşedilen, Kermil Dağı'nda Hz. Bab'ın Kabri'nin temeli atılırken Hz. Abdülbaha'ya yardımcı olmanın eşsiz ayrıcalığına mazhar kılınan bir kişi, olağanüstü başarılarından dolayı körleşmiş bir halde, inanan dostlarının inançları ve çalışmaları üzerinde kontrolsüz bir egemenlik amaçlayarak, küstahça isyan bayrağını kaldırdı. Hz. Abdülbaha'dan ayrılıp Tanrı Emri'nin Baş Düşmanı ile birlik olan bu kandırılmış dönek, öğretileri saptırarak ve Hz. Abdülbaha'nın şahsına karşı sürekli bir kötülleme kampanyası başlatarak, en az sekiz yıl büyük zahmetlerle dine girmeleri için uğraş verdiği inananların imanlarını zayıflatma yolunu seçti. Yayınladığı yazılarla, baş Müttefikinin casuslarının aktif işbirliğiyle ve Bahai Dini'nin Hıristiyan kilisesindeki düşmanlarının başlattıkları çabalarla desteklenerek, Tanrı'nın yeni doğmuş bu Emrine, ancak yavaşça ve acıyla üstesinden gelebileceği bir darbe indirmeyi başardı.

5.22- Bu ciddi ancak geçici bölünmenin, Hz. Bahauallah'ın Emri'nin Amerikalı takipçileri arasındaki doğrudan etkileri üzerinde durmama gerek yok. Üzerlerine sağanak gibi inen iftira dolu yazıların özelliklerini ayrıntılı şekilde açıklamama da gerek yok. Devamlı hazırda bekleyen Hz. Abdülbaha'nın, onların kaygılarını hafifletmek ve nihayet tamamen gidermek için başvurduğu çareleri anlatmaya da gerek yok. Hz. Abdülbaha'nın bu tedirgin toplumu yatıştırmak ve yeniden canlandırmak için birbiri ardına yolladığı dört seçilmiş elçisinin her birinin görevinin değerini takdir etmek geleceğin tarihçisine kalmıştır. Hz. Abdülbaha'nın bu vekillerinin üstlendikleri işte, temelinin köşe taşı- nı bu elçilerin atmakla görevlendirildikleri o muazzam İdari Düzen'in başlangıç evresinin izini sürmek de o tarihçinin görevi olacaktır – bu

İdari Düzen ki, simgesel Yapısını ileriki bir tarihte şahsen Kendisi kuracak, temeli ve kapsamı kendi Vasiyetnamesi'nin hükümleri sayesinde genişleyecekti.

5.23- Söylemekle yetineceğim şey şudur: Evriminin bu aşamasında yenilmez bir Din'in faaliyetleri öyle boyutlara ulaşmıştı ki, bunlar bir yandan düşmanlarını yeni saldırılar için yeni silahlar bulmaya zorlarken bir yandan da büyük Liderini, taraftarlarına, nitelikli temsilciler ve mübelliğler aracılığıyla, geliştikçe aynı anda hem ruhuna vücut verecek hem de koruyup destekleyecek bir İdari Düzen'in ilkeleri kapsamında talimatlar verme yolunda cesaretlendirmişti. Vatralsky, Wilson, Jessup ve Richardson gibi inatçı saldırganların beyhude çabaları, onun saflığına leke düşürmek, ilerleyişini durdurmak ve onu teslim olmaya zorlamak için birbiriyle yarışıyordu. Kendilerine karşı açıkça yöneltilen Nihilizm, sapkınlık, Müslüman Gnostisizmi, ahlâksızlık, Gizli Güçlere İnanma ve Komünizm gibi acımasız suçlamaların yılmaz kurbanları, bu suçlamalara, Hz. Abdülbaha'nın talimatları doğrultusunda hareket ederek, resmi olarak tanınan, kalıcı idari kurumların müjdecisi olacak bir dizi etkinlik başlatmak yoluyla karşılık verdiler. Chicago'nun Hz. Abdülbaha tarafından bu şehrin "Adalet Evi" olarak adlandırılan ilk Ruhani Evi'nin resmi açılışı; Bahai Yayın Şirketi'nin kurulması; Green Acre Derneği'nin tesisi; Star of the West'in yayımlanması; Hz. Bab'ın kutsal kalıntılarının Kermil Dağı'ndaki ebedi istirahatgâhına taşınmasıyla eşzamanlı yapılan ilk Ulusal Bahai Konvensini; Bahai Temple Unity'nin şirketleşmesi ve Maşriku'l-Ezkâr Yürütme Heyeti'nin oluşturulması... Tarihlerindeki en fırtınalı evrenin hatırasını ölümsüzleştiren tüm bu işler, Amerikalı inananların en çarpıcı başarıları olarak göze çarpmaktadır. Bu olaylarla bitmek bilmez sıkıntıların zorlu denizlerine indirilen, dümenini Hz. Abdülbaha'nın güçlü kolunun tuttuğu ve acıyla pişmiş mürettebatının cesur girişimi ve diriliği ile donatılmış olan Hz. Bahauallah'ın Misak Gemisi, o günlerden beri kendisine şiddetle karşı koyan ve koyacak olan şiddetli fırtınaları hiçe sayarcasına, istikrarlı bir şekilde ilerlemekte, vaat edilen güvenlik ve huzur limanına doğru yol almaktadır.

5.24- Amerika kıtasının seçilmiş temsilcilerinin ortak çabalarıyla taçlanmış başarılarla yetinmeyen ve sınırlarının ötesindeki Büyük Britanya, Fransa ve Almanya'da bulunan muhacir mübelliğlerin ilk başarılarından cesaret alan Amerikalı inananlar toplumu, Hz. Bahau'llah'ın ilerleyen ordusuna uzak diyarlarda yeni neferler kazandırmaya karar vermişti. Hz. Bahau'llah'ın Müjdesinin bu gezgin mübelliğleri, anavatanlarının batı kıyılarından yola çıkarak ve yeni doğan bir inancın yılmaz enerjisinden aldıkları güçle, aziz Dinlerinin ileri karakollarını en uzak denizlerin ötesinde kurmaya kararlı bir şekilde, Pasifik adalarına, Çin'e ve Japonya'ya kadar ilerlediler. O zamana kadar bu toplum, hem kendi ülkesinde hem de yurtdışında, muazzam hizmetlerinin sınırlarını genişletme ve temellerini sağlamlaştırma kapasitelerini sergilemişti. Son zaferlerini kutlayan Doğu'nun alkışları, ilerleyişine karşı yükseltelen kızgın sesleri bastırıyordu. Böylesine tehditkâr bir şekilde tezgâhlanmış bu çirkinlikler, bu soylu savaşçıların gizli yeteneklerini sergileyecekleri daha geniş alanlar açarak, yavaş yavaş uzaklara çekiliyordu.

5.25- Hz. Bahau'llah'ın Dini, Amerika kıtasında gerçekten yaşama döndürülmüştü. Anka kuşu gibi, tüm körpeliği, dinçliği ve güzelliği ile yeniden canlanmış ve şimdi muzaffer taraftarlarının dilinden ısrarla Hz. Abdülbaha'ya sesleniyor ve kıyılarına bir yolculuk için O'na yalvarıyordu. Değerli destekçilerine emanet edilen misyonun ilk meyveleri, bu çağrılarını öylesine dokunaklı bir hale getirmişti ki ıstırap verici bir zulmün zincirlerinden henüz kurtulmuş olan Hz. Abdülbaha bu çağrıya karşı koyamadı. En sevilen çocuklarına duyduğu büyük ve benzersiz sevgi, onu bu çağrıya yanıt vermeye mecbur etti. Üstelik bu ateşli ricaları, Babası'nın öğretilerini O'nun ağzından duyma isteklerini dile getiren çeşitli dini, eğitsel ve insanî kuruluşların temsilcilerinin Kendisine gönderdikleri sayısız davetiyelerle de desteklenmişti.

5.26- Hz. Abdülbaha, ilerlemiş yaşına ve elli yıllık sürgün ve tutsaklık hayatının sonucu olan hastalıkların verdiği sıkıntılara rağmen, ruhuyla takipçilerinin yapmalarını sağladığı büyük hizmetleri varlığıyla onurlandıracağı ve eylemleriyle kutsayacağı topraklara doğru, o un-

tulmaz denizaşırı yolculuğa koyuldu. Kendisinin Birleşik Devletler ve Kanada'nın büyük kentlerindeki zafer yürüyüşüne eşlik eden şartları anlatmakta kalemim tümüyle aciz kalmaktadır. Gelecek kuşaklar, O'nun gelişinin duyurulmasının yarattığı sevinci, etkinliklerinin yarattığı ilgiyi, konuşmalarının salıverdiği güçleri, öğretilerinin imalarının alevlendirdiği muhalefeti, sözlerinin ve eylemlerinin sürekli neden olduğu önemli olayları hiç kuşku yok ki ayrıntılı ve uygun bir şekilde yazacaklardır. Özelliklerini dikkatli bir şekilde betimleyecekler, hatıraları yaşatıp koruyacaklar ve torunlarına en ince ayrıntısına kadar, bozulmamış bir şekilde aktaracaklardır. Şu anda, böylesine geniş ve büyüleyici bir konunun ana hatlarını kabaca açıklamak bile bizim açımızdan kendini bilmezlik olacaktır. Aradan yirmi yıldan fazla bir süre geçtikten sonra, Amerika'nın ruhani tarihindeki bu önemli noktayı düşünürken, önemini kavrama ya da gizemini anlama yeteneğimizin hâlâ yeterli olmadığını itiraf etmek zorunda olduğumuzu fark ediyoruz. Bu asla unutulmayacak ziyaretin çarpıcı özelliklerinin birkaçına önceki sayfalarda yer vermiştim. Geriye dönüp baktığımızda, tüm bu yaşananlar, Hz. Abdülbaha'nın Amerikalı inananların doğuştan hakkı olan ruhani önceliği, bu simgesel törenler aracılığıyla Batı toplumlarından ilk doğana verme amacını net bir şekilde ilan etmektedir.

5.27- Hz. Abdülbaha'nın aralıksız çalışmalarının cömertçe saçtığı tohumlar, Birleşik Devletler ve Kanada'yı, hatta bütün kıtayı, tarihinde o ana kadar görülmedik potansiyellerle donatmıştı. O, bu ziyaretiyle, eğitilmiş ve çok sevilen küçük bir inanan topluluğuna ve dolayısıyla torunlarına eşsiz bir miras bıraktı. Bu öyle bir mirastı ki, O'nun bu verimli topraklarda görkemli bir şekilde başlattığı iş için ayağa kalkmanın ve bu işi sürdürmenin kutsal ve öncelikli yükümlülüğünü içinde taşıyordu. Geleceği parlak bu ülkeye veda ederken, O'nun arzuyla çarpan yüreğinden çağlayan dilekleri ancak belli belirsiz resmedebiliriz. Ayrılışından hemen önce takipçilerine, gizemli bir Hikmetin sonsuz bir lütfle anavatanınızı yüce bir amacın yerine getirilmesi için seçmiş olduğunu söyleyişini net bir şekilde hayal edebiliriz. "Hz. Bahau'llah'ın Misakı vasıtasıyla, saban sürücüsü olarak görevim başladığından beri, gelip toprağı sürme görevine çağrıldım. Görevinizin ilk günlerinde üzerinize

yağan güçlü teyitler toprağı hazırladı ve güçlendirdi. Ardından çektiğiniz sıkıntılar, ellerimle hazırlanmış olan tarlada derin çizgiler açtı. Bana emanet edilen tohumları önünüzde her tarafa saçtım. Sevgi dolu ilginiz ve durmak bilmez çabalarınızla bu tohumların her biri çimlenmeli, her biri mukadder meyvesini vermelidir. Benzeri görülmemiş kadar sert bir kış yakında kapınıza dayanacak. Fırtına bulutları ufukta hızla birikmektedir. Şiddetli rüzgârlar her yönden üzerinize esecek. Misak'ın Işığı, ayrılışla kararacak. Ne var ki bu kasırgalar, bu dondurucu kasvet gelip geçecek. Uykudaki tohum hızla yeni bir hareketle dolacak. Tomurcuklanacak, yapraklarını ve çiçeklerini güçlü kurumlar şeklinde ortaya çıkaracak. Göksel Babamın merhametinin üzerinize yağdıracağı bahar yağmurları sayesinde, bu taze fidanın dalları yurdunuzun sınırları dışındaki bölgelere uzanacak. Nihayet, tüm parlaklığıyla devamlı yükselen O'nun Zuhur güneşi, zamanı geldiğinde topraklarınızda O'nun Dini'nin bu güçlü Ağacının altın meyvesini vermesini sağlayacak.”

5.28- Böyle bir veda mesajının imaları, Hz. Abdülbaha'nın bu ilk takipçileri için uzun süre sır olarak kalamazdı. Amerika ve Avrupa kıtalarına yaptığı uzun ve zahmetli yolculukları bitirmesiyle birlikte, ima ettiği muazzam olaylar belirmeye başladı. Önceden haber vermiş olduğu gibi, bir çatışma, böylesine kesin bir güven duyduğu ve karşılığında çok şeyler beklediği insanlarla bütün iletişim araçlarını bir süre için felce uğrattı. Bu dondurucu kasvet amansız akışını büyük yıkım ve kısımla dört yıl sürdürürken, O, Hz. Bahau'llah'ın kutsal makamının çok yakınlarındaki evinde, sessiz yalnızlığına dönerek, geride bıraktığı ve eşsiz lütuflarını bahşettiği insanlara düşünce ve arzularını iletmeye devam etti. Çok sevdiği dostlarıyla saatler süren konuşmaları esnasında kaleme aldığı ölümsüz Levihler'de, ruhani kaderleri ile ilgili anlayışını, üstlenmelerini istediği misyon için çizdiği Planı gözlerinin önüne serdi. Şimdi de, kendi elleriyle ekmiş olduğu tohumları, aralarında hizmet ederkenki çabalarını niteleyen aynı ilgi, sevgi ve şefkatle suluyordu.

5.29- Hz. Abdülbaha'nın yapmış olduğu bu açık çağrı, ilham verdiği dürtülerde ve harekete geçirdiği güçlerde olduğu gibi, Amerika'nın o zamana kadar yaşamadığı, yenilenmiş bir hareketin patlak verişinin işaretiydi. Hz. Bahau'llah'ın Mesajı'nın girişimci elçilerinin bu uzak top-

raklarda başlatmış olduğu çalışmaya eşi görülmemiş bir hız kazandıran bu güçlü akım bugüne kadar yayılmayı sürdürmüş ve kollarını yerkürenin yüzeyine yaydıķça ivme kazanmıştır. Ve ilk Kurucusunun son dilekleri tümüyle gerçekleşinceye kadar da ilerlemeyi sürdürecektir.

5.30- Evini, çocuklarını, arkadaşlarını ve mevkilerini bir yana bırakan bir avuç erkek ve kadın, hiçbir insanî vasfin tutuşturamayacağı bir azim ve güvenle tutuşmuş olarak, Hz. Abdülbaha'nın vermiş olduğu buyruğu yerine getirmek için ayağa kalktı. Hz. Bahauallah'ın Dini'nin, Kuzeyde Alaska'ya kadar yelken açan, Batı Hint Adaları'na yönelen, Güney Amerika kıtasının Amazon kıyılarına ve And Dağları'nın otesinde Arjantin Cumhuriyeti'nin en güney ularına kadar giden, batıda Tahiti adası ile onun da otesindeki Avustralya kıtasına ve daha da oterlerdeki Yeni Zelanda ile Tazmanya'ya kadar uzanan bu gözü pek habercileri, bu çalışmalarıyla, Doğu'daki aynı kuşaktan din kardeşleri için benzerini yapabilecekleri bir örnek oluşturmayı başardılar. Bu erkek ve kadınlar, Hz. Abdülbaha'nın çağrısından beri iki kez dünyayı dolaşan ve halen muhteşem bir cesaret ve metanetle hizmetlerinin benzersiz sicilini güçlendiren ünlü temsilcilerinin önderliğinde, Hz. Bahauallah'ın evrensel hâkimiyetinin etkisini şu ana kadar Bahai tarihinde ulaşılamamış bir derecede genişletmenin araçları olmuşlardır. Neredeyse aşılmaz engeller karşısında, geçtikleri ya da ikamet ettikleri ülkelerin çoğunda Emrin öğretilerini duyurmada, eserlerini yaymada, davasını savunmada, kurumlarının temelini atmada ve tescilli taraftarlarının sayısını artırmada başarılı oldular. Böyle yiğitçe hizmetlerin öyküsünü bu kısıtlı çerçevede anlatmam da olanaksız, Tanrı Dini'nin bu sancaktarlarının böylesi bir şöhret kazanmalarına ve ait oldukları kuşağa böylesi bir aycılık bahşetmelerine olanak sağlayan o ruhu hakkıyla vmem de...

5.31- Hz. Bahauallah'ın Emri o zaman itibariyle bütün küreyi sarmıştı. İran'ın zifiri karanlığında doğan ışığı, Avrupa, Afrika ve Amerika kıtalarına ardı ardına taşınmış ve şimdi de Avustralya'nın kalbine nüfuz ediyor, parlak, görkemli bir kuşakla bütün dünyayı sarıyordu. Bu değerli, bu yiğit takipçilerin Hz. Abdülbaha'nın dünyevi yaşamının son günlerini aydınlatmada oynadıkları rolü gerçek anlamda fark eden ve de-

ğeri ni biçen, ancak Hz. Abdülbaha'nın kendisi olmuştur. Yetişen kuşağın emekleri bu tür başarıların eşsiz ve ebedi anlamını mutlak şekilde ortaya çıkaracak ve eserleri, onların hatırasını uygun bir şekilde koruyup yüceltecektir. Hz. Abdülbaha, yaklaşan ayrılış saatinin bilinciyle, Babası'nın Dini'nin bu kahramanlarının uluslararası hizmetlerinin ilk meyvelerine tanık olurken ne kadar derin bir tatmin duymuş olmalı! Onlara büyük ve zengin bir miras emanet etmişti. Dünyevi yaşamının son demlerinde, böyle yetenekli ellerin onun bütünlüğünü koruma ve değerini yüceltme konusunda güvenilir olduklarına artık gönül ferahlığıyla inanabilirdi.

5.32- Hz. Abdülbaha'nın vefatı, ona yol açan koşulların böylesine apansız ortaya çıkması ve beraberinde getirdiği sonuçların bu denli çarpıcı oluşu ile ne böylesine diri bir gücün işleyişine engel olabilir ne de onun amacını gölgeleyebilirdi. Bu dünyadan ayrılmış bulunan Hz. Abdülbaha'nın Vasiyetnamesi'nde belirtilen coşku dolu çağrılar bu gücün amacını teyit etti, doğasını tanımladı ve nihai başarı vaadini pekiştirdi.

5.33- Yaşlı takipçilerinin yüreklerini dağılayan acıların ve uyuymayan bir düşmanın başlattığı saldırıların neden olduğu toz dumanın ortasında, Hz. Bahauallah'ın yenilmez Dini'nin İdari Düzeni doğdu. Misak'ın Merkezi'nin suuduyla salıverilen güçlü enerjiler, Kutsal bir Amacın başarılması için bu yüce, bu yanılmaz Kurum halinde bilurlaştı. Hz. Abdülbaha'nın Vasiyetnamesi onun niteliğini açığa çıkardı, temelini yeniden doğruladı, ilkelerini tamamladı, vazgeçilmezliğini vurguladı ve ana kurumlarını teker teker belirtti. Amerika, Hz. Bahauallah tarafından ilan edilen Mesaja verdiği cevabı tanımlayan o aynı kendiliğindenlikle şimdi de Oğlunun Vasiyetnamesi'nin şüpheye yer bırakmayacak şekilde kurduğu İdari Düzen'in davasına sarılmak için ayağa kalkmıştı. Böylesine önemli bir Belgenin ortaya çıkışını izleyen o çalkantılı yıllarda, bu İdari Düzen'in korkusuz savunucusu ve yeni doğan kurumlarının ekseni ve etkisinin önde gelen destekleyicisi olma görevi, yalnız ve yalnız ona verilmişti. Altın çağın öncüleri olan Amerikalı inanlar, artık Emrin kahramanlık devrinde şahadet tacını ta-

kan İranlı kardeşlerinin bıraktıkları yerden, zor kazanılan bir zaferin tacını taşıyorlardı. Şanlı hizmetlerinin kırılmayan rekoru, İnançlarının yazgısını biçimlendirme yolundaki ağırlıklı paylarını Şüpheye yer bırakmayacak Şekilde ortaya çıkarmıştı. Acı içinde kıvranan ve kargaşaya sürüklenen bir dünyada Hz. Bahauallah'ın özgürleştirici güçlerinin akıncıları olan bu toplum, Hz. Abdülbaha'nın vefatını izleyen yıllarda Doğu'daki ve Batı'daki kardeş toplumlarının kurduğu kurumların ötesine geçen ve gelecekteki o Evin temel direği olabilecek kurumu inşa etmeyi başardılar. Gelecek kuşaklar, bu Evi, can çekişmekte olan bir uygarlığın son sığınağı olarak kabul edeceklerdir.

5.34- Görevlerini yaparken, ne hainlerin fısıltıları ne de yeminli düşmanlarının Şiddetli saldırıları onları yüce amaçlarından saptırabilirdi ya da çağrılarının yüceliğine olan inançlarını zayıflatabildi. Sürekli ve aşağılık bir dünyevi zenginlik arayışı içinde olan birinin yarattığı çalkantı Dinlerinin temiz adını kirletebilecekken, Hz. Abdülbaha'nın uyarıları sayesinde bu durumdan genelde pek de etkilenmemişlerdi. Belalarla pişmişlerdi ve hızla gelişen kurumlarının kalesinde korunmuş oldukları için bu kişinin kötü niyetli sözlerine kulak asmadılar ve sarsılmaz sadakatleriyle onun umutlarını yerle bir ettiler. Babasının ve onun yandaşlarının kabul gören saygınlığı ve geçmişteki hizmetleriyle ilgili herhangi bir düşüncenin, Hz. Abdülbaha'nın bu kadar Şiddetle kınadığı kişiyi tümüyle görmezden gelme konusundaki kararlılıklarını zayıflatmasına izin vermediler. Yanlış yola sapmış bir avuç hayranın daha sonradan sürekli yayınlarının sayfalarında, bebeklik dönemindeki bir İdari Düzen'in gelişimini durdurmak ve beklentilerini boşa çıkarmak için yaptıkları üstü kapalı saldırılar da aynı Şekilde amacına ulaşamadı. Sonrasında kendini kaybetmiş bir kadının ortaya koyduğu tavırlar, gülünç iddiaları, Hz. Abdülbaha'nın Vasiyetnamesi'ne saygısızlık yapma ve geçerliliğine meydan okuma cretinin yanı sıra ilkelerini bozma girişimleri, yiğit destekçileri arasında en ufak bir bölünme yaratmaya yine yetmedi. Hain ve daha yeni bir düşmanın hırsının icadı olan ve Hz. Abdülbaha'nın bu muhteşem eserini tahrif etmeye ve idari ilkelerini çürütmeye yönelik kalleşçe dolaplar bir kez daha tamamen boşa çıkmaktadır. Emrin bu yeni inşa edilen kalesini teslim olma-

ya zorlamak için saldırganların düzenlediği bu aralıklı ve boş girişimleri, Emrin savunucuları en başından beri hiçbir şekilde dikkate almadılar. Düşmanın saldırıları ne kadar güçlü ya da taktikleri ne kadar ustaca olursa olsun, üzerine titredikleri sağlam kanılarını zerre kadar esnetmeyi reddettiler. Bu kişinin kinaye ve yaygaralarını sürekli olarak duymazdan geldiler. Onun hareketlerini tetikleyen güdülerini, düzenli olarak izlediği yöntemleri, geçici olarak yararlanıyor gibi görüldüğü asılsız ayrıcalıkları hiç önemsemediler. Çürümüşlüğü ve din karşıtlığının bu şöhretli timsalleri, entrikacı kafalarının tasarladığı oyunlarla ve ün, yetenek veya servetin sağlayabileceği geçici avantajlarla desteklenerek bir süre için ilerlemişler, bir süre için bu çirkin yüzlerini göstermekte başarılı olmuşlar ve sonra, yükseldikleri kadar hızlı bir şekilde rezilliğin en dibine batmışlardır.

5.35- Amerikalı inananlar, bazı yönleriyle Emrin anavatanındaki doğuşuna eşlik eden şiddetli fırtınaları anımsatan bu sıkıntılı sınavların ortasından, istikametlerinden sapmadan, şanlarına bir leke sürülmezsizin ve mirasları zarar görmeden tekrar zaferle çıktılar. Her biri diğerinden daha önemli bir dizi görkemli başarı, zaten şanlı olan sicillerine daha da parlaklık katacağı. Hz. Abdülbaha'nın suudundan hemen sonraki karanlık yıllarda yaptıkları işler öyle ışık saçmıştı ki, kardeşleri arasındaki daha az ayrıcalıklı olanların imrenmelerinin ve hayranlığının odağı haline geldiler. Tüm toplum, herhangi bir kısıtlama olmadan ve muazzam bir özgüvenle, büyük ve görkemli bir fırsat için ayağa kalkıyordu. Doğumunu başlatan ve yükselişine yardımcı olan güçler, şimdi de büyümesini öyle bir yöntem ve süratle hızlandırmaktaydı ki, ne dünya çapındaki bir üzüntünün sancuları, ne de kendini kaybetmiş bir çağın durmak bilmez kıvranırları onun çabalarını felce uğratabilecek ya da ilerleyişini aksatabilecekti.

5.36- Toplum, bir yandan ruhani yetki alanını daha fazla genişletecek, öbür yandan da böyle bir genişlemenin zorunlu olarak gerektirdiği kurumların yaratılması ve sağlamlaştırılması için gerekli olan araçları biçimlendirecek içe dönük birtakım girişimler için kolları sıvamıştı. Dışa dönük girişimleriye, uluslararası mübelleğlerinin beş

kıtada birden başlatmış oldukları övgüye değer çalışmalarını öncekinden çok daha yoğun bir şekilde sürdürmek ve özgürlüğünü yeni kazanmış bir Din'in karşı karşıya kaldığı hassas ve karmaşık sorunların ele alınıp çözülmesine giderek artan bir katkıda bulunmak şeklinde ikili bir hedeften esinlenmişti. İdari Düzen'in bu kıtada doğuşu, bu övgüye değer çabaların işaretlerini vermişti. Aşamalı sağlanmasının kaderinde, bu çabaların devamlılığını sağlama almak ve etkinliğini arttırmak yazılıydı.

5.37- Amerikalı inananların saygınlığını kendi ülkelerinde ve sınırlarının ötesinde bu denli arttıran ve İsm-i Âzam'ın görkem ve şerefini yücelten en büyük başarılarından yalnızca birkaçını sıralamak hâlihazırda yapabileceğim tek şeydir ve bunların önemini açıklama ve layıkıyla bir değerlendirme yapma işini gelecek kuşaklara bırakıyorum. Doğu'daki ve Batı'daki kardeş Mahfilleri arasında, ortak görevlerinin etkin bir şekilde yerine getirilmesi için gerekli araçları yaratan, yayan ve yasallaştıran ilk toplum olma şerefi onların seçilmiş temsilcilerine atfedilmelidir; bu araçlar ki, gereği gibi oluşturulmuş her Bahai toplumunca benimsenmeye ve örnek alınmaya değer bir model olarak kabul edilmelidir. Onların çabasına atfedilmesi gereken bir başka tarihi başarı ise, ulusal vakıflarını kalıcı ve sarsılmaz bir temel üzerine kurmaları ve mevcut yetki sınırlarını aşacak türden bu gibi vakıfların vekiller tarafından yönetilmesine olanak sağlayacak ikincil birimlerin oluşturulması için gereken kurumu yaratmış olmalarıdır. Mısırlı kardeşlerine gönülden verdikleri manevi desteğin ağırlığıyla, Müslüman tutuculuğunun prangalarından kendisini kurtarma mücadelesinde Emrin aşmak zorunda kaldığı en zorlu engellerin bir kısmını ortadan kaldırmayı başardılar. Yine aynı seçilmiş temsilcilerin etkin ve zamanında müdahalesiyle, Sovyet Cumhuriyetleri'nde zulüm gören çalışma arkadaşlarını tehdit eden belaları ve tehlikeleri önlediler ve Bahai kurumlarının en değerli ve seçkin olanlarından birini yıkmaya teşvik eden savuran öfkenin önüne geçmeyi başardılar. Amerikalı inananların yardıma muhtaç ve yıldıran İranlı kardeşlerine ulaştırmak üzere birkaç kez harekete geçtikleri bireysel ve kolektif maddi ve manevi içten yardımlardan başka hiçbir şey, bu talihsiz kurbanla-

rı, Hz. Abdülbaha'nın suudunu takip eden yıllarda kendilerini kuşatan felaketlerin sonuçlarından kurtaramazdı. Bu acıları hafifleten ve o ülkede Emrin en kötü ve en gaddar muhaliflerinin şiddet uygulamalarını dizginleyen şey, Amerikalı kardeşlerinin dünyanın dikkatini bu duruma çekmeleri, liderlik ettikleri protestolar, yaptıkları çağrılar ve verdikleri dilekçeler olmuştu. En kutsal yerlerinden biri gasp edilen bir Din'in, gaspçının elinden çektiği sıkıntıları dünyanın şimdiye kadar gördüğü en büyük Mahkemenin dikkatine sunmak üzere ortaya çıkan kişi, bu toplumun en seçkin temsilcilerinden başka kimdi? Sabırlı ve ısrarlı bir çabayla, zulüm gören bir davanın doğruluğunu ilan eden ve bağımsız bir din statüsü hakkını dolaylı bir şekilde tanıyan yazılı onayları elde etmeyi başka kim başarabildi? Milletler Cemiyeti'nin Daimi Manda Komisyonu tarafından onaylanan karar, "Komisyon, Konsey'e İngiliz Hükümeti'nden Irak Hükümeti'ne dilekçeyi verenlerin (Bağdat Bahai Ruhani Mahfili) karşı karşıya kaldıkları adaletsizliğin bir an önce düzeltilmesi yönünde şikayetçi olmasını istemesini önerir." ifadesini taşıyordu. Amerikalı bir inanandan başka, Tanrı Dini'nin iyileştirici gücü konusunda böyle kayda değer ve yinelenen beyanları, öğretilerinin evrenselliğine ve misyonunun yüceliğine dair böyle çarpıcı atıfları kraliyet ailesinden elde etmeye sevk edilen başka kimse oldu mu? Kraliçe'nin yazılı tanıklığı şöyledir: "Bahai öğretisi, barış ve anlayış getiriyor. Yıllar yılı umut verici sözlerin özlemine çekenleri bir araya toplayan engin bir kucaklayışa benziyor. Kendisinden önceki tüm büyük Peygamberleri kabul ediyor, başka inançları tahrip etmeksizin tüm kapıları açık bırakıyor. Birçok inancın mensupları arasındaki sürekli çekişmelerden üzüntü duyan ve birbirlerine karşı hoşgörüsüzlüklerinden usanmış olan ben, Bahai öğretisinde, Hz. İsa'nın çoğu kez reddedilen ve yanlış anlaşılan gerçek ruhunu buldum: Kavga yerine birlik, kınama yerine Umut, nefret yerine Sevgi ve bütün insanlara büyük bir güvence." Toplumlarının en parlak üyelerinden birinin göstermiş olduğu cesaretle, yüzyıla yakın bir süredir İran'daki dindaşlarının gelişimini köstekleyen ve enerjilerini felce uğratan bu engellerin kaldırılmasının yolunun açılmasının aracı olanlar, Hz. Bahauallah'ın Dini'nin Amerikalı taraftarları olmadı mı? Hz. Abdülbaha'nın büyük dileğini her an akılda tutarak, en adan-

miş vatandaşlarını, yaşamlarının tek arzusu Hz. Bahauallah'ın dünyayı saran egemenliğinin temellerini sağlamlaştırmak olan erkek ve kadınları giderek artan bir sayıyla dünyanın öteki uğlarına gönderen Amerika değil midir? Avrupa'nın en kuzeydeki başkentlerinde, ortasındaki devletlerin büyük kısmında, bütün Balkan Yarımadası'nda, Afrika kıyıları boyunca, Asya ve Güney Amerika kıtalarında, tek başlarına ve kıt kaynaklarla, Hz. Abdülbaha'nın önceden haberini verdiği Gün'n gelişi için emek sarf eden küçük bir kadın muhacir grubu bugün bile mevcuttur. En Büyük Kutsal Yaprak'ın ömrünün son günlerine yaklaşırken tutumu, o kıtadaki sarsılmaz ve özverili sevenlerinin, uzun süredir yüreğinde taşıdığı böylesine ağır bir yükü hafifletmekteki mukayese edilemez payına apaçık bir dille tanıklık etmek olmadı mı? Ve son olarak, Amerika'nın geçmiş ve Şimdiki başarılarının muhteşem tacı olan Maşriku'l-Ezkâr'ın üstyapısının tamamlanmasının, yiğit mimarlarının kalplerini, Dinlerinin Kaynağı ve Merkezi ve en büyük aşklarının Odağı olan Kimse ile birbirine her zamankinden daha sıkı bir Şekilde bağlayacak olan mistik zinciri meydana getirdiğini yadsıma cesaretini kim gösterebilir?

5.38- Amerika kıtasındaki dindaşlar! Geçmiş ve Şimdiki başarılarınız gerçekten büyüktür! Gelecekte sizleri bekleyen mucizeler ise ölçülemeyecek kadar büyük olacaktır! zverilerinizin yükselttiği Yapı henüz giydirilmemiştir. Ellerinize bakıp byttğnz en yüksek idari kurumla desteklenmesi gereken Ev henüz kurulmamıştır. İşleyişine yön vermesi gereken kanunların baş Kaynağının hükümlerinin büyük çoğunluğu hâlâ açıklanmamıştır. Eğer Hz. Abdülbaha'nın dilekleri yerine getirilecekse, ülkenizde yükselmesi mukadder Sancak henüz açılmamıştır. Bu sancağın simgeleyeceği Birlik henüz kurulmuş olmaktan uzaktır. Bu birliği oluşturacak ve koruyacak olan mekanizma henüz oluşmamıştır. Bu sıkıntılı çağın kaderini Őekillendirmek için gereken nderliği üstlenmek üzere kim ayağa kalkacak, Amerika mı yoksa Avrupa ülkelerinden biri mi? Amerika, donatılmış olduğu ve Şu ana kadar asaletle elinde tuttuğu ruhani önderlikten kendisini yoksun bırakacak bu stnlğ Doğu'daki ya da Batı'daki kardeş toplumlarının herhangi birisinin ele geçirmesine izin mi vere-

cek? Yoksa yaşamını yönlendiren ve doğasında mevcut olan güçlerin daha fazla açığa çıkmasıyla birlikte, aramızdan ayrılmış olan Hz. Abdülbaha'nın sevgi ve hikmetinin kendisine bahşettiği paha biçilmez mirası arttırmak için katkıda bulunmayı mı seçecek?

5.39- Geçmiş, imanının tükenmek bilmez canlılığının bir kanıtı olmuştu. Geleceği niçin bunu pekiştirmesin?

Gerçek kardeşiniz,
Şevki
Hayfa, Filistin
21 Nisan 1933

HZ. BAHAULLAH'IN DEVRİ

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A

HZ. BHAULLAH'IN DEVRİ

Batı'daki Tanrı sevgilileri ve Rahman'ın cariyelerine.

Tanrı Bağı'ndaki Emekçiler:

6.1- Bahai dünyası, bu uğurlu yılın 23 Mayıs'ında Hz. Bahauallah'ın Dini'nin kuruluşunun 90'ıncı yıldönümünü kutlayacaktır. Şu anda Bahai tarihinin birinci yüzyılındaki son on yılın eşiğine gelmiş bulunan bizler, böylesine görkemli, böylesine önemli bir Zuhurun içinde saklı, gizemlerle dolu dönemler hakkında düşünmek için biraz durabiliriz. Şu doksan yıllık devrimin önümüze serdiği manzara ne kadar geniş, nasıl da büyüleyici! Onun muazzam azametinin altında neredeyse eziliyoruz. Bu eşsiz manzaraya şöyle bir bakmak, bu büyük Tanrı tecellisinin doğuşuna ve aşamalı gelişimine eşlik eden koşulları, ne kadar sisler ardında olsalar da hayal etmek, başlangıcını ilan eden ve seyrini hızlandıran acıklı mücadeleyi şöyle bir hatırlamak bile, tarafsız her gözlemciyi bu Emrin yaşamını harekete geçiren ve mukadder üstünlüğüne kavuşunca ya dek onu durmadan ileri itecek olan ebedi gerçekler konusunda ikna etmeye yeterlidir.

6.2- Hz. Bahauallah'ın, akıllara durgunluk veren bu manzaranın tümüne hükmeden o kıyas kabul etmez şahsiyeti haşmetinde olağanüstüdür, yücedir, huşu vericidir, erişilemez derecede görkemlidir. Makamı O'ndan sonra gelse de Kendisiyle bağlaşık olan ve bu yüce Devrin yazgısını O'nunla birlikte yönlendirme yetkisiyle donatılmış bulunan Hz. Bab'ın gencecik görkeminin zihinlerdeki görüntüsü, sonsuz sevecenliğiyle, karşı konulmaz büyüyle, kıyaslanamaz kahramanlığıyla, kısacık sürse de olaylarla dolu yaşamının çarpıcı koşullarıyla parlayadurmaktadır. Ve son olarak, Kendisinden önce gelen bu ikiz Şahsiyetlerin ardından beliren ve onlardan tümüyle farklı, kendine has bir düzlemde yer alan coşkun ve çekici kişiliğiyle Hz. Abdülbaha, ancak ve ancak Tanrı Mazharlarına bağışlanan o izzet ve kudreti, en yüksek makama

yükselmiş olsa bile hiçbir insanın aşık atmayı hayal bile edemeyeceği bir derecede yansır.

6.3- Hz. Abdülbaha'nın suudu ve özellikle de parlak bir kahramanlık devrinin son canlı tanığı olan çok sevgili ve şanlı kız kardeşi En Yüce Yaprığın vefatıyla birlikte, Bahai tarihinin, Hz. Bahauallah'ın Dini'nin Başlangıç ve Kahramanlık Çağı'nı simgeleyen birinci ve en hareketli bölümü kapanmaktadır. O çok önemli Vasiyetnamesindeki hükümlerle, henüz sona ermiş bulunan çağ ile Emrin Geçiş ve Oluşum evresini, yani şu anda içinde yaşadığımız ve zaman içinde Hz. Bahauallah'ın Zuhuru'nun Altın Çağı'nı müjdeleyecek olan zafer ve başarılarla çiçeklenip yemişlerini verecek olan aşamayı sonsuza dek birbirine bağlayan önemli halkayı biçimlendiren kişi, Hz. Abdülbaha idi.

6.4- Çok sevgili dostlar! Birbirinden bağımsız ve ardışık iki Mazhar tarafından mucizevî bir şekilde salınmış olan seyir halindeki güçler şimdi artık gözlerimizin önündedir ve ücra yerlere kadar yayılan bir İnanç'ın seçkin hizmetkârlarının emek ve gözetimi sayesinde gidecek toplanıp düzene girmektedir. Bu güçler, kurmak ve başarılarımızla ölümsüzleştirmek için göreve çağrıldığımız ve çağın özel işareti ve görkemi olarak kabul edilecek olan kurumlarda yavaş yavaş belirginleşmektedir. Şimdi yaratmakta olduğumuz araçların etkinliği, bugünkü çabalarımıza ve her şeyden önce de, yaşamlarımızı bizden öncekilerin büyük kahramanlıklarını model alarak yeniden biçimlendirme gayretimize bağlıdır. Bu araçlar ki, İncamızın Altın Çağı'nı simgeleyecek olan o mutluluk dolu Uluslar Topluluğu'nun yapısını oluşturacaklardır.

6.5- Kahramanlık örnekleriyle dolu bu yıllara bakarken amacım, 1844'ten bugüne dek olup biten büyük olayları kısaca da olsa gözden geçirmek değildir. Bu olaylara yol açan güçlerin bir çözümlemesine girişmek veya neredeyse yerkürenin tüm kıtalarındaki halklar ve kurumlar üzerindeki etkilerini değerlendirmek niyetinde de değilim. Dinimizin ilk evresinde yaşamış olan o ilk inananların yaşamlarına ilişkin kayıtlar, uzman Bahai tarihçilerin ileride yapacağı ciddi araştırmalarla birlikte gelecek kuşaklara o çağın tarihine ilişkin ustalık dolu açıklama-

malar sağlayacaktır ki bunu benim yapmam asla m¼mk¼n değildir. Bahai tarihinin Şu andaki zorlu evresinde benim için ¼ncelikli olan, Hz. Bahauallah'ın İdari D¼zeni'nin yiğit mimarları olması mukadder olan kimselerin dikkatini kimi temel gerçeklere çekmektir ki, bu gerçeklerin aydınlatılması, onların bu muazzam girişiminin etkin işleyişinde kendilerine olaęan¼st¼ derecede yardım edecektir.

6.6- Tanrı Dini'nin Şimdiye dek eriştiği uluslararası konum da içerdiği temel ilkelere açıklık getirilmesini Şart koşmaktadır. Amerikalı inananların meşhur başarılarının Emrin ilerleyişine kattığı benzeri g¼r¼lmemiř ivme; Batı'daki ilk Maşıku'l-Ezkâr'ın değişik ırk ve uluslar arasında yarattığı hızlı farkındalık; Bahai kurumlarının d¼nyanın en az kırk gelişmiş ¼lkesinde kurulması ve istikrarla sağlamlaşması; Bahai yazılarının en çok konuşulan yirmi beş dilde yayımlanması; İrani inananların anavatanlarının başkentinin kenarında kurmak istedikleri d¼nyanın ¼¼nc¼ Maşıku'l-Ezkâr'ı için ulusal d¼zeyde attıkları ilk adımların başarısı; Bahai n¼fusunun b¼y¼k çoğunluğunun çıkarlarını temsil eden ilk Milli Ruhani Mahfil'in pek yakın olan kuruluşu için alınan ¼nlemler; Y¼ce Adalet Evi'nin bir diğer s¼tununun, t¼r¼n¼n ilk ¼rneęi olarak G¼ney Yarımk¼re'de dikilme projesi; m¼cadele içindeki bir Din hakkında Kraliyet ailesinin, devlet kurumlarının, uluslararası mahkemelerin ve dini erkânın s¼zl¼ ve yazılı tanıklıkları; acımasız eski ve yeni d¼řmanların saldırılarından dolayı kazandığı tanınırlık; M¼sl¼man ulusların en aydını sayılabilecek bir ¼lkede yaşayan bir grup inananın İslamî yobazlık zincirinden resmen kurtulması; işte b¼t¼n bunlar, İsm-i Âzam'ın yenilmez toplumunun nihai zafere doğru ilerleyişinin artan ivmesine yeterli birer kanıttır.

6.7- Çok sevgili dostlar! Hz. Bahauallah'ın Emri'nin Velisi olarak ¼zerime d¼řen g¼rev ve sorumluluklar doğrultusunda, sahne ışıklarının giderek artan biçimde ¼zerimize vurmakta olduğu bir zamanda, Dinimizin temelinde yatan ve ¼ncelikle b¼t¼nl¼ę¼n¼ korumakla y¼k¼ml¼ olduğumuz bazı gerçekleri vurgulamam gerektiğini hissediyorum. Bu gerçekler, yiğitçe savunulup gerektiği gibi benimsenmek koşuluyla, eminim ki ruhani yaşamımızın g¼c¼n¼ pekiştirecek ve acımasız ve te-

tikte bekleyen bir düşmanın entrikalarını boşa çıkarmaya fazlasıyla yardım edecektir.

6.8- Hz. Bahauallah'ın akıllara durgunluk veren Zuhuru'nun önemi-ne ilişkin daha fazla anlayış kazanmak için gayret göstermenin onun sadık taraftarlarının her birinin ilk görevi ve değişmez çabasının hedefi olduğu, değişmez kanaatimdir. Böylesine engin bir düzeni, böylesine yüce bir vahyi, böylesine kutsal bir emaneti tam ve baştan başa kavramak, apaçık nedenlerden dolayı bizlerin sınırlı aklını aşar. Buna karşın Hz. Bahauallah'ın Emri'ni duyurmak için çalışırken, içinde saklı gerçekler ve dayandığı ilkeler vasıtasıyla yeni esinler ve taze besinler bulmak da bağlayıcı sorumluluğumuzdur.

6.9- Amerikalı inananlara hitap eden bir mesajda Hz. Bab'ın makamını açıklarken, Kendisini mütevazı Müjdecisi olarak gördüğü eşsiz büyüklükte bir Zuhura değinmişim. Hz. Bahauallah'ın İkan Kitabı'nda tüm Peygamberlerin ifşa etmesi mukadder yirmi yedi harfin yirmi beşini açığa çıkaran vaat edilmiş Kaim olarak övdüğü o Zat, böylesine büyük bir İlham Kaynağı, yakında Kendisinininkinin yerini alacak olan üstün Vahyin büyüklüğüne Bizzat tanıklık etmiştir. Hz. Bab, Farsça Beyan'da "İçinde gelecek olan Zuhurun imkânlarını barındıran tohum, beni izleyenlerin tümünün toplam kuvvetinden daha üstün bir kudretle donatılmıştır." buyurmaktadır. Bir başka yerde de şunu tekrarlar: "Benden sonra gelecek olan Zat'a dair övgülerimin en büyüğü ve yazılı şahadetim şudur; ne sözlerimden herhangi birisi O'nu yeterince tarif edebilir; ne de kitabım Beyan'daki herhangi bir isnat O'nun Emri'ni hakkıyla anabilir." Aynı Kitap'ta şunu kesin bir dille ilan eder: "Beyan ve içindekiler, 'Allah'ın izhar edeceği Kimse' sözünü tavaf eder, tıpkı Elif'in (İncil) ve içindekilerin Allah'ın Resülü Muhammed'in sözünü tavaf ettiği gibi." Aynı yapıtın bir başka yerinde de şunları söyler: "Beyan'ın bin kez okunması, 'Allah'ın izhar edeceği Kimse' tarafından nazil edilecek tek bir ayetin okunmasına eşdeğer değildir.. Bugün, Beyan tohum aşamasındadır; nihai mükemmelliği Allah'ın izhar edeceği Kimse'nin zuhuruyla birlikte ortaya çıkacaktır... Beyan'ın ve ona iman etmiş olanların O'na duydukları özlem, bir âşığın sevgilisine

özleminden daha şiddetlidir... Beyan, tüm azametini ‘Allah’ın izhar edeceği Kimse’den alır. Ne mutlu O’na inanana ve vay O’nun doğruluğunu inkâr edene...”

6.10- Hz. Bab, taraftarlarının en bilgili, en belagatli ve en nüfuzlusu olup Vahid adıyla da bilinen Seyyid Yahya-i Darâbi’ye hitaben bir de uyarıda bulunur: “Kudretiyle tohumun filizlenmesine sebep olan ve yaşam ruhunu tüm varlıklara üfleyen Zat’ın doğruluğuna ant olsun ki, O’nun Zuhur gününde O’nu inkâr edeceğimi bilsem, hiç tereddüt etmeden sana sırtımı döner ve imanını kabul etmezdim... Öte yandan, eğer Dinime iman etmemiş bir Hıristiyan’ın O’na inandığından haberdar olsam, onu gözümün nuru kabul ederim.”

6.11- Dualarından birinde de Hz. Bahauallah ile şöyle söyleşir: “Süb-hansın Sen, ey güçlüler güçlüsü Rabbim! Sözlerim ve benimle ilgili her şey, Senin yüce görkeminle ilgili olmadıkça ne kadar önemsiz, nasıl değersiz! İnayetinle yardım eyle ki benimle ilgili olan her ne varsa, Senin gözünde makbul olsun.”

6.12- Hz. Bab’ın Yusuf Suresi’nin tefsirini yaptığı ve İkan’ın Yazarı tarafından Hz. Bab’ın kitaplarının “ilki, en büyüğü ve en kudretlisi” olarak nitelendirilen Kayyumu’l-Esma’da, Hz. Bahauallah hakkında şu sözleri okuyoruz: “Ey ulu ve güçlü Efendi! Gücünün semavi kudretiyle beni yoktan var edip bu Emrin ilanı için ayağa kaldırdın. Ancak Sana tevekkül ettim, Senin iradene sarıldım... Ey Bakıyyetullah!² Kendimi tamamen Sana feda ettim. Senin hatırın için küfürlere razı oldum ve sevgin yolunda şehitlikten başka bir şey dilemedim. Yüce, Korumucu ve Kadim Tanrı, benim için yeter tanıktır.” Aynı tefsirde Hz. Bahauallah’a ise şöyle hitap eder: “Belirlenmiş vakit gelip çatınca, Hikmetli Tanrı’nın izniyle, Yüceler Yücesi ve Gizemli Dağ’ın yüksele-

2 Kur’an-ı Kerim Hüd Suresi 86. ayette geçen bu terim birçok Kur’an tefsirinde “Allah’ın irade buyurduğu helal kazanç, ilahi mükâfat” olarak çevrilmiş ise de Şii mezhebinde Hz. Mehdi’nin bir lakabı olarak da kabul edilir. Nitekim Hz. Mehdi bazı rivayetlerde “Bakıyyetullah” olarak nitelendirilmiştir. Hz. Bab’ın Yazılarında ise “Bakıyyetullah” ile kastedilen Hz. Bahauallah’tır. (ç.n.)

rinden çözülmaz gizeminin küçücük bir parıltısını göster ki Sina'nın Ateşi'ni tanıyanların, Zuhuru'nu saran şiddetli ve kızıl Nur'u görüp ölmeleri bir olsun.”

6.13- Hz. Abdülbaha'nın Emrin seçkin bir Zerdüşti takipçisine yazdığı bir Levihten alınan şu bölüm de Hz. Bahauallah ile ilişkili Zuhurun büyüklüğüne başka bir tanıklık olarak aktarılabilir: “Zerdüştlilerin kutsal kitaplarında, gelecekte üç ayrı dini devirde güneşin devinimsiz kalması gerektiğinin yazdığına değinmişsin. İlk devirde güneşin on gün, ikincisinde bunun iki katı, üçüncüsünde de tam bir ay boyunca devinimsiz kalacağı kehanetinde bulunulmuştur. Bu kehanetin tefsiri şudur: Burada sözü edilen ilk devir Hz. Muhammed'in devridir. Bu devirde Gerçeklik Güneşi on gün boyunca devinimsiz kalmıştır. Her gün bir asır sayılır. Dolayısıyla Hz. Muhammed'in devri en az bin yıl sürmüş olmalıdır ki zaten İmamlık Yıldızı'nın batışından Hz. Bab'ın ilan gününe dek geçen süre de tam olarak bin yıldır. Bu kehanette söz edilen ikinci devir, bizzat Hz. Bab'ın açtığı ve hicri 1260 yılında başlayıp hicri 1280 yılında sona eren devirdir. Üçüncü devre gelince ki bu Hz. Bahauallah'ın ilan ettiği Emir'dir; bu devirde Gerçeklik Güneşi'nin öğle vaktinin parlaklığı ile tüm ışığını saçma süresi tam bir aydır. Bir ay, güneşin bir burçtan öbürüne geçmek için gereksindiği azami süredir. En az beş yüz bin yıllık bir süreyi kapsamaması gereken Bahai devrinin azametini bu açıklama sayesinde sen de hayal edebilirsin.”

6.14- Böylesine eski bir kehanetin bu kesin ve resmi tefsirinden de anlaşılacağı üzere, Hz. Muhammed'in Devri'nin ilahi kaynağını kabul edip onun bağımsız konumunu teyit etmek Emrin her sadık inananı için gereklidir. Bu aynı pasajlarda İmamlığın geçerliliği de dolaylı olarak kabul edilmektedir ki Hz. Bab'ın bizzat en seçkin üyesinin soyundan geldiği bu ilahi kurum, İlahi kılavuzluğun seçilmiş alıcısı ve İslam'ın en değerli iki mirasından birinin mahzeni olmayı iki yüz altmış yıl boyunca sürdürmüştür.

6.15- Şunu görmemiz de şarttır; aynı kehanet Babi Devri'nin bağımsız karakterini doğrulamakta ve vahyin ilerlemesi ilkesine uygun

olarak her Tanrı Mazharı'nın kendi günündeki insanlara, o günden önceki çağlarda yaşamış daha az alıcı bir toplumun idrak edebileceğinden veya değerini kavrayabileceğinden daha kapsamlı bir ilahi kılavuzluk ihsan etmesi gerektiğini dolaylı olarak teyit etmektedir. Bu kehanet, Hz. Bahauallah'ın Devri'nin benzersiz güç ve azametle donatılmış olduğuna Bahai Dini'nin tabiatında olan herhangi bir üstünlük dolayısıyla değil, yalnızca bu nedenden ötürü tanıklık eder. Bu öyle bir Devirdir ki sahip olduğu olanakları ancak anlamaya başlıyoruz ve sınırlarını asla belirleyemeyiz.

6.16- Verdiğı mesajın muazzam anlamlarına sadık kalmak istiyorsak, Hz. Bahauallah'ın Dini'ne bir döngünün tepe noktası, ardı ardına gelen, öncül ve sürekli ilerleyen vahiylerin son aşaması gözüyle bakılmalıdır. Hz. Âdem ile başlayıp Hz. Bab ile sona eren bu zuhurlar, Tüm Çağların Vaat Edileni'nin zuhur edeceği o Günler Günü'nün gelişinin yolunu açmış ve bu geliş gittikçe artan bir şekilde vurgulamıştır.

6.17- Bu hakikate Hz. Bahauallah'ın açıklamaları fazlasıyla tanıklık eder. Coşkulu bir dil ve büyük bir güç ile tekrar tekrar ileri sürdüğü iddialara tek bir bakış, taşımak için seçilmiş bulunduğu Vahyin özelliğini tam anlamıyla gösterir. Bu nedenle, böylesi kudretli bir Vahyin anlam ve önemi hakkında daha berrak bir anlayış yakalamak istersek, dikkatlerimizi Hz. Bahauallah'ın o vahyin kaynağı olan kaleminden akan bu sözlere vermeliyiz. İster ileri sürdüğü benzeri görülmemiş iddiada, ister salıverdiği gizemli güçlere dair imalarında, ister uzun zamandır beklenen Gün'ü yücelten bölümlerde, isterse de bu Gün'ün gizli erdemlerini tanımış olanlara özgü olan makamı öven satırlarda olsun, Hz. Bahauallah ve ona denk sayılabilecek bir derecede Hz. Bab ve Hz. Abdülbaha, gelecek kuşaklara, bugünün kuşağına mensup olan bizlerin hakkıyla takdir edemeyeceğı zenginlikte madenler miras bırakmışlardır. Bu konuya tanıklık eden satırlar öyle bir güç ile doludur ve öyle bir güzellik sergilerler ki ancak onların nazil olduğu dillere vakıf olanlar bu gücü ve güzelliğı yeterince takdir edebildiklerini iddia edebilirler. Bu satırlar öylesine çoktur ki onlar arasında belli başlı olanların derlenebilmesi için bile koca bir cildin yazılması gerekir. Şu

an için sizinle paylaşma cüretini gösterebileceğim bölümler, O'nun ciltler dolu yazılarından seçebildiklerimden ibarettir.

6.18- Hz. Bahauallah buyuruyor: “Bu Zuhur’un büyüklüğüne, akıllara sığmayan azametine Tanrı önünde tanıklık ederim. Levihlerimizin büyük çoğunluğunda bu gerçeğe, insanlık gaflet uykusundan uyanabilsin diye, tekrar tekrar tanıklık ettik.” Kesin bir dil ile şöyle bildirmektedir: “Geçmiş Dinler en büyük ve nihai amaçlarına bu en kudretli Zuhurda ulaşmışlardır.” “Bu seçkin, bu yüceler yücesi Zuhurda açığa çıkarılanların bir eşine ne geçmişte rastlanır ne gelecekte.” Kendisinden söz ederken şöyle der: “Tevrat’ta Yehova, İncil’de Gerçeğin Ruhu ve Kur’an’da Büyük Haber olarak anılan O’dur.” “O olmasaydı hiçbir İlahi Haberci peygamberlik elbisesi ile süslenmez ve kutsal kitapların hiçbiri nazil olmazdı. Buna bütün yaratıklar tanıklık eder.” “Hakk’ın ağzından bugün çıkan söz, alışıldık ve sıradan görünür de olsa, en yüce, en eşsiz bir ayrıcalık ile donanmıştır.” “İnsanlığın geneli hâlâ olgunlaşmamıştır. Yeterli kapasiteye sahip olsalardı, onlara bilgimizin öyle büyük bir kısmını indirirdik ki kalemimizden çağlayan inayetin izniyle, yerde ve gökte bulunanlar kendilerini Tanrı bilgisinden başka her bilgiden arınmış ve ebedi dinginliğin tahtı üzerine güvenle yerleşmiş bulurlardı.” “Tanrı’nın huzurunda cidden teyit ederim ki, Kutlu Kalem kar beyazı alnıma azametle parıldayan harflerle şu ışıltılı, şu misk kokan kutsal sözleri yazmıştır: ‘Ey yerde ve gökte oturanlar, görün ve tanıklık edin ki O gerçekten de sizin Sevgilinizdir. O, yaratık âleminin eşini görmediği Kimse’dir, O, büyüleyici güzelliği ile Emredici, Güçlü, Eşsiz Tanrı’nın gözlerinin içini güldürendir.’”

6.19- Hz. Bahauallah Hıristiyan âlemine şu sözlerle seslenir: “İncil’in takipçileri, bakın, göğün kapıları ardına dek açılmış. Oraya yükselmiş olan, şimdi geldi. Onun, karaları ve denizleri aşıp gelen ve tüm insanlığa bu Vahyin doğuşunu müjdeleyen sesine kulak verin – öyle bir Vahiy ki onun vasıtasıyla Azamet Dili şöyle bildiriyor: ‘İşte, kutsal Söz gerçekleşti çünkü O, Vaat Edilen, geldi!’” “İnsan Oğlu kutsal vadeden haykırıyor: ‘Buradayım, buradayım ey Tanrım!’... derken Yagnar Çalı’dan şu nida işitiliyor: ‘İşte, dünyanın İsteği, aklın alamayaca-

ğı azametiyle görüldü!’ Baba geldi. Tanrı Melekûtu’nda sizlere verilen söz yerine geldi. Oğul’un etrafındakilere o vakitte henüz kaldırmayacaklarını söyleyerek üzerine perde çektiği Söz işte budur... Gerçek söylüyorum, Gerçeğin Ruhı sizi bütün gerçeklere kılavuzlamak için gelmiştir... O gerçekten de Oğul’u övüp O’nun Emrini yüceltmış olandır.” “Tüm kutsal metinlerde gelişi vaat edilen Teselli Edici, sizlerle tüm irfan ve hikmeti ifşa etmek üzere şimdi geldi. Onu yeryüzünde arayın, olur ya, belki bulursunuz.”

6.20- Hz. Bahauallah buyuruyor: “Ey Kermil! Siyon’a seslen ve şu müjdeyi ver: ‘Fani gözlerden saklı olan geldi! Onun her şeyi yenen hâkimiyeti ortaya çıktı; Onun her şeyi kaplayan parıltısı ayan oldu... Koş ve gökten inen Tanrı Şehri’ni tavaf et. Allah’ın sevdiği kullarının, temiz yüreklilerin ve en yüce meleklerin secde ederek tavaf ettikleri semavi Kâbe’nin çevresini dön dolaş.’” Başka bir yerde şöyle diyor: “Yeşaya’nın dilinin ululadığı Kimse Benim; adıyla Tevrat ve İncil’in süslendiği Kimseyim.” “Sina’nın nuru bu Zuhur’un Doğuş Yeri’ni tavaf ediyor ve Tanrı Oğlu’nun sesi Melekûtun zirvelerinden şöyle sesleniyor: ‘Kimildayım ey dünyanın mağrurları ve O’na koşun.’ Kermil bu Gün’de özlem dolu bir aşkla O’nun huzuruna varmak için koşarken, Siyon’un yüreğinden bir çığlık yükseliyor: ‘Tüm çağların vaadi şimdi yerine geldi. Sevgili ve Ulu Allah’ın kutsal kitaplarında haber verilen zahir oldu.’” “Hicaz, sevinçli kavuşmayı müjdeleyen meltemle heyecan içinde. Şöyle dediğini işitiyoruz, ‘Hamdolsun Sana, ey Ulu Rabbim. Senden ayrılığım beni öldürmüştü; Senin huzurunun hoş kokularıyla yüklü meltemler ise yeniden diriltti. Ne mutlu Sana yönelene ve vay doğru yoldan sapana.’” “Biricik gerçek Tanrı’ya yemin olsun, İlyas koşarak yanıma geldi ve yüce Tahatımı gece gündüz tavaf etti.” “Süleyman, bu günde tüm haşmetiyle Benim etrafımda dönerken şu ulvi sözleri söylüyor: ‘Yüzümü Yüzüne çevirdim, ey dünyanın güçlü Hâkimi! Bana ait olan her şeyden bütünüyle ayrıldım ve Sende olan için can atıyorum.’” Hz. Bahauallah, Akka’daki sürgün yerine gönderilişinin hemen öncesinde yazdığı bir Levihte şöyle buyuruyor: “Tanrı Elçisi Muhammed bu güne yetişseydi: ‘Ey Tanrı Elçilerinin İsteği! Seni tanıdık.’ diye haykırırdı. Bu-

gün İbrahim sağ olsaydı, senin Rabbinin önünde tam bir alçakgönüllük ile boyun eğip toprağa yüz sürerek: ‘Kalbime kesin güven geldi, ey göklerde ve yerlerde olanların İlahı! Bana Gücünün görkemini ve Yasanın yüceliğini gösterdiğine tanıklık ederim! ...’ diye haykırırdı. Eğer Musa bu güne erişseydi, O da aynı şekilde sesini yükseltir ve: ‘Hamdolsun Sana ki bana kendi Güzelliğini gösterdin ve beni Senin Yüzünü görebilenler arasına kattın!’ derdi.” “Kuzey ve Güney, Zuhurumuzun gelişini bildiren çağrı ile titremektedir. Mekke’nin şöyle dediğini işitiyoruz: ‘Ey İlah, ey Ebha Tanrım! Huzurunun hoş kokularını üzerime estirdiğin için tüm övgüler Sana olsun!’ Kudüs de aynı şekilde şöyle haykırıyor: ‘Övülen ve yüceltilen Sensin, ey yerin ve göğün Sevgilisi; çünkü Senden ayrılığın acısını, canlandırıcı kavuşmanın sevincine dönüştürdün!’”

6.21- Hz. Bahauallah yenilmez gücünün tüm kudretini göstermek isterken şöyle der: “Tanrı’ya yemin olsun ki, bir kimse tek başına Baha’nın ismiyle kalkar ve O’nun sevgi kuşağını kuşanırsa, yerin ve göğün kuvvetleri ona karşı dizilseler de, Güçlüler Güçlüsü Tanrı onu başarılı kılacaktır.” “O’ndan başka İlah bulunmayan Tanrı’ya yemin olsun ki, Emrimizin zaferi için ayağa kalkacak kimseyi, on binlerce düşman ona karşı birleşmiş olsa da Tanrı muzaffer kılacaktır ve eğer onun Bana olan sevgisi giderek kuvvetlenirse Tanrı onu yerin ve göğün tüm kuvvetlerine karşı üstün tutacaktır. Kudret ruhunu her yöne işte böyle üfledik.”

6.22- “İşte bu, Günlerin Şahıdır,” diyerek Dini’nin doğuşuna tanık olan çağrı övgüyle anıyor: “Sevgili’nin gelişini görmüş olan Gündür; o Sevgili ki, ezelden bu yana Âlemin Arzusu olarak övülmüştür.” “Varlık âlemi bu Gün bu Kutsal Vahyin ışıltısıyla parlamakta. Tüm yaratılmış varlıklar onun kurtarıcı keremine methiyeler sunarken onun senasını terennüm etmekte. Kâinat, sevinç ve mutluluğun coşkusuna kapılmış. Geçmiş Zuhurların kutsal Metinleri, Tanrı’nın bu en büyük Gününe karşılması gereken bu muazzam yıldönümünü selamlıyor. Ne mutlu bu Günü görmek için yaşayıp onun makamını tanıyana.” “İnsanlık böyle bir övgünün tek bir sözüne bile yaraşır şekilde kulak verseydi

öyle vecde gelirdi ki huşuyla boyun eğer ve hayret içinde kendini kaybederdi. Böylece mest olmuş bir halde, gerçek anlayış göğünün üzerine çıkıp ışıklar saçardı.”

6.23- “Adil olun ey yeryüzü insanları” diyerek sesleniyor insanlığa; “ ‘Tanrı ile Konuşanın’ (Hz. Musa) huzuruna erişmek hasretiyle yandığı, ‘Tanrı’nın Habibi’nin’ (Hz. Muhammed) yüzünün güzelliğini görmek özlemiyle tutuştuğu, ‘Tanrı’nın Ruhu’nun’ (Hz. İsa) aşkının kudretinden semaya yükseldiği, ‘İlk Nokta’nın’ (Hz. Bab) uğrunda yaşamını feda ettiği Zat’ın yetkisini sorgulamak size yakışır mı?” “Elinizdeki fırsatın kıymetini bilin,” diyerek uyarıyor taraftarlarını, “bu Günün kısacık bir anı bile geçmiş çağların yüzyıllarına bedeldir... Ne güneş ne de ay böyle bir güne tanık olmuştur... Bir Tanrı Mazharı’nın yaşadığı her çağ muhakkak ki ilahi bir hükme bağlıdır ve bir anlamda Tanrı’nın tayin ettiği Gün olarak vasıflandırılabilir. Fakat bu Gün eşsizdir ve öncelilerden farklı kabul edilmelidir. ‘Nebilerin Mührü’ tabiri, bu Gün’ün yüce makamını tam anlamıyla beyan edip gözler önüne serer.”

6.24- Zuhurunun içinde gizli bulunan kuvvetlere işaret eden Hz. Bahauallah şu sözleri dile getirir: “Nurlu Kalemimizin hareketiyle, muktedir Emredici’nin izniyle, her insan bedenine yeni bir can üfledik ve her söze taze bir kudret zerk ettik. Tüm varlıklar bu dünya çapındaki yenilenmenin kanıtlarını ilan ediyor.” “Bu,” diye ekler, “bu Mazlum’un kaleminden insanlığa bahşedilmiş en muazzam, en sevinç verici müjdedir.” Bir başka paragrafta ise şöyle haykırır: “Bu Emir ne kadar da muazzamdır! Mesajının ağırlığı ne kadar da hayranlık uyandırıcıdır! Bu, hakkında şöyle söylenmiş olan Gün’dür: ‘Ey oğlum! Tanrı her şeyi gün ışığına kavuşturacaktır; ister bir hardal tanesi ağırlığında olsun, ister bir kayanın içinde, isterse de gökler ile yerlerde saklanmış olsun. Çünkü Tanrı, gerçekten latiftir, her şeyi bilendir!’” “Tek gerçek Tanrı’ya yemin olsun! Bir mücevherin en küçük kırıntısı kaybolda ve taştan bir dağın altına gömülse ya da yedi denizin ardına gizlense de, Kadir-i Mutlak’ın Eli onu bu günde ortaya çıkaracaktır, hem de tozdan arınmış, en saf haliyle.” “Benim Vahyimin sularından payını alan kimse, Tanrı tarafından buyrulup da başlangıcı olmayan bir başlangıçtan sonu

olmayan bir sona dek zeval bulmayacak sevinçleri tadacaktır.” “Ağzımızdan çıkan her harf öyle diriltici bir güç ile donanmıştır ki, azameti Tanrı'dan başka herkese meçhul yeni bir varlık vücuda getirecektir. O gerçekten de her şeyi bilendir.” “Biz eğer istesek, tek bir toz zerresinden göz açıp kapayıncaya kadar hayal bile edilemeyecek parlaklıkta sonsuz güneşler yaratır, tek bir su damlasını engin ve sayısız denizlere dönüştürür ve her bir harfi geçmiş ve gelecek çağların bütün bilgisini ortaya serecek bir güçle donatırız.” “Biz öyle bir kudrete sahibiz ki, açıklanacak olsa en öldürücü zehirleri bile hakiki bir iksire dönüştürür.”

6.25- Hakiki inananın makamını değerlendirirken şöyle söyler: “Nurlular Nurlusu'nun cemalini kederlendiren acılara yemin olsun! Gerçek bir inanana mukadder kılınan makam öyledir ki, bu makamın yüceliğinin iğne deliğinden daha küçük bir kısmı bile gösterilseydi, onu gören tüm gözler bu makama erişmek hasretiyle ölüp biterdi. İşte bu sebeptendir ki, böyle bir inananın makamının yüceliğinin dünyevi yaşamı boyunca gözlerinden saklı kalmasına hükmedilmiştir.” “Eğer bu perde kaldırılrsa ve kendini tamamıyla Tanrı'ya adanmış ve O'na duydukları aşk uğruna dünyadan vazgeçmiş olanların makamı tüm ihtişamıyla gösterilse, bütün yaratılış âlemi şaşkınlıktan donakalırdı.”

6.26- Hz. Bahauallah, önceki Zuhurlara nispetle Kendi Vahyinin ulvi tabiatını vurgularken şunu beyan eder: “Eğer tüm dünya insanları Hz. Bab'ın, makamları itibarı ile geçmişteki havarilerin erişebildiklerinden on bin kez daha yüce olan seçilmiş havarileri Diri'nin Harfleri'nin muktedir kılındığı güç ve vasıflar ile donanmış olsalar ve biri yahut hepsi, bir göz açıp kapama süresince bile Vahyimin Işığını tanımakta tereddüde düşseler, hepsinin imanı beyhude olur ve imansızlardan sayılırlar.” “Bu Devirde İlahi bağış öyle bir azametle çağlamaktadır ki, ölümlü eller onları yazabilecek kadar hızlı olabilseydi, tek bir gün ile gecede Farsça Beyan'ın tüm ayetleri kadar ayet akardı.”

6.27- “Ey İran halkı! Uyarıma kulak veriniz!” diyerek Kendi vatandaşlarına hitap eder, “Beni öldürürseniz, Tanrı ölümümle açık kalacak yeri doldurmak için mutlaka başka birini ayağa kaldıracaktır; çün-

kü O'nun yöntemi öteden beri böyledir ve siz O'nun yönteminde hiçbir değişiklik bulamazsınız.” “O'nun nurunu kıtada örtbas etmeye çalışacak olsalar, başını okyanusun tam ortasından çıkartıp sesini yükselterek haykırır: ‘Ben dünyanın dirilticisiyim!’... O’nu kör bir kuyuya at-salar, dünyanın en yüce dağlarından insanlığa şöyle seslenirken bulurlar: ‘İşte, Dünyanın Arzusu, azametiyle, saltanatıyla, üstün egemenliğiyle geldi!’ O’nu yerin dibine gömseler, göğün doruğuna çıkan Ruhü şöyle çınlar: ‘Baha’nın gelişine bakın; mukaddes, aziz ve istediğini yapan Tanrı’nın Melekûtu’nu görün!’” “Bu Gencin boğazında öyle ezgiler saklıdır ki insanoğluna bir iğne deliğinden bile küçük ölçüde açıklanacak olsa, her bir dağı sarsar, ağaçlardaki yapraklar rengini kaybeder ve meyveleri yerlere düşerdi; her bir baş ibadet için öne eğilirken, her bir çehre hayranlıkla mutlak kudret sahibi bu Hükümdara yönelirdi. O ki, çeşitli zamanlarda ve farklı biçimlerde tezahür ederek kimi zaman her şeyi yutan bir alev olur, kimi zaman büyük bir okyanus dalgası, bazen parıltılı bir ışık, bazen de kutsallık toprağına kök salmış ve dallarını kaldırarak uzuvlarını ölümsüz görkem tahtının ötesine dek uzatan bir ağaç olur.”

6.28- Yasasının karşı konulmaz gücüyle daha sonraki bir çağda açığa çıkması mukadder olan Düzeni öngörürken şu sözleri kaleme alır: “Dünyanın dengesi bu en büyük ve yeni Dünya Düzeni’nin titreştirici etkisiyle bozulmuştur. İnsanlığın düzenli yaşamı, fani gözlerin bir benzerini daha önce hiç görmediği bu eşsiz ve harika Sistem vasıtasıyla tümüyle değişmiştir.” “Allah’ın kudretli Eli, bu Zuhur’u sarsılmaz, sağlam bir temel üzerine inşa etmiştir. Ne insanî ihtilaf kasırgalarının gücü onun temelini çökertmeye yetebilir, ne de insanoğlunun boş sav-ları onun yapısını bozabilir.”

6.29- Hz. Bahauallah’ın en meydan okuyucu eserlerinden olan Heykel Suresi’ndeki şu ayetlerin her birisi, Yazarı tarafından ilan edilen Zuhura zerk olunmuş karşı konulmaz güce şahadet eder: “Heykelimde Tanrı’nın heykelinden, güzelliğimde O’nun Güzelliği’nden, varlığımda O’nun varlığından, zatımda O’nun Zatı’ndan, hareketimde O’nun hareketinden, sükûnumda O’nun sükûnundan ve kalemimde O’nun Aziz

ve Övülen Kaleminden başka bir şey görülmez. Ruhumda Gerçek'ten başka bir şey olmamıştır ve Zatımda Tanrı'dan başka bir şey görülemez.” “Kutsal Ruh, bu En Yüce Ruh tarafından nazil edilen tek bir harf sayesinde meydana gelmiştir, eğer anlayanlardansanız.” ... “Hikmet hazinemizde öyle bir bilgi saklı ki, onun tek bir kelimesini insanlığa açıklayacak olsak tüm insanlar Tanrı Zuhuru'nu tanır ve O'nun her şeyi bildiğini kabul eder; herkes bütün bilimlerin sırlarını keşfeder ve geçmiş ve gelecek bütün bilimlerden bağımsız, çok yüksek bir makama ulaşır. Biz başka bilgilere de sahibiz, ama bunların tek bir harfini açığa vuramayız, insanlığı da bunların en basit anlamlarını bile duymaya hazır görmüyoruz. Her Şeyi Bilen Hikmetli Tanrı'nın ilmini sana işte böyle duyurduk.” “Tanrı'nın, Kendi iradesiyle yeni bir insan türü yaratacağı gün yaklaşmaktadır, bu ırkın özelliğini güçlü ve kendi kendine var olan Tanrı'dan başka kimse bilemez.” “Tanrı yakında kuvvet ve üstünlük ellerini kudret bağrından çıkaracak ve bu Genç adına zaferler kazanacak bir kavim izhar edecektir. O insanlığı müşriklerin ve reddedilmişlerin kirinden temizleyecektir. Bu eller Tanrı Emri'ni savunmak için hazırlanacak ve Benim Kendi Kendine Var Olan ve Kudretli İsmimle dünyanın insanlarını dize getirecektir. Şehirlere girecek ve sakinlerinin yüreklerine korku salacaklardır. Tanrı'nın gücünün kanıtları işte böyledir; O'nun gücü ne kadar korkutucu, ne kadar şiddetlidir...”

6.30- Çok sevgili dostlar, Hz. Bahau'llah'ın kendi eliyle yazdığı ve Vahinin tabiatına tanıklık eden sözleri işte böyledir. Hz. Bab'ın, her biri dikkate değer bu beyanların kuvvetini vurgulayan ve gerçekliğini onaylayan ifadelerine daha önce değinmişim. Bu bağlamda beni üzerinde durmaya sevk eden diğer ifadeler, bu sözlerin atanmış Yorumcusu olan Hz. Abdü'l-bah'a'nın yazılarında bu heyecan verici temanın çeşitli özelliklerini daha da açarak aydınlatan bölümlerdir. Kullandığı dilin üslubundaki keskinlik ve övgü, Hz. Bahau'llah veya Hz. Bab'inkinden daha az değildir.

6.31- “Gerçeklik Güneşi'nin,” diyerek teyit eder ilk Levihlerinden birinde, “ögle güneşinin ihtişamı ile yeniden parlaması ya da ilkbahar azametindeki ışıkla tekrar görünmesi için asırlar, hayır, çağlar geçme-

lidir... Bu Günde böylesine çağlayarak gelen bir lütfun muhatapları kıldığımız için ne kadar şükretsek azdır! Keşke on binlerce canımız olsaydı da, böyle nadir bir ayrıcalık, böyle yüce bir kazanım, böyle eşsiz bir bağış karşısında minnettarlığımızın işareti olarak hepsini feda etseydik!” “Cemal-i Mübarek ile can bulan bu Zuhuru şöyle bir seyretmek bile,” diye ekler, “geçmiş çağların azizlerini vecde getirmeye yeter; o azizler ki, onun muazzam görkeminden bir anlığına bir pay alabilmenin hasretiyle yanıp tutuşmuşlardır.” “Geçmiş çağların ve asırların evliyalarının her biri ve hepsi, bir an için bile olsa Tanrı’nın Günü’nde yaşayabilmek için yaşlı gözlerle yakarmışlardır. Fâni âlemden Ölümsüzlük Âlemine bu hasret içinde uçtular. O halde Ebha Cemal’in ihsanı ne kadar da muazzamdır ki, bizlerin hiç layık olmamasına karşın bu kutsanmış aydınlık asırda yaşam ruhunu cömertlik ve keremi ile içimize üflemiş ve bizleri âlemin Sevgilisi’nin sancağı altında toplayıp, o azizlerin geçmiş çağlarda boş yere yakardıkları bir lütfu üzerimize indirmeyi yeğlemiştir.” Yine “Yücelerdeki seçkin ruhlar topluluğu,” diyerek teyit eder, “en yüce Cennetin sakinleri, bu gün dünyaya geri dönerek Ebha Cemal’in eşiğine ellerinden gelen hizmeti sunabilmek arzusuyla yanıp tutuşmaktadırlar.”

6.32- Emrin gelecekteki büyüme ve gelişimine değinen bir başka yazısında şunu açıklar: “Tanrı’nın muazzam merhametinin rayihaları yeryüzü halklarını ve insanlarını sarmış haldedir; cümle âlem onun bu parlak ihtişamı ile yıkanmıştır... İlahi birlik ışığının, kimsenin görmezden gelme cüretini gösteremeyeceği şekilde Doğu’ya ve Batı’ya yayılacağı gün yakında gelecektir.” “İlahi kudret Eli artık bu en ulvi bağışın ve muhteşem armağanın temellerini varlık dünyasında sağlam bir şekilde atmıştır. Bu kutsal devrin en iç varlığında mevcut olan şey adım adım görünerek ortaya çıkacaktır, çünkü şimdilik gelişiminin başlangıç aşamasında ve alametlerinin zuhurunun ilkbaharındadır. Bu asır ve bu çağ son bulmadan, bu ilkbahar mevsiminin ne denli muhteşem ve bu armağanın ne denli semavi olduğu aşikâr olup göz önüne serilecektir!”

6.33- Gerçek müminin makamının Hz. Bahau’llah’ın da değindiği büyüklüğünü teyit etmek üzere şu beyanda bulunur: “Bu Zuhuru sa-

mimiyetle tanımış olan kimsenin makamı, İsrailoğullarının azim sahibi³ Mazharlar olarak görülmeyen nebilerine takdir edilmiş olanla aynı olacaktır.”

6.34- Hz. Bahauallah'ın Zuhuru'nu takip edecek olan Mazharlar ile ilgili olarak ise Hz. Abdülbaha şu kesin ve haşmetli sözleri dile getirmektedir: “İleride ‘bulutların gölgesinde’ gelecek Mazharlara dair şundan emin olabilirsiniz ki, onlar ilham kaynakları ve ilişkileri itibarı ile Kıdem Cemali'nin gölgesi altında olacaktır. Fakat zuhur ettikleri çağ ile ilişkileri yönünden her biri ‘dilediği gibi davranır.’”

6.35- Bir Levhinde, mevkisi ve sözünün ağırlığı ile tanınmış birisine şöyle hitap eder: “Ey dostum! Melekût'un Rabbi tarafından kutsal Ağacın ortasına yakılmış bulunan ebedi Ateş, dünyanın yüreğinde tüm hararetiyle yanıyor. Başlatacağı büyük yangın yeryüzünü topyekûn saracak. Parlak alevleri halkları ve insanları aydınlatacak. Tüm işaretler görünmüş, tüm kehanetlerin ima ettikleri şeyler ortaya çıkmıştır. Tüm geçmiş Yazılarda saklı bulunan her şey apaçık olmuştur. Artık kuşkuya veya tereddüde yer yoktur... Vakit daraldı. İlahi Küheylân sabırsızlanıyor, daha fazla duramayacak. Bize düşen ileri atılmak ve çok geç olmadan zafere koşmaktır.” Nihayet, en mutlu anlarından birinde, görevinin ilk günlerine denk düşen bir zamanda, en güvenilir ve en seçkin inananlarından birine hitaben yazdığı şu satırlar son derece heyecan uyandıracıdır: “Daha ne söyleyebilirim? Kalemim başka hangi sözleri dile getirebilir? Ebha Melekût'tan yankılanan çağrı öylesine güçlü ki, ölümlü kulaklar onun titreşimleri ile sağırlaşmış. Bütün yaratılış sanırım ki altüst olmuş ve yücelik tahtından gönderilen İlahi çağrının yıkıcı gücüyle parça parça dağılmakta. Bundan ötesini yazmam mümkün değil.”

6.36- Çok sevgili dostlar! Söylenenler yeterli ve Hz. Bab'ın, Hz. Bahauallah'ın ve Hz. Abdülbaha'nın yazılarından yapılan alıntılar, bilinçli bir okuyucuyu dinler tarihindeki bu eşsiz devrin ne denli yüce olduğuna ikna edecek kadar çok ve çeşitli. Bu devrin önemini aşırı biçim-

3 Ulü'l-Azm: Kur'an-ı Kerim Ahkaf Suresi 46. ayette geçen bu terim “azim/kararlılık sahibi olanlar” anlamına gelir ve “kendi şeriat ve kanunları olan Peygamberler” bağlamında kullanılır. (ç.n.)

de vurgulamak ya da şimdiye kadar yaratmış olduğu ve muazzam düzeni, çökmekte olan bir uygarlığın çalkantıları arasında kendini gösterdikçe artarak yaratacağı etkileri olduğundan daha fazla büyötmek ne mümkün!

6.37- Konuyu açmaya devam etmeden önce, bu satırları okuyacak olanlara bir uyarıyı hatırlatmak gerektiğine inanıyorum. Yukarıdaki satırlarda geçen alıntıların ışığında Hz. Bahauallah'ın Zuhuru'nun doğası hakkında tefekkür eden hiç kimse, bu Zuhurun kimliğine ya da Yaratıcısının amacına dair bir yanılsamaya düşmesin. Böylesine büyük bir Varlığa atfedilen kutsallık ve Tanrı'nın adları ile sıfatlarının tümünün bu kadar yüce bir Zatta yeniden vücut buluşu hiçbir koşul altında yanlış anlaşılmalı ya da yanlış yorumlanmamalıdır. Bu denli baskın bir Zuhurun vasıtası kılınmış olan insan bedeni, eğer İncancımızın ilkelerine sadık kalacaksa, "Ruhlar Ruhı" ve "Ezeli Özler Özü" Olan'dan tamamıyla ayrı tutulmalıdır. Zira görünmez olsa da akla uygun olan Tanrı'nın yeryüzündeki Mazharlarının kutsallığını ne kadar da yüceltsek, O'nun sınırsız, bilinmez, yanılmaz ve her şeyi kapsayan Hakikatinin, sınırlı ve ölümlü bir varlığın maddiyatında vücut bulması olanaksızdır. Tanrı, gerçekliğini bu şekle büründürecek olsaydı, Hz. Bahauallah'ın öğretilerine göre Tanrı olmaktan o anda geri kalırdı! Böylesine sığ ve gerçek dışı bir sav olan ete kemiğe bürünmüş Tanrı teorisi, panteist⁴ ve insan biçimindeki Tanrı anlayışları Bahai incancının esaslarından uzak olduğu kadar kabul edilemezdir ki, bu iki düşünce şekli ve yanılgılar, Hz. Bahauallah'ın beyanlarında kesin bir şekilde reddedilir.

6.38- Sayısız satırlarda, kendi beyanının "Kutsiyetin Sesi, Tanrı'nın Kendi Çağrısı" olduğunu iddia eden o Zat, İkan Kitabı'nda şu gerçeği dile getirir: "Basiret sahibi ve yüreği aydın olanlara malumdur ki, Tanrı, o anlaşılmaz Öz, o Kutsal Varlık, bedensel mevcudiyet, iniş ve çıkış, girme ve çıkma gibi tüm insani özelliklerin sonsuz derecede üstündür... O, ezelden beri Zatinin kadim ebediyetinde saklı olagelmıştır ve Gerçeği sonsuza dek insanların gözünden saklı kalacaktır... O, her türlü ayrılığın ve kavuşmanın, her türlü yakınlık ve uzaklığın ötesinde

4 TümTanrıci; Tanrı'nın evrendeki tüm güçler ve yasalar demek olduğuna ve çoktanrıçılığa inanan bir görüş. (ç.n.)

ve üstündedir... ‘Rabbin Tanrı olduğu; O’ndan başkasının olmadığı’ bu gerçeğe kesin bir şahadettir.”

6.39- “O, ezelden beri,” sözleri ile Tanrı’dan bahis açan Hz. Bahauİllah şu açıklamayı yapar: “yüce Nefsinin tarifsiz kutsiyetinde gizli kalmıştır ve ebediyen de bilinmez Zatının anlaşılmaz gizeminde saklı kalacaktır. O’nu arayan on bin Musa, Sina üzerinde Tanrı’nın men edici sesiyle çarpıldılar, ‘Beni asla göremezsin!’; her biri bir İsa kadar yüce on bin Peygamber, semavi tahtları üzerinde şu hitapla irkildiler, ‘Özümü asla kavrayamazsın!’” Hz. Bahauİllah, Tanrı ile olan içten konuşmasında şunu teyit eder: “Senin irfanının derinliklerine inme çabası Ben naçiz için ne şaşırtıcı bir teşebbüs! Senin yaratıcı gücünün belirişİ olan eserinde gizli kudretin büyüklüğünü hayal etme gayretlerim ne boş gayret!” Kendi el yazısıyla nazil olan bir başka duada ise şuna şahadet eder: “Ey Allah’ım, beni Sana bağlayan ilişkiyi düşündüğümde, tüm yaratıklara ‘gerçekten de, Ben Allah’ım!’ diye seslenmek istiyorum; ve kendimi düşündüğümde, onu topraktan daha değersiz görüyorum!”

6.40- Hz. Bahauİllah, “Varlığına başlangıç bulunmayan Zatı tanıma kapısı,” diyerek belirtir İkan Kitabı’nda, “bu suretle tüm varlıklara kapanmış olunca, sınırsız rahmet sahibi olan Yüce Varlık... nurlu Kutsiyet Cevherlerini ruhani âlemden çıkarıp insan kılığına büründürerek halkın arasında görmelerine neden olmuştur ki dünyaya değİşmez Varlığın gizemlerini bildirsınler ve O’nun zeval bulmaz Özünün anlaşılmazlığından söz açsınlar... Tanrı’ya yakın bütün Nebiler ve O’nun kutsal ve seçilmiş Elçileri, hiçbir istisna olmaksızın, O’nun sıfatlarıyla vasıflanmış ve O’nun isimleriyle isimlenmişlerdir... Bu Kutsiyet Heykelleri, sönmeyen bir Işığı aksettiren bu ilk Aynalar, o Görünmezler Görünmezinin ifadelerinden başka bir şey değİllerdir.”

6.41- Hz. Bahauİllah da, Zuhurunun ezici ağırlığına karşın Tanrı’nın bu Mazharlarından biri olarak kabul edilmeli, asla o görünmez Hakikat ile, Kutsiyetin o Özü ile özdeşleştirilmemelidir. Bu, Dinimizin temel, asla gölgelenmemesi ve takipçilerinden hiçbirinin en ufak ölçüde tahrif edilmesine bile izin vermemesi gereken bir inancıdır.

6.42- Öte yandan Bahai Zuhuru, peygamberler devrinin zirvesi ve tüm çağların vaadinin yerine gelişi olduğu iddiasına rağmen, kendinden önceki dinlerin temelinde yatan ve onlara can veren, ilk olduğu kadar ebediyen de baki kalacak olan ilkeleri hiçbir koşul altında geçersiz saymaya kalkışmaz. Bu dinlerden her birine verilmiş olan Allah vergisi yetkiyi, her birinin en sarsılmaz ve esas temeli olarak kabul eder ve destekler. Onları, Mukaddes ve bölünemez tek bir dinin ebedi tarihindeki ve sürekli evrimindeki farklı aşamalar olarak görür ki kendisi de o bütünün bir parçasıdır. Ne onların İlahi kökenini gölgeleme ve ne de devasa başarılarının herkesçe kabul edilmiş olan azametini küçük gösterme arayışındadır. Ne onların özelliklerini tahrif etmek ve ne de damla damla aşılacakları hakikatlerin etkisini azaltmak gibi bir çabayı desteklemesi mümkündür. Öğretileri bu dinlerin kutsal kabul ettikleri gerçeklerden kıl payı kadar bile sapmadığı gibi, mesajının büyüklüğü nedeniyle yarattıkları etkiyi ya da ilham ettikleri sadakatin tek bir zeresini veya kırıntısını bile eksiltmez. Dünyadaki dini sistemlerin ruhani temellerini yıkmak şöyle dursun, kendisinin açıkça belirtilmiş ve değişmez gayesi, bu sistemlerin kaidelerini genişletmek, temellerini yeniden tarif etmek, amaçlarını yeniden birleştirmek, yaşamlarını yeniden canlandırmak, birliğini göz önüne sermek, öğretilerinin kadim saflığını yenilemek, işlevlerini düzenlemek ve en yüce emellerinin gerçekleşmesine yardım etmektir. Yakından bakan bir gözlemcinin de tanımladığı gibi, ilahi şekilde vahyolunmuş bu dinlerin kaderi, “ölmek değil yeniden doğmaktır... ‘Çocuk gence ve genç yetişkine dönüşmez mi? Ama ne çocuk ne genç yok olur.’”

6.43- Hz. Bahauallah “Gerçeklik Güneşleri ve Tevhit ışığını yansıtan Aynalar,” diye açıklar İkan Kitabı’nda, “insanlara terbiye ve bütün varlıklara Tanrı feyzini vermek üzere herhangi bir asır veya devirde Tanrı âleminin görünmez çadırlarından çıkıp bu dünyaya ayak basınca, kahredici bir saltanat ve yenilmez bir güçle donanmış olarak gelirler... Bu kutsal Aynalar, kadim azametini bu Doğu Yerleri, hep o Varlık Güneşinin ve evrenin özü ve en büyük gayesi olan o Zat’ın yeryüzündeki sembolleridir. Bilgileri O’nun bilgisinden, güçleri O’nun gücündendir; saltanatlarını O’nun saltanatından alırlar. Güzellikleri ancak O’nun

güzelliğinin bir yansıması ve zuhurları O'nun ölümsüz azametinin bir işaretidir... Sonsuz feyizler onlarla saçılır ve asla sönmeyen ışık onlardan yansır... İnsan dili onların övgüsünü gereği gibi terennüm edemez, hiçbir niteleme onların sırlarını olduğu gibi anlatamaz.” “Semavi Arş'ın bu Kuşları,” diye ekler, “hep Tanrı İradesi semasından inip O'nun karşı konulmaz Emrini ilan etmek üzere ayağa kalktıklarına göre, tek bir ruh ve tek bir şahıs sayılırlar... Hepsi aynı çadırda oturur, aynı gökte uçar, aynı tahtta oturur, aynı sözü söyler ve aynı Dini yayarlar... Onlar yalnızca vahiylerinin yoğunluğu ve ışıklarının birbirlerine göre parlaklığı açısından farklılık gösterirler... Herhangi bir Tanrı sıfatının bu Feragât Cevherlerinde görünmemesi, hiçbir şekilde bu Tanrısal sıfat Ufuklarının ve Rabbani isim Madenlerinin o sığata sahip olmadıkları anlamına gelmez.”

6.44- Şurası da unutulmamalıdır ki, açığa çıkmasına aracılık ettiği güç ne denli muazzam ve Yaratıcısı tarafından açılan Devir ne denli engin olsa da, bu Zuhur, Tanrı iradesinin ve O'nun insanlık için amacının son belirışı olma iddiasını kesinlikle reddeder. Doğasına ve işlevlerine dair böylesi bir anlayış gütmek onun davasına ihanet etmekten farksızdır ve gerçekliğinin inkâr edilmesi ile eşdeğerdir. Böyle bir anlayış Bahai inancının temel taşını oluşturan temel ilke ile kesinlikle çelişir. Bu ilke, dini gerçeğin mutlak değil göreceli olduğu, İlahi Zuhurun düzensiz ya da sonlu olmayıp bir silsile teşkil ederek sürekli ve derece derece ilerlediğidir. Hz. Bahau'llah'ın Dini'ne mensup olanların, geçmiş Peygamberlerin kurdukları dini sistemlerden herhangi birinin son olduğu iddiasını kesin olarak reddetmeleri, aynı şekilde, özdeşleştikleri Zuhurun da son olduğu iddiasında bulunmamaları demektir. “tüm Vahyin son bulunduğu, İlahi rahmet kapılarının kapandığına, ebedi kutsiyet kaynağından bir daha güneş doğmayacağına, uçsuz bucaksız lütuf okyanuslarının ebediyen durulduğuna ve kadim azamet Çadırından görünen Tanrı Elçilerinin bir daha zuhur etmeyeceğine inanmak”, bu Dine inanan herkesin gözünde, en değerli ve temel prensiplerden birini hoş görülemez derecede ağır bir şekilde terk etmek sayılmalıdır.

6.45- Hz. Bahaullah ile Hz. Abdülbaha'nın sözlerinden yapılan alıntılardan bazılarına göz atılması bile bu yüce ilkenin gerçekliğini hiçbir kuŖkuya yer bırakmayacak bir kesinlikle kanıtlamak için yeterli olacaktır. Yine, Saklı Sözler'de geçen Şu satırlar, İlahi Zuhurun sürekliliğine dair bir ima ve bizzat Yazarının, kendisine emanet edilen Mesajın Kudretliler Kudretlisi'nin iradesinin ve kılavuzluğunun son ve nihai ifadesi olmadığının ikrarı olamaz mı? "Ey İnsaf Oğlu! Geceleyin lmsz'n güzelliği, zümrüt yeŖili vefa tepesinden Sidretü'l-Münteha'ya döndü ve öyle bir ađlayıŖla ağladı ki mele-i l ve yüce illerin sakinleri O'nun ađlayıŖıyla inlediler. Bu inleyip ağlama neden diye soruldu. Cevap verdi: Aldığım emir gereği vefa tepesi üzerinde ümitle bekliyordum, ancak yeryüzü sakinlerinden vefa kokusu almadım. Geriye dönmek üzere iken gözüm yeryüzü köpeklerinin pençesine dŖmŖ birkaç mübarek güvercine iliŖti. O sırada Gök Kızı, ruhani kŖknden, peçesiz ve örtüsüz dıŖarıya fırlayarak koŖtu ve adlarını sordu. Birinden baŖka hepsinin ismi söylendi. Israr karŖısında onun da ilk harfi telaffuz edilince, semavi odalarda oturanlar kendi izzet meskenlerinden dıŖarı çıkıp koŖtular. O ismin ikinci harfi söylenmek üzere iken, hepsi birden toprağa dŖtler. O anda yakınlığın gizli yerinden Şu ağrı geldi: "Yeter! tesi yasak!" Biz onların yaptıklarına ve yapmakta olduklarına tanığız."

6.46- Hz. Bahaullah Edirne'de nazil olan bir Levhinde, daha açık bir dille yine aynı gerçeğe tanıklık etmektedir: "Şunu gerçekten bil ki, ehremizi örten perde tamamen kalkmamıŖtır. Zatımızı, ancak çağımızın insanların kapasitesine uygun bir seviyede gösterdik. Kıdem Cemali tüm azameti ile kendini gösterseydi, ölümlü gözler O'nun vahyinin baŖ döndürücü gücü karŖısında kr olurdu."

6.47- 1863 yılında Rızvan bahçesine geldiği ilk gün nazil olan Sabır Suresi'nde de Şunu tasdik eder: "Tanrı, Musa ve İsa'yı takiben Elilerini gndermiŖtir ve 'sonu olmayan bir son'a kadar da böyle yapmaya devam edecektir ki böylece O'nun rahmeti İlahi kerem semasından insanlığa ltfedilmeye devam etsin."

6.48- Hz. Bahauallah daha açık bir şekilde şunu da ilan eder: “Kendim için kaygılanmıyorum. Endişem Benden sonra gönderilecek olan Kimse içindir – O Kimse ki, görkemli ve güçlü bir saltanat ile bezenmiş olacaktır.” Ve yine Heykel Suresi’nde şöyle yazar: “Bu sözleri açıklarken kastım Ben değil, Benden sonra gelecek olan Kimse’dir. Her Şeyi Bilen Tanrı buna tanıktır.” Ve şunu ekler: “Ona da Bana davrandığınız gibi davranmayınız.”

6.49- Hz. Bab da aynı gerçeğe kendi Yazılarında daha ayrıntılı bir şekilde değinir. “Bundan önceki tüm geçmiş Dinlerin,” diye yazar Farsça Beyan’da, “Allah’ın Resulü Muhammed’in yolunu hazırlamış olduğu ayan beyan ortadadır. Ardından, tüm bu Zuhurlar, söz konusu o Zuhur da dâhil olmak üzere, Kaim tarafından ilan edilecek Vahyi amaç edinmişlerdir. Bu Vahyin gayesi de, kendinden öncekiler gibi, Allah’ın izhar edeceği Kimse’nin Dininin gelişini haber vermektir. Ve bu Din de, yani Allah’ın izhar edeceği Kimse’nin Dini de, aynı şekilde, kendinden önce gelmiş tüm Zuhurlar ile birlikte, kendisini takip etmesi mukadder Mazharı amaç edinmiştir. Ve bu sonraki de, kendisinden önceki tüm Zuhurlar gibi, kendisini takip edecek olan Vahyin yolunu hazırlar. Öyleyse Gerçeklik Güneşinin doğuşu ve batışı, bu şekilde ebediyen devam edecektir. Bu öyle bir süreçtir ki, ne başı vardır, ne de sonu.”

6.50- Bu bağlamda Hz. Bahauallah şu açıklamayı yapar: “Şunu iyi bil ki, her Zuhurda Tanrı tecellisinin ölçüsü o Zuhurun muhatap tuttuğu insanların yetenek seviyesidir. Güneşe bakın. Ufukta ilk görüldüğünde ışığı ne kadar zayıf! Başucuna doğru yükseldikçe sıcaklığı ve kuvveti artar. Bu şekilde yaratıkları ışığın gittikçe artan şiddetine derece derece alıştırır. Sonra yavaş yavaş inerek batış noktasına varır. Güneş kendisinde gizli enerjileri birden bire saçsaydı, hiç şüphe yok ki, yaratıklara zarar verirdi... Bunun gibi, eğer Gerçeklik Güneşi görünüşünün ilk sıralarında Tanrı’nın kendisine bağışladığı kudret ve kuvveti tamamıyla gösterecek olsaydı, insan anlayışı buna dayanamaz, yanıp kül olurdu. İnsanoğlunun kalbi ne onun vahyinin şiddetine dayanabilir, ne de ışığının parlaklığını yansıtabilirdi. Aksine, korku ve dehşet içerisinde, takati kesilerek düşüp yok olurdu.”

6.51- Bu açık ve kesin beyanların ışığında bizlerin apaçık görevi gerçeği arayan herkese Şu görüşü kesin bir şekilde göstermektir: Hz. Bahauallah da dâhil olmak üzere tek ve bilinmez Tanrı'nın tüm Peygamberleri, Tanrı'nın cömertliğinin kanalları, birliğinin sembolleri, ışığın aynaları ve gayesinin habercileri olarak, "başlangıcı olmayan bir başlangıçtan" beri insanlığa O'nun hakikatini, değişmez iradesini ve İlahi kılavuzluğunu sürekli artan bir şekilde gözler önüne sermekle görevlendirilmişler ve "sonu olmayan bir sona kadar" da O'nun sınırsız kudretini ve görkeminin daha büyük ve daha güçlü vahiylerini bağışlama devam edeceklendir.

6.52- Hz. Bahauallah tarafından nazil edilen Şu duanın aşağıdaki bölümü üzerinde kalpten tefekkür edersek, bu sözlerin O'nun insanlığa Mesajının özünde yatan büyük ve muazzam gerçeğin doğruluğunu çarpıcı bir şekilde teyit ettiğini ve daha da kanıtladığını fark edebiliriz: "Övgüler olsun sana, ey Rabbim Allah! Anlaşılmaz hükmünün eşsiz belirtilerinden ve Benim için takdir buyurduğun türlü bela ve musibetlerden ötürü Sana hamdolsun! Bir zaman beni Nemrut'un ellerine teslim ettin, başka bir zaman beni Firavun'un asasına kovalattın. Onlardan çektiğimi, her Şeyi kaplayan bilgin ve iradenin hükmüyle, Sen, ancak Sen bilirsin. Melekûtunda lütfuna erenlerin kulaklarına, Kendi ilminle bana ilham edip kendi Kudretinle bana manasını bildirdiğinden bir nebzecek fısıldamış olduğum için beni yine allahsızların zindanına attın. Başka bir defa, Sana küfredenlerin kılıcıyla başımın kesilmesine hükmettin. Ve yine, Senin nurlu birliğinin gizli mücevherlerini insanların gözü önüne sermek ve Senin bozulmaz kudret ve saltanatının harika alametlerini onlara göstermiş olmak suçuyla çarımıha gerildim. Sonraki bir devirde, Kerbela çölünde üzerime yağan zillet okları ne de yamandı! Halkın içinde nasıl yalnızlık duyuyordum! O diyarda nasıl bir acizlik ve çaresizliğe düşmüştüm! Reva gördükleri bu zilletlerle yetinmeyen cefa ehli, başımı keserek diyar diyar gezdirdiler, imansız kalabalıklar önünde teşhir ettiler ve sonunda sapkın ve imansızların merkezine bıraktılar. Daha sonraki bir devirde asıldım, göğsüm düşmanlarımla zulüm ve acımasızlık mermilerine hedef oldu. Organlarımla kurşunlarla delik deşik oldu. Vücutum parçalandı. Ve en sonunda, işte bu gün, gaddar düşman-

larım aleyhime birleştiler ve kin ve kötölük zehrini kullarının ruhlarına durmadan zerk ediyorlar. Gayelerine ermek için var güçleriyle boyuna dolap çeviriyorlar... Ey Tanrım, Sevgilim! Halim yaman olmakla beraber Sana şükürler ediyorum. Hoşnutluğun uğrunda başıma gelenlerden ötürü ruhum Sana minnettar. Benim için yazdığını hoşnutlukla kabul ediyorum ve reva görölen eziyet ve cefalar ne kadar da acı olsa büyük bir sevinçle göğüs geriyorum.”

HZ. BAB

6.53- Çok sevgili dostlar! Babi Devri'ni açan Hz. Bab'ın Tanrı'nın bağımsız Mazharlarından biri unvanını taşıması, mutlak bir kudret ve yetkiyle donatılmış olması ve bağımsız bir Peygamberliğin tüm haklarıyla ayrıcalıklarını kullanması, Hz. Bahau'llah'ın Mesajı'nın ısrarla ilan ettiği ve bu Mesaj'ın takipçilerinin tavizsiz şekilde savunmaları gereken bir diğer temel gerçektir. Hz. Bab'ın yalnızca Bahai Dini'nin ilham almış bir Müjdecisi olmadığı, Farsça Beyan kitabında Bizzat tanıklık ettiği gibi kendisinden önce gelen bütün Peygamberlerin gayesinin Kendisinde gerçekleştiği, göz önüne serip bir kez daha vurgulamayı görevim olarak kabul ettiğim bir gerçektir. Eğer sözlerimizle yahut davranışlarımızla Bahai inancına dair bu temel ilkenin saklı anlamlarını kabul etmekte tereddüde düşer ya da doğruluğunu kayıtsız şartsız desteklemez ve gerçekliğini göstermezsek, hiç kuşku yok ki ikrar ettiğimiz Dine karşı görevimizi yapamamış ve temel ve kutsal ilkelere birisini ihlal etmiş oluruz. Doğrusu, Nebil'in ölümsüz tarih kayıtlarını düzenleyerek tercüme etmek üzere beni harekete geçiren esas dürtü, Emrin Batı'daki tüm inananlarının O'nun yüce makamının muazzam alametlerini daha iyi anlayabilmeleri, daha içtenlikle kavrayabilmeleri ve Kendisini daha coşku dolu bir hayranlıkla sevmeleridir.

6.54- Hiç şüphe yok ki Kudretliler Kudretlisi'nin Hz. Bab için irade buyurduğu iki makamın dile getirilmesi, bizzat Kendisinin de yüksek sesle ifade ettiği, Hz. Bahau'llah'ın tekrar tekrar vurguladığı ve son olarak da Hz. Abdülbaha'nın Vasiyetnamesi tarafından teyit edildiği üzere, Bahai Devri'nin en kendine has özelliğini oluşturur. Bu, bu mukaddes devrin sahip olduğu olağanüstü gücün, gizemli kudretin ve yetkinin eşsizliğinin bir diğer kanıtıdır. Hz. Bab'ın büyüklüğü, öncelikli olarak, Kendisinin böylesine olağanüstü bir Zuhurun kutsal Haberlisi olmasından değil, ayrı bir dini Devrin başlatıcısı olarak içsel güçlerle donanmış olmasından ve bağımsız Peygamberlik esasını, kendisinden önce gelen Elçilerin sahip olamayacağı bir ölçüde kullanmasından kaynaklanır.

6.55- Kısa sürmüş olması ve yasaları ile hükümlerinin kısıtlı bir ölçüde uygulanması, Hz. Bab'ın Devri'nin kökenindeki Kutsallığı ve mesajının kudretini değerlendirirken ölçü olarak alınamaz. "Benim bir önceki Zuhurum ile bu en kudretli ve muazzam Zuhuru," diye açıklar bizzat Hz. Bahauİllah, "birbirinden böyle kısa bir zaman aralığının ayırması, hiçbir insanın çözemeyeceği bir sır ve hiçbir aklın derinliklerine nüfuz edemeyeceği bir gizemdir. Süre önceden tayin edilmiştir ve bunun sebebini Benim Saklı Kitabımın içerdiklerinden haberdar olmadan ve olana dek kimse keşfedemez." Hz. Bahauİllah, Beyan ehlinin savlarını çürüten bir eser olan Kitab-ı Bedi'de ise şu açıklamayı yapar: "Bak da, bu fevkalade, bu en kutsal ve rahmet dolu Devrin dokuzuncu yılının bitiminde, yeterli sayıda temiz, tamamen adanmış ve kutsanmış ruhun nasıl hemen anlaşılmaz şekilde tamamlandığını gör."

6.56- Babi Devri'nin Kurucusunun zuhurunu müjdeleyen muhteşem olaylar, O'nun olaylarla dolu yaşamının dramatik koşulları, olağanüstü şahadetinin trajedisi, yurttaşları arasındaki en seçkin ve güçlü şahsiyetlerde yarattığı büyüleyici etki, Nebil'in heyecan verici anılarının her bölümünde tanıklık ettiği her şey, kendi içlerinde, O'nun Peygamberler arasındaki yüce makamına dair iddiasının geçerliliği için yeterli birer kanıt olarak kabul edilmelidir.

6.57- O seçkin tarihçinin O'nun yaşamına dair gelecek kuşaklara aktardığı kayıtlar ne kadar açık ve net, anlatılan öykü ne kadar göz kamaştırıcı olsa da, Hz. Bahauİllah'ın kaleminden Hz. Bab için nazil olan övgünün karşısında sönük kalacaktır. Hz. Bab bu övgüyü, iddiasını apaçık şekilde öne sürmesiyle Bizzat güçlendirmiş, öte yandan Hz. Abdülbaha da bu övgünün karakterini pekiştirmiş ve anlamını açıklamıştır.

6.58- Babi Devri'ni inceleyen bir araştırmacı, Tanrı'nın bir Mazharından başka hiç kimsenin sergileyemeyeceği bir güç ve ruha tanıklık eden şu sözleri, İkan Kitabı'nda değilse başka hangi kitapta bulabilir? Hz. Bahauİllah şöyle haykırmaktadır: "Böyle bir şey, İlahi bir Vahyin gücü ve Tanrı'nın yenilmez İradesinin aracılığı olmaksızın hiç mümkün olur mu? Tanrı'ya yemin olsun, böyle heybetli bir Vahyi kendi için-

de tasavvur edip gözünde canlandırmak bile insanı derhal eritip yok etmeye yetecektir. Bütün insanların yürekleri tek bir insanın yüreğine sığdırılsa, o insan bu derece önemli bir işe el atmak cüret ve cesaretini kendinde bulamaz.” Bir başka bölümde ise şunu beyan eder: “Gözler böyle bir fazıl görmemiş, kulaklar böyle bir inayet işitmemiştir... Makamlarının büyüklüğü ve mertebelerinin yüceliği gün gibi aşikâr olan ‘azim sahibi’⁵ Peygamberlerden her biri, bugün herkesin gördüğü sınırlı sayıda ayetler içeren birer Kitap ile şerefendirilmişlerdir. Hâlbuki bu rahmet Bulutundan yağan ayetler o kadar bereketli ki, henüz kimse bunları saymayı başaramamıştır... Buna rağmen nasıl olur da bu Emri küçümserler? Herhangi bir asır böylesine büyük olaylara şahit olmuş mudur?”

6.59- Hz. Bahauallah, Hz. Bab’ın ruhu ile mucizevî bir değişim yaşayan bu kahramanlar ile şehitlerin kişiliğinden ve yarattıkları etkiden söz ederken şu sözleri kaleme alır: “Bu dostlara Tanrı yolunun gerçek yolcuları denmezse ya kimlere denebilir? ... Bütün bu dostlar hayret ve hayranlık verici işleriyle batıl iseler, hak iddiasında bulunmak kime yaraşır? ... Âdem’den bu yana böyle bir kargaşa, böyle şiddetli bir sarsıntı görülmüş müdür? ... Sanki sabır denilen şey onların metanetinden doğmuş, vefa denilen şey onların davranışlarıyla vücut bulmuştur.”

6.60- Hz. Bahauallah, Hz. Bab’ın yüce makamının geçmiş Peygamberlerinkine kıyasla ulviyetini vurgulamak maksadıyla aynı eserde şunu belirtir: “Hiçbir akıl O’nun Zuhurunun tabiatını kavrayamaz; irfanlar O’nun Emrindeki büyüklüğün derecesini anlayamaz.” Ardından da şu kehanet gibi sözlerden alıntı yapar: “İlim yirmi yedi harften ibarettir. Tüm Tanrı Elçilerinin nazil ettikleri bunun iki harfidir. Bugüne dek hiçbir insan bu iki harften ötesini bilmemiştir. Ancak Kaim ortaya çıktığında geri kalan yirmi beş harfi meydana çıkaracaktır.” “Kaim’in makam ve mertebesinin,” diye sürdürür sözlerini “ne olduğu hakkında... fikir edinebilirsiniz. O’nun mertebesi tüm peygamberlerin ötesinde ve Emri tüm seçilmişlerin idrak ve anlayışlarının üzerindedir.” Şunu da ekler; “Bu öyle bir Emir’dir ki, Allah’ın peygamberlerine, azizlerine

5 Krş. Kur’an-ı Kerim Ahkaf Suresi 35 (ç.n.)

ve seçkinlerine ya haber verilmemiş ya da Tanrı'nın anlaşılabilir hükümü gereği onlar bunu açıklamamışlardır.”

6.61- Hz. Bahau'llah'ın yanılmaz kaleminin Hz. Bab'ın, yani “Sevgilisinin” anısına beyan ettiği tüm övgüler içinde en unutulmaz ve dokunaklı olanı, aynı risalenin bitiş kısmına çok büyük değer katan, şu kısa olduğu kadar anlam dolu ve belagatli sözlerdir. “Bütün bunların arasında,” diye yazar, Bağdat şehrinde başına gelen elemli sınavlara ve tehlikelere atfen, “canımız elimizde, O'nun isteğine tam bir rıza göstererek beklemekteyiz; belki, diyoruz, açığa çıkarılmış ve zahir olmuş bu Harf (Hz. Bahau'llah), Tanrı'nın inayeti ve fazlı ile yaşamını İlk Nokta'nın, o en yüce Söz'ün (Hz. Bab) yolunda feda edip can verir. Emriyle Ruh'u Konuşturana ant olsun ki, ruhumuzun özlemi bu olmasaydı, bu şehirde bir an bile durmazdık.”

6.62- Çok sevgili dostlar! Hz. Bahau'llah'ın kaleminden böylesine muazzam bir eserde çağlayan bu kadar güçlü bir övgü, bu denli yoğun bir ifade, Babi Zuhuru'nun Kaynağının Bizzat öne sürdüğü iddiaları süslemek için seçtiği dilde de yankılanmaktadır. Hz. Bab Kayyumu'l-Esma'da kendi makamını şöyle ilan eder; “Ben, Tanrı'nın kudretli Eli ile diktiği Kutsal Ev'im. Ben, Allah'ın Parmağı'nın kandilde yaktığı ve ölümsüz ışığıyla parlamasını sağladığı Lamba'yım. Ben, Sina'daki mutlu Noktada yanan o göksel Işıktan çıkan ve Yanar Çalı'nın ortasında saklı duran Alevim.” “Ey Kurretü'l-Ayn!” diye haykırır aynı tefsirde Kendi Kendine hitap ederek, “Ben Sende ‘Büyük Haber’in kendisinden başka bir şey görmüyorum; o Haber ki, Mele-i Âlâ tarafından bildirilmiştir. Şahadet ederim ki, Yüce Tahtın çevresini tavaf edenler, Seni ezelden beri bu adla tanıdılar.” “Geçmişte gönderdiğimiz her Peygamber ile,” diye ekleme yapar, “‘Allah'ın Zikri’ ve O'nun Günü hakkında bir Ahit tesis etmiştik. ‘Allah'ın Zikri’ ve O'nun Günü, yüce âlemde ve hakikatin gücüyle, O'nun merhamet tahtını tavaf edenlerin gözlerinde apaçıktır.” “Eğer isteseydik,” diye tekrar teyit eder, “Vahyimizin tek bir harfi ile dünyayı ve ondaki her şeyi, göz açıp kapamadan daha kısa sürede Emrimizin gerçekliğini tanımaya muvaffak edebilirdik. Biz bu kudrete sahibiz.”

6.63- Hz. Bab, Maku zindanından Muhammed Őah'a Şöyle hitap eder: "Ben yaratılmış her Şeyin kendisinden doğduğu İlk Noktayım... Ben, Tanrı'nın ihtişamı asla yok olmayan Yüzü ve parlaklığu asla solmayan Nuruyum... Allah cennetin tüm anahtarlarını sağ elime, cehennemın tüm anahtarlarını sol elime vermeyi Őeçti... Ben, Allah'ın İlk Sözünün üzerinde durduğu direklerden biriyim. Beni tanıyan, tüm gerçekleri ve doğruları tanımış, tüm iyi ve münasip Őeylere kavuşmuş olur... Allah'ın beni yarattığu öz, diğer her Şeyi oluşturan çamur değildir. O bana bilgelerin asla idrak edemeyeceğu ve imanı olanların keŐfedemeyeceđu Şeyi verdi..." Hz. Bab, Zuhurunun içinde gizli imkânların sınırsızlığını vurgulama arzusuyla kendine özgü bir beyanda bulunur: "Aciz bir karınca Kur'an'ın en derin ve Şaşırtıcı bölümlerini çözebilecek bir kuvvete sahip olmayı arzu ederse, bu arzusu kuşkusuz ki yerine gelecektir; zira ebedi kudretin sırları, yaratılmış her Şeyin en iç varlığında titremektedir." Hz. Abdülbaha'nın böylesine çarpıcı bu Őözler için yorumu ise Şöyledir: "Eğer bu kadar zayıf bir canlı bile böyle büyük bir ustalık kazanabilecek ise, Hz. Bahauallah'ın güröl güröl çağlayan lütfuyla serbest bırakılan kudretin etkisi nasıl da muazzam olsa gerek!"

6.64- Hz. Abdülbaha'nın kendi apaçık tanıklığının, Hz. Bahauallah ile Hz. Bab'ın bu resmî açıklamalarına ve bu ciddi beyanlarına eklenmesi Şarttır. Hem Hz. Bahauallah'ın hem de Hz. Bab'ın Őözlerinin atanmış yorumcusu olan Hz. Abdülbaha, benim Şu ana kadar atıfta bulunduğum beyanların doğruluğunu Levihlerinde ve Vasiyetnamesinde, imalı Őözlerle değil, kayıtsız Şartsız bir dil ile teyit eder.

6.65- Mazenderan'da yaşayan bir Bahai'ye hitaben yazdığu Levih-te, Gerçeklik Güneşinin bu asırda doğuşu bağlamında yapılan ve Kendisine atfedilen yanlış bir yorumu açıklarken, kısa ancak çok açık bir Şekilde, Bahai Devri ile ilintili bu iki Mazharın aralarındaki ilişkinin gerçek anlamı hakkında daima korumamız gereken anlayışı ortaya koyar. "Bu açıklamayı yaparken," diye açıklar, "Hz. Bab ile Hz. Bahauallah dışında bir kimseyi düşünmemiŐtim. İzah etmeyi amaçladığım Şey onların Zuhurlarının özüydü. Hz. Bab'ın Zuhuru güneşe, makamı ise Burçlar kuŐađındaki ilk simgeye, güneşin İlkbahar Noktasın-

da girdiği Koç burcuna benzetilebilir. Diğer yandan Hz. Bahauallah'ın Zuhuru'nun makamı ise güneşin yaz ortasında görüldüğü en yüksek noktaya, Aslan burcuna karşılık gelir. Burada söylenmek istenen şudur; bu ilahi Devir, en tepe noktadan parlayan ve parlaklığı, sıcaklığı ve azameti doruğa ulaşmış olan Gerçeklik Güneşinin ışığıyla aydınlanmıştır.”

6.66- Hz. Abdülbaha bir başka Levihte daha açık bir dille şunu tasdik eder: “Hz. Bab, Hz. Âlâ, Hakikatin Seher vaktidir; ışığı her bir diyarda parlayan nurdur. O aynı zamanda En Büyük Nurun, yani Ebha Nurunun Habercisidir. Cemal-i Mübarek, geçmiş kutsal kitaplarda vaat edilmiş olan Zat'tır, Sina Dağı'nda parlayan ışığın Kaynağının zuhurudur, Yanar Çalı'nın ortasında parlayan ateşin sahibidir. Bizler, hepimiz onların eşiğinin hizmetkârları, onların naçiz kapıkullarıyız.” “Her kanıt ve geleceğe dair her haber,” şeklinde daha açık şekilde uyarır, “delilin her şekli, ister mantığa, ister yazı ve hadislere dayalı olsun, Hz. Bahauallah ile Hz. Bab'ın şahsiyetleri çerçevesinde düşünülmelidir. Zira her biri onların zatında yerine gelmiştir.”

6.67- Ve son olarak, son arzu ve talimatlarını içeren Vasiyetname-sinde, özellikle de Bahai inancının kılavuz ilkelerine ayrılan aşağıdaki bölümde, Hz. Bab'ın çift yönlü yüce makamına dair şahadet mührünü şöyle basar: “Baha ehlinin (canım onlara feda olsun) inancının temeli şudur: Hz. Âlâ (Hz. Bab) Allah'ın birliğinin ve tekliğinin Mazharı ve Kıdem Cemali'nin (Hz. Bahauallah) Müjdecisi'dir. Cemal-i Ebha (Hz. Bahauallah) (hayatım O'nun sebatkâr dostlarına kurban olsun) Allah'ın En Yüce Mazharı ve En Kutsal Gerçeğin Doğuş Yeri'dir.” “Diğer herkes,” diyerek özellikle ekler, “O'nun hizmetkâridir ve O'na tabidir.”

HZ. ABDÜLBAHA

6.68- Çok sevgili dostlar! Daha önceki sayfalarda, Bahai Zuhuru'nun Baş Kaynağı olan Kimse'nin iddiası açısından hayati bir önem taşıdıklarına inandığım gerçekleri yorumlamaya çalıştım. Öte yandan, Tanrı'nın görkeminin böylesi insanüstü bir zuhuru üzerinde düşünen herhangi bir kimsenin zihninde doğal olarak belirebilecek yanılgıları gidermeye de çaba gösterdim. Böylesi gizemli bir gücün vasıtası olan Kimse'nin donanmış olması gereken tanrısallığın manasını açıklamak için uğraştım. Bu çağda o muazzam Varlığın Tanrı tarafından insanlığa iletilmesiyle görevlendirildiği Mesaj'ın, geçmiş peygamberlerin başlattıkları tüm Dini Devirlerin kaynaklarının ilahi olduğunu kabul ettiğini ve temel prensiplerini sürdürürken her biriyle ayrılmaz bir bütünlük sergiliyor olduğunu da elimden geldiğince göstermeye gayret ettim. Böyle bir Dinin Yaratıcısı'nın, birçok dini zümrenin önderleri tarafından ileri sürülen sonluk iddiasını, Vahyinin enginliğine karşın Kendisi için kabul etmediğini ispatlamanın ve vurgulamanın gerekli olduğunu düşündüm. Zuhurunun süresine karşın Hz. Bab'ın yalnızca Bahai Dini'nin seçilmiş Müjdecisi değil, öncelikle geçmiş ve bağımsız Peygamberlere has tam bir yetkiyle donatılmış bir Zat olduğu, bana, Emrimizin evriminin şu anki aşamasında açıklanması fazlasıyla önemli olan diğer temel bir ilke olarak gözüktü.

6.69- Şimdi ise Hz. Abdülbaha'nın işgal ettiği makam ve Kendisinin bu kutsal Devir'deki konumuna dair düşüncelerimizi berraklaştıracak bir girişimde bulunulması gerektiğini kuvvetle hissediyorum. Böyle muazzam bir karaktere fazla yakın duran ve bu derece çekici bir şahsiyetin o gizemli gücüne kapılmış olan bizler için, yalnızca Hz. Bahauallah'ın Devri'nde değil, bütün dinler tarihinde eşsiz bir işlev yerine getiren böyle bir Kimsenin üstlenmiş olduğu rolü ve sahip olduğu niteliği, bütün açıklığıyla ve tam manasıyla kavramak gerçekten çok zor olacaktır. Buna karşın, kendi zemininde hareket eden ve Bahai Zuhuru'nun Yaratıcısı'ndan ve Habercisi'nden tamamıyla farklı bir makama sahip olan O, Hz. Bahauallah'ın Ahdi vasıtasıyla tayin oldu-

ğu makam dolayısıyla, dünya din tarihinde olmayan bir şekilde, bu iki Şahsiyet ile birlikte, bir Din'in Üç Merkezi Şahsiyetini oluşturur. Öte yandan yine onlarla bağlantısı dolayısıyla, Tanrı'nın bebeklik çağındaki Dini'nin kaderinde, Kendisinden sonra hizmet edecek hiçbir insanın ya da kurumun, tam bin yıldan daha uzun bir süre geçene kadar ulaşmayı asla ümit edemeyeceği bir seviyede üstündür. Onun Makamını, Kendisinin ardından yetki kaftanını taşıyanların konumu ile bir tutmak ya da benzeştirmek suretiyle alçaltmak, Kendisini dini öğretilere aykırı bir şekilde Emrimizin merkezi Şahsiyeti veya Habercisi ile tamamen eşit bir mevkiye çıkarma eğilimi kadar büyük bir saygısızlık olacaktır. Hz. Abdülbaha'yı bağımsız bir Zuhurun Kaynağı olan Zat'tan ayıran muazzam uçurum geniş olsa da, Misak'ın Merkezi olan Kendisi ile adları, mevkileri, işlevleri ya da gelecekteki başarıları ne olursa olsun ardından O'nun işini devam ettirecek Vekilleri arasındaki mesafeyle hiçbir şekilde kıyaslanamaz. Geliniz, Hz. Abdülbaha'yı tanımış olanlar ve O'nun çekici şahsiyetiyle temas ederek Kendisine coşku dolu bir hayranlık besleyenler, bu açıklama ışığında, O'ndan da yüce bir makamı olan Zat'ın büyüklüğü üzerinde düşünsünler.

6.70- Hz. Abdülbaha'nın bir Tanrı Mazharı olmadığı, Babası'nın halefi olsa da makamının O'nunla benzeşmediği, Hz. Bab ve Hz. Bahauallah'tan başka hiç kimsenin tam bin yıl geçmeden böyle bir makam iddiasında bulunamayacağı, İncamızın Kurucusu ve O'nun öğretilerinin Yorumcusu tarafından ifade edilmiş özel beyanlarda bulunan hakikatlerdir.

6.71- Kitab-ı Akdes'te yer alan kesin uyarıya göre; "Her kim tam bin yıl geçmeden önce Allah'tan doğrudan bir Vahiy iddia ederse, kesinlikle yalan söyleyen bir sahtekârdır. Böyle bir iddiayı geri alıp inkâr etmesi için, inayetiyle ona yardımcı olmasını Allah'tan dileriz. Eğer tövbe ederse, Allah kuşkusuz onu affeder. Ancak, hatasında ısrar ederse, Allah ona acımasızca davranacak birini mutlaka gönderecektir. Gerçekten de, Allah'ın cezalandırması korkunçtur!" Bir başka satırda yine şu sözlere yer verir: "Her kim bu ayeti açık manasından başka bir biçimde yorumlarsa, Allah'ın Ruhundan ve O'nun yaratılmış her şeyi

kaplayan rahmetinden mahrum kalır.” Bir diğer kesin beyan da Şudur: “Tam bin yıl geçmeden – ki her bir yıl Kur’an’a göre on iki aydan ve Beyan’a göre her biri on dokuzar günlük on dokuz aydan oluŐur – bir adam ortaya çıkar ve gözlerinizin önünde Tanrı’nın tüm işaretlerini izhar ederse, hiç tereddüt etmeden onu reddedin!”

6.72- Hz. Abdülbaha’nın bu uyarıları teyit eden kendi sözlerinin kesinlik ve bağlayıcılığı da daha az değildir: “Kesin, sarsılmaz düŐüncem,” diye beyan eder, “açık ve aşikâr inancım, Ebha Melekûtu sakinlerinin tümüyle paylaŐtıęı düşünce ve inanç Şudur: Cemal-i Mübarek Gerçeklik Güneşi ve O’nun ışığı gerçeğin ıŐıęıdır. Aynı Şekilde Hz. Bab da Gerçeklik Güneşi ve O’nun ışığı da gerçeğin ıŐıęıdır... Benim makamım kulluk makamıdır; tam, saf ve hakiki, sadakat üzere tesis olunmuş, baki, aşikâr, açıkça beyan olunmuş ve tefsirine baŐkaca gerek olmayan bir kulluk... Ben Tanrı Sözü’nn Yorumcusuyum; benim yorumum budur.”

6.73- Hz. Abdülbaha kendi Vasiyetnamesinde, Babası’nın Ahdi’ni bozanların en kkllerini bozguna uğratacak bir üslup ve lisanla, ellerinde tuttıkları esaslı silahtan, ısrarla ve uzun süre boyunca üstüne yıkmaya çalıştıkları, sözüm ona Hz. Bahauallah ile aynı ve hatta daha üstün bir makamı olduğunu ileri sürdüğü iftirasından yoksun bırakmıŐ olmuyor mu? Kendisinin talimat ve dileklerini sonsuza dek dile getiren o son belgenin en önemli bölümlerinden birisinde Şöyle açıklanır: “Baha ehlinin inancının temeli Şudur. Hz. Âl (Hz. Bab) Allah’ın birliğinin ve tekliğinin Mazharı ve Kıdem Cemali’nin Müjdecisi’dir. Cemal-i Ebha (Hz. Bahauallah) (hayatım O’nun sebatkâr dostlarına kurban olsun) Allah’ın En Yüce Mazharı ve En Kutsal Gerçeğin Doğuş Yeri’dir. Diğer herkes O’nun hizmetkrıdır ve O’na tabidir.”

6.74- Böylesine açık ve resmi bir Şekilde ortaya konmuŐ ve bir Peygamberlik iddiası ile uzaktan yakından ilgisi olmayan ifadelerden hareket ederek, Hz. Abdülbaha’nın yalnızca Cemal-i Mübarek’in kullarından biri ya da olsa olsa görevi Babası’nın Ŗęretilerini tefsir etme yetkisiyle sınırlı bir kimse olduğu gibi bir anlam hiçbir Şekilde

çıkarmamalıyız. Allah beni bu yönde bir izlenim yaratmaktan ya da bu gibi duygular uyandırmaktan korusun. Onu bu bağlamda görmek, Hz. Bahauallah'ın insanlığa armağan ettiği eşsiz bir mirası alenen reddetmek demektir. Kendisine Yüce Kalem tarafından mukadder buyru-lan makam, kendi yazılarında ima ettiklerinden ölçülemeyecek kadar yücedir. İster Hz. Bahauallah'ın tüm eserlerinin en önemlisi ve kutsalı olan Kitab-ı Akdes'te, ister Kitab-ı Ahit'te, yani Ahdi'nin Kitabı'nda ya da ister Gusn (Dal) Suresi'nde olsun, Hz. Bahauallah'ın kalemi ta-rafından kaydedilen ve Babasının Kendisine hitap ettiği Levihlerin güçlendirdiği göndermelerin hepsi Hz. Abdülbaha'yı mevcut kuşağın asla hakkıyla takdir edemeyeceği bir kudretle donatmakta ve bir nur çemberiyle sarmaktadır.

6.75- O, ilk başta ve her şeyden önce, Hz. Bahauallah'ın emsalsiz ve her şeyi kapsayan Misakının Merkezi ve Ekseni'dir, en büyük Eseri'dir, Işığının lekesiz Aynası'dır, öğretilerinin kusursuz Örneği'dir, Sözleri-nin yanılmaz Yorumcusu'dur, tüm Bahai ideallerinin somut halidir, tüm Bahai erdemlerinin canlı örneğidir, Ezeli Kök'ten çıkmış olan En Yüce Dal'dır, Allah'ın Kanunu'nun Dalı'dır; “tüm adların çevresini tavaf ettikleri” Varlık'tır, İnsanlığın Birliğinin Kaynağı, En Büyük Barış'ın Bayraktarı, bu en kutsal Devrin Merkez Küresi'nin Ay'ıdır ve her za-man için de böyle görülmelidir. İma edilen unvanlar ve lakaplar, en gerçek, en üstün ve en makbul ifadelerini ancak şu büyüğü isimde bulur: “Abdülbaha.” O, bütün bu sıfatlandırmaların üzerinde ve ötesinde, Hz. Bahauallah'ın bizzat adlandırmayı seçtiği şekliyle “Allah'ın Sırrı”dır. Bu tabir bizlere hiçbir surette Onu Peygamberlik makamında görme hakkını vermezken, insan doğasının emsalsiz özellikleriyle insanüstü bir bilgi ve mükemmelliğin Hz. Abdülbaha'nın şahsında bir araya gel-diğine ve birbiriyle olağanüstü bir uyum oluşturduğuna işaret eder.

6.76- Kitab-ı Akdes şunu bildirir: “Huzurumun okyanusu çekildiği ve Vahyimin Kitabı son bulduğu zaman, yüzünüzü Allah'ın irade bu-yurduğu, bu Ezeli Kök'ten filizlenen Kimse'ye çevirin.” Ve tekrarlar: “Mistik Güvercin Övgü Mabedi'nden uçup gittiğinde ve çok uzaklar-daki hedefini, gizli yuvasını arayıp bulduğunda, Kitap'ta anlamadığı-nız her şeyi bu güçlü Ağaç'ın dalı olan Kimse'ye sorun.”

6.77- Ahit Kitabı'nda Hz. Bahauallah ciddi ve açık bir şekilde şunu ilan eder: “Ağsan, Afnan ve diğer akrabalarımın her biri ve hepsi En Büyük Dal'a yönelsinler. En Kutsal Kitabımızda indirdiğimiz şu ayete bakınız: ‘Huzurumun okyanusu çekildiği ve Vahyimin Kitabı son bulunduğu zaman, yüzünüzü Allah’ın irade buyurduğu, bu Ezeli Kök’ten filizlenen Kimse’ye çevirin.’ Bu kutsal ayetten maksat En Büyük Dal’dan [Hz. Abdülbaha] başkası değildir. Yüce irademizin bir bağıışı olarak işte size böyle açıkladık. Ben en büyük fazıl ve kerem sahibiyim.”

6.78- Gusn (Dal) Suresi'nde şu ayetler yazılıdır: “Bu kutsal ve nurlu Varlık, bu Kutsiyet Dalı, Sidretü'l-Münteha'dan sürgün verdi. Ne mutlu O'nun himayesini arayana ve gölgesini mesken tutana... Gerçekten de Allah'ın Kanunu'nun Dalı Tanrı'nın Kendi İradesinin Toprağı'na sıkıca diktiği bu Kök'ten ortaya çıkmış ve O'nun Dalı bütün varlığı kuşatacak kadar yükseltilmiştir. Senalar olsun O'na, bu ulvi, bu kutsanmış, bu kudretli, bu büyük Eseri için! ... Fazlımızın bir nişanesi olarak, En Büyük Levih'te bir Kelime belirmişti – Tanrı'nın Kendi Zatının süsü ile süslediği ve dünyaya ve oradaki her şeye sultan kıldığı ve insanlar arasında Kendi büyüklük ve kudretinin bir işareti kıldığı bir Kelime'ydi... O'nun zuhuru için Tanrı'ya şükredin, ey insanlar; çünkü O sizin için gerçekten de en büyük bir Lütuf'tur, en mükemmel inayettir ve çürüyen her kemik O'nunla hayata döner. Ona yönelen Tanrı'ya yönelmiş olur ve O'ndan yüz çeviren Benim cemalimden yüz çevirmiş, Benim delilimi inkâr etmiş ve Bana karşı gelmiş olur. O sizin aranızda Tanrı'nın Emaneti, içinizdeki gücü, üzerinizdeki izharı ve makbul kulları arasındaki tezahürüdür... Biz onu insan şeklinde gönderdik. Çiğnenemez ve yanılmaz iradesiyle istediğini yaratan Tanrı mübarektir, kutsaldır. Kendilerini Dal'ın gölgesinden mahrum edenler, gaflet çölünde kaybolurlar, nefsanî arzuların ateşiyle küle dönerler ve onlar muhakkak ki helak olacak olanlardandır.”

6.79- Hz. Bahauallah, Kendi el yazısıyla, Hz. Abdülbaha'ya şöyle hitap eder: “Ey Gözümün Nuru! İzzetim, şefkat ve sevgi okyanusum, kerem güneşim ve rahmet göğüm Senin üzerine olsun. Dünyayı Se-

nin bilgin ve hikmetinle aydınlatması, Sana yüreğini sevindirecek ve gözlerine teselli verecek olanı takdir buyurması için Allah'a dua ediyoruz.” “Tanrı'nın bahası Senin,” buyuruyor bir başka Levhinde “ve Sana hizmet edenlerin ve çevreni tavaf edenlerin üzerine olsun. Eyvahlar olsun Sana karşı gelip seni incitene. Ne mutlu Sana sadakat yemini edene; düşmanın olansa kavrulsun cehennem ateşiyle.” Başka bir Levhte de şu beyanda bulunur: “Biz Seni insanlık için bir sığınak, gökte ve yerde olanlar için bir kalkan, Eşsiz ve Her Şeyi Bilen Allah'a inanan herkes için bir kale yaptık. Tanrı onları Senin vasıtanla korusun, Senin vasıtanla zenginleştirip desteklesin, yaratılmış olan her şeye servet kaynağı, bütün insanlığa bir ihsan okyanusu ve tüm halklara bir rahmet pınarı olacak olanı Sana ilham etsin.”

6.80- Hz. Abdülbaha'nın şerefine nazil olan bir duada Hz. Bahauallah şöyle yakarır: “Ey Tanrım, Sen bilirsin ki Ben O'nun için Senin arzu ettiğinden başka bir şey arzu etmiyorum ve Onu Senin O'nun için takdir buyurduğundan başka bir gaye için seçmedim. O halde, Onu yerde ve gökte bulunan ordularının yardımıyla muzaffer kıl... Sana duyduğum sevgi ve Emrini izhar etme arzusun yüzü hürmetine yalvarırım ki, O'na ve O'nu sevenlere, Elçilerin ve Vahyinin Eminleri için takdir buyurduğun şeyi nasip et. Sen, gerçekten de, Kudretlisin ve Güçlüsün.”

6.81- Hz. Bahauallah tarafından kâtibi Mirza Ağa Can'a yazdırılan ve bir ziyaret için Beyrut'ta bulunan Hz. Abdülbaha'ya gönderilen mektupta şu sözlere rastlıyoruz: “Bâ Toprağını (Beyrut) bütün adların, çevresini tavaf ettikleri Kimse'nin varlığıyla şerefleştirmiş olan Tanrı'ya övgüler olsun! Yeryüzünün bütün zerrelere, Tanrı'nın diğer bir diyara gitmekte olan o en yüce, En Büyük Dalı'nın, o kadim ve değişmez Sırrı'nın güzellik Güneşi'nin bu Hapishane şehrinin kapısının ardından belirip ufkundan parladığını, yaratılmış olan her şeye duyurdular. Bundan dolayı Hapishane şehrinin hüznü sararken bir başka yer ise coşkuyla sevindi... O'nun ayaklarının bastığı topraklar, yüzünün güzelliğiyle teselli bulan gözler, çağrısını duyabilme şerefiyle şereflenen

kulaklar, sevgisinin tatlılığını tadan kalpler, zikriyle kabaran sineler, senasını dile getiren kalem ve O'nun yazılarına tanıklık eden kâğıt to-
marı mübarek, iki kat mübarektir!"

6.82- Hz. Abdülbaha kendisine Hz. Bahauallah tarafından bahşedi-
len yetkiyi teyit ederken Şu sözlere başvurur: "Akdes Kitabı'nın açık
metnine uygun olarak Hz. Bahauallah Ahd'in Merkezi'ni Kendi Kela-
minin Yorumcusu kılmıştır. Bu Ahit öyle sağlam ve kudretlidir ki, za-
manın başlangıcından bugüne dek hiçbir dini Devir benzerini vücuda
getirmemiştir."

6.83- Hz. Abdülbaha'nın makamı ne kadar yüce ve Hz. Bahauallah'ın
kutsal Kitap ile Levihlerinde Kendisine dönük övgüleri ne denli çok
olursa olsun, bu eşsiz üstünlük bu övgünün muhatabının hiçbir şekil-
de Mazhar'ın Kendisi olan Babası ile özdeş bir makamda kabul edil-
mesi şeklinde yorumlanmamalıdır. Başvurulan bu alıntıları bu şekilde
yorumlamak, daha önce alıntı yaptığım ve en az bunlar kadar açık ve
resmî olan düşünce ve uyarılarla ilk andan itibaren ve apaçık nedenler-
le çelişir. Aslında, önceden de belirttiğim gibi, Hz. Abdülbaha'nın ma-
kamını olduğundan fazla görenler, bu makamı olduğundan daha değer-
siz bir yere koyanlar ile aynı şekilde kınanmayı hak eder ve aynı sevi-
yede zarara yol açmışlardır. Ve yalnızca bu nedenle, Hz. Bahauallah'ın
yazılarından mazur görülemez sonuçlar çıkarmakta ısrar edenler, far-
kında olmadan düşmana, attığı iftiraları ve yoldan çıkarıcı ifadelerini
destekleyip sürekli mazur gösterecek malzemeyi sağlamış oluyorlar.

6.84- Bu nedenle, belirsizlikten uzak ve tereddütsüz bir şekilde
şunu belirtmeyi gerekli görüyorum ki, ne Kitab-ı Akdes'te, ne Hz.
Bahauallah'ın Ahdi'nin Kitabı'nda, ne Dal Suresi'nde ve ne de ister Hz.
Bahauallah tarafından nazil edilmiş olsun ister Hz. Abdülbaha tarafın-
dan, bir başka Levihte, Hz. Bahauallah ile Hz. Abdülbaha arasında sözüm
ona var olan "gizemli birliği" destekleyecek ya da Hz. Abdülbaha'yı
Babası veya daha önceki bir Mazhar ile özdeş tutacak bir düşüncenin
önünü açabilecek hiçbir yazı yoktur. Böyle hatalı bir yargının, kısmen,
Dal Suresi'ndeki kimi terim ve bölümlerin tümüyle abartılı bir yoru-

mundan kaynaklandığı söylenebilir. Bu durum, Sure'nin İngilizce tercümesine, bazıları ya orijinal metinde mevcut olmayan veya yanıltıcı olan ya da anlam açısından muğlak kelimelerin dâhil edilmesinden de kaynaklanmış olabilir. Hiç şüphesiz bu, esas olarak Hz. Bahauallah'ın bir Levhinin giriş bölümlerinden doğrulanmamış çıkarımlara dayanmaktadır; öyle ki bu Levihten alıntılar Bahai Yazılarında tekrar kullanıldığında, sözü edilen Dal Suresi'nden hemen önce gelmekte ancak onun herhangi bir parçasını oluşturmamaktadır. Söz konusu alıntıları okuyanların şu konuda aydınlatılması gerekir ki, "Kıdem Dili" teriminden kasıt yalnız ve sadece Tanrı'dır ve "İsm-i Âzam" terimi Hz. Bahauallah'a açık bir atıftır; "Ahit" kelimesi ise Hz. Bahauallah'ın doğrudan Yaraticısı ve Hz. Abdülbaha'nın Merkezi olduğu o özel Ahit değil, Bahai öğretilerinde de altı çizildiği şekilde, Tanrı'nın her yeni Zuhurda insanlıkla arasında tesis ettiği genel Ahit'tir. Bu alıntılarda geçtiği şekliyle "müjde veren Dil", Hz. Bahauallah'ın Hz. Abdülbaha'ya atfı olmayıp, Tanrı'nın Sesi'nin Hz. Bahauallah'ı kastetmesinden başka bir şey değildir.

6.85- Bunun yanı sıra, "O Benim Zatımdır" ifadesinin, İkan Kitabı'nda açıklandığı üzere, Tanrı ile Mazharları arasındaki gizemli birlik yerine, Hz. Bahauallah ile Hz. Abdülbaha arasında bir özdeşlik yarattığını iddia etmeye devam etmek, sık sık vurgulanan ve söz konusu alıntıların Yazarının ima yoluyla vurgulamak istediği Tanrı Mazharlarının birliği ilkesinin doğrudan ihlali anlamına gelecektir.

6.86- Böyle bir yaklaşım, Hıristiyanlığın ilk yüzyılında fark edilmeksizin İsa Mesih'in öğretilerine sızan ve sarsılmaz savlar haline dönmüşükçe Hıristiyanlığın etkinliğini azaltan ve amacından uzaklaştıran mantık dışı ve batıl inançlara geri dönüş anlamına da gelir.

6.87- "Şunu teyit ederim ki, bu ayetlerin, bu sözlerin gerçek manası, gerçek değeri ve en derinlerindeki sırlar, benim Ebha Cemal'in mukaddes Eşiğine sunduğum hizmetim, kendimden tamamıyla vazgeçmişliğim, O'nun karşısındaki hiçliğimdir. Bu benim ihtişamlı tacım, benim en değerli süsümdür. Yerin ve göğün saltanatında bununla övü-

nür, sevilenler ordusunun arasında bununla iftihar ederim.” Bunlar Hz. Abdülbaha’nın kendi eliyle yazdığı ve Dal Suresi hakkında kendi el yazısıyla kaleme aldığı yorumudur. Hemen ardından gelen paragrafta ise bizleri şöyle uyarır: “Bu ayetleri farklı yorumlama izni kimseye verilmemiştir.” Aynı bağlamda şunu teyit eder: “Ben, Kitab-ı Akdes ve Kitab-ı Ahit’in açık metnine göre Tanrı Sözü’nün belirlenmiş Yorumcusuyum... Yorumumdan sapan kimse, kendi boş sanılarının kurbanı olmuş demektir.”

6.88- Dahası, İncancımızın Kurucusu’nu Ahdi’nin Merkezi ile özdeşleştirme düşüncesinin kaçınılmaz sonucu, Hz. Abdülbaha’yı Hz. Bab’dan üstün bir konuma yükseltmek olacaktır ki bu da, henüz evrensel olarak kabul edilmemiş olsa da, bu Zuhurun temel ilkesini ters yüz etmektir. Bu durum ayrıca Nakızların Hz. Abdülbaha’nın tüm görev süresi boyunca akılları zehirleme ve Hz. Bahauallah’ın sadık takipçilerinin anlayışlarını saptırma çabasını tasdik edici olacaktır.

6.89- Hz. Abdülbaha’ya dair bu tür hayali bir aynılığın varlığında direnmektense, İncancımızın Habercisi ile Kurucusu arasında var olan ve Heykel Suresi’nin açık bir şekilde teyit ettiği gerçek özdeşliğe bakmamız, Hz. Bahauallah ve Hz. Bab’ın getirdikleri ilkeler açısından daha doğru ve onlarla daha uyumlu bir yaklaşım olur. “İddia ettiğiniz gibi İlk Nokta Ben’den başka birisi olsaydı ve Benim huzuruma çıksaydı, bir daha asla Ben’den ayrılmazdı; aksine, Günlerimde birbirimizin dostluğundan mutluluk duyardık.” Hz. Bahauallah tekrar tasdik eder ki: “Şimdilerde Tanrı Sözü’nü söyleyen Zat, yeniden tezahür eylemiş bulunan İlk Nokta’dan başkası değildir.” Diri’nin Harfleri’nden birine hitaben yazdığı bir Levhinde: “O hakikaten de altmış yılında (1260 Hicri Yılı) zuhur etmiş olanla aynıdır. Bu gerçekten O’nun güçlü alametlerindedir.” sözleri ile Kendine atıfta bulunmaktadır. Dem (Kan) Suresi’nde ise şunu sorar: “Kendisinden sonraki Mazharın suretinde ortaya çıkartılan İlk Cemal’in (Hz. Bab) zaferini garanti üzere meydana çıkacak olan kimdir?” Diğer yandan, Hz. Bab tarafından ilan edilen Zuhura atfen onu “Benim bir önceki Zuhurum” olarak tasvir etmektedir.

6.90- Hz. Abdülbaha'nın bir Tanrı Mazharı olmadığı ve ışığını, ilhamını ve gücünü doğrudan Bahai Dini'nin Baş Kaynağından aldığı; Hz. Bahauallah'ın ihtişamının ışıklarını tertemiz ve mükemmel bir Ayna misali yansıtsa da Peygamberlik nişanı olan her şeye nüfuz edici ve özel bir nitelik olan o hakikati miras olarak taşımadığı; sözleri Hz. Bahauallah'ın sözleri kadar geçerli olmakla beraber makamca eşdeğer olmadığı; "Baba'nın görkemi" ile geri dönecek olan Oğul İsa Mesih olarak kabul edilemeyeceği gerçeği; tüm bunlar Hz. Abdülbaha'nın Amerika'daki bazı inananlara hitaben yazdığı ve bu faslı kapatacağım şu sözleriyle de teyit edilmekte ve daha da destek bulmaktadır: "Ahbablar arasında 'İsa'nın ikinci gelişi' ile ilgili fikir ayrılığı olduğunu yazmışsın. Aman Tanrım! Bu soru tekrar tekrar sorulmuş ve cevabı Abdülbaha'nın kalemıyla açık ve aksi iddia edilemez bir şekilde yazılmıştı ki 'Ordular Rabbi' ve 'Vaat Edilen İsa' kehanetlerinin anlamı Cemal-i Mübarek (Hz. Bahauallah) ve Hz. Âlâ'dır (Hz. Bab). Benim adım Abdülbaha'dır. Benim vasfım Abdülbaha'dır. Benim özüm Abdülbaha'dır. Benim övücüm Abdülbaha'dır. Cemal-i Mübarek'e kulluk benim azametli ve ışıltılı tacım ve bütün insan ırkına hizmet benim ebedi dinimdir... Hiçbir zaman Abdülbaha'dan başka bir unvan, başka bir ad, bir anış, bir övgü istemedim; hiçbir zaman da istemeyeceğim. Budur benim özlemim. Budur benim en büyük hasretim. Budur benim ebedi yaşamım. Budur benim sonsuz görkemim."

İDARİ DÜZEN

6.91- Hz. Abdülbaha'nın çok sevgili dostları! Őeyh Ahmed ve Seyyid Kazım'ın önceden haber verdikleri gibi Őiraz'da doğan ve batıya doğru yükselişini sürdüren İlahi Kılavuzluk Güneşi, Edirne'de zirveye ulaşmış ve Hz. Bahauallah'ın suudu ile tam bin yıllık bir devrin tamamlanmasından önce bir daha doğmamak üzere Akka ufkundan batmıştır. Böylesine parlak bir Güneşin batışı Bahai döneminin ilk ve en hayat verici aşamasını, İlahi Vahiy evresini kesin bir sonuca ulaştırmıştır. Hz. Bab tarafından açılan, Hz. Bahauallah ile zirveye taşınan, bu muazzam nebiler devrinin tüm Peygamberleri tarafından öngörülen ve övgüyle bahsedilen bu dönem, Hz. Bab'ın şahadeti ile Hz. Bahauallah'ın Tahran'ın Siyah Çal'ında yaşadığı sarsıcı hadiseler arasındaki kısa süre hariç, yaklaşık elli yıllık sürekli ve derece derece ilerleyen bir Vahye tanık olmuştur; öyle ki, süresi ve verimliliği dolayısıyla dünya dinler tarihinin tamamında bir benzeri olmadığı kabul edilmek zorundadır.

6.92- Öte yandan, Hz. Abdülbaha'nın vefatı ise, bu aynı Devrin Destansı Kahramanlık Çağı'nın kapanışını simgeleyen bir olaydır. Bu, İncancımızın, Hz. Bahauallah'ın Zuhuru'nun gelecekteki zaferlerini seçkin kılması gereken ihtişamın, onu geçmek şöyle dursun, ona rakip bile olamayacağı ilk dönemidir. Çünkü ne Hz. Bahauallah'ın Dini'nin bugünkü kurumlarının yiğit mimarlarının başarıları, ne de Altın Çağ'ın kahramanlarının gelecek günlerde kazanmayı başaracakları ses getiren zaferler, ona can verip kadim temellerini atanların adı ile ilişkilendirilmiş olan o büyüleyici olaylarla kıyaslanabilecek ya da aynı kefeye konacak türdendir. Bahai devrinin o ilk ve yaratıcı çağı, kendi doğası gereği, girmiş olduğumuz ve kendisini altın çağın takip edeceği oluşum döneminden ayrı tutulup ondan daha ötelede ve farklı bir yere konumlandırılmalıdır.

6.93- Dünyanın kabul görmüş dini sistemlerinden herhangi birinde bir benzerini bulamayacağımız bir kurumun vücut bulmuş hali olan Hz. Abdülbaha'nın, Kendisinin de bir parçasını oluşturduğu o Çağı sona er-

dirirken bizlerin şu anda uğrunda çalıştığımız yeni birisini açtığı söylenebilir. Bu nedenle Hz. Abdülbaha'nın Vasiyetnamesi, Tanrı'nın Sırrı olan Kimse'nin zihninin Bahai Devri'ni tamamlayıcı üç dönemin devamlılığını teminat altına almak için tasarladığı, daimi ve ayrılmaz bir bağlantı olarak görülmelidir. Emrin tohumunun yavaş yavaş filizlenmiş olduğu bu evre, ilki çiçek açma mevsiminin yaşanmasına tanık olacak olan, diğeri de aynı tohumun sonunda en değerli meyvesini vereceği birbiriyle bağlantı halindeki iki evreden oluşmaktadır.

6.94- Hz. Bahauallah'ın Yasası aracılığıyla salıverilen ve Hz. Abdülbaha'nın zihnine nüfuz ederek gelişimini sürdüren yaratıcı kuvvetler, aralarındaki büyük etki ve çok yakın karşılıklı etkileşim sonucunda, bu en büyük Devrin aynı anda hem övücü hem de vaadi olan Yeni Dünya Düzeni'nin Fermanı olarak tanımlanabilecek bir Araç meydana çıkarmıştır. O halde Vasiyetname, Kendi kutsal Amacının canlandırıcı etkisini aktaran Kimse ile onun vasıtası ve seçilmiş muhatabı olan Zat arasındaki gizemli ilişkinin kaçınılmaz bir sonucu olarak ilan edilebilir. Hz. Abdülbaha'nın, Tanrı Yasası'nın hem Kurucusunun hem Yorumcusunun Varisi olan Ahd'in Çocuğu konumundaki Vasiyetnamesi hiçbir şekilde ne onun özünü ve itici gücünü temin eden Kişiden, ne de onu bütünüyle idrak eden Kişiden ayrı tutulabilir. Şunu her zaman hatırmızda tutmak zorundayız ki, Hz. Bahauallah'ın esrarengiz amacı Hz. Abdülbaha'nın üslubuna öylesine derinden zerk edilmiş ve İkisini harekete geçiren güdüler birbirleri içinde o denli erimiştir ki, Hz. Bahauallah'ın öğretilerini yine aynı öğretilerin en iyi Örneği'nin kurmuş olduğu herhangi bir sistemden ayrı düşünmek bile, Emrin en kutsal ve temel gerçeklerinden herhangi birisini reddetmekle eşdeğer olacaktır.

6.95- Hz. Abdülbaha'nın suudundan bu yana gelişimini sürdürmüş olup şimdi gözlerimizin önünde, dünyanın en az kırk ülkesinde biçimlenmekte olan İdari Düzen, pekâlâ Vasiyetname'nin çerçevesi olarak kabul edilebilir; bu Vasiyetname, bu henüz doğmuş olan çocuğun, içinde beslenip gelişmekte olduğu sarsılmaz kaledir. Bu İdari Düzen, yayılıp sağlaştıkça, Hz. Bahauallah'ın Devri'nin en göze çarpan Şahsiyetlerinden birinin Vasiyetinin mükemmel ifadesi olan bu önemli Bel-

genin açtığı kapıları ve içerdiği imaları muhakkak ki belli edip açığa çıkaracaktır. Bu İdari Düzen, tamamlayıcı parçaları olan organik kurumları etkin ve güçlü bir şekilde işlemeye başladığında, bütün insanlığı kucaklaması mukadder olan Yeni Dünya Düzeni'nin sadece çekirdeği değil, bizzat modeli olarak kabul görme iddiasında bulunacak ve bu kapasitesini ortaya koyacaktır.

6.96- Bu bağlamda İdari Düzen'in özü itibarı ile daha önce başka bir Peygamberin kurmuş olduğu herhangi bir şeyden farklı olduğunu dikkate almak gerekir; çünkü ilkelerini bizzat Hz. Bahauallah nazil etmiş, kurumlarını kurup Sözlerini yorumlayacak olan Şahsı belirlemiş ve Kendi kanuni hükümlerini tamamlayıp uygulayacak birime gerekli yetkiyi bizzat vermiştir. Bu Düzen'in gücünün sırrı, temel farkı ve parçalanmaya veya bölünmeye karşı teminatı burada yatmaktadır. Dünyanın dini sistemlerinden hiçbirinin kutsal yazılarında, hatta Babi Devri'nin Başlatıcısı'nın yazılarında bile, kapsamı ve yetkisi itibarı ile Bahai Devri'nin temelinde yatanlarla kıyaslanabilecek bir ahit ya da idari bir düzen kuran hükümlere rastlamamaktayız. Örneğin dünyanın en yaygın ve en çok kabul görmüş dini sistemlerinin ikisi olan Hıristiyanlık veya İslam, Hz. Bahauallah'ın Ahdi'nin Kitabı veya Hz. Abdülbaha'nın Vasiyetnamesi ile kıyaslanabilecek ya da bunlarla bir tutulabilecek herhangi bir şey gösterebilirler mi? İncil'in veya Kur'an'ın metinleri, kutsal yazılarının hükümlerini yorumlama ve toplumlarının işlerini yönetme hakkını kendilerinde gören ve bunu üstlenen önderlere ve konseylere bu yetkiyi yeterince vermekte midir? Havarilerin tartışılmaz önderi Peter ya da Peygamber'in kuzeni ve resmi vârisi olan İmam Ali, ister yaşadıkları dönemde olsun ister sonraki dönemlerde olsun, yetkilerini kabul etmeyen ve yaptıklarıyla bugüne dek süren bölünmeleri daha da arttıranların önünü alabilecek olan, kendilerine tanınmış ayrıcalığa dair, Hz. İsa ve Hz. Muhammed'den alınmış hem yazılı hem açık sözler öne sürebildiler mi? Şu soruyu rahatlıkla sorabiliriz; İsa Mesih'in kayda geçmiş sözleri içinde, tamamıyla ruhani olan ilkeleri kadar aşikâr ve ister vesayet konusunda olsun, ister bir grup özel yasa ve açıkça tanımlanmış idari hükümler bütünü şeklinde olsun, Hz. Bahauallah'ın veya Hz. Abdülbaha'nın resmi beyanlarındaki kadar bol ve detaylı emirlere,

yasalara ve uyarılara benzer herhangi bir şeyi nerede görebiliriz? Daha fazla tahribata uğramış olan önceki Vahiylere kıyasla hukuki prensipleri ve idari ve ibadete ilişkin hükümleri itibarı ile dikkat çekici seviyede ileri bir safhayı temsil eden Kur'an'ın herhangi bir bölümü, Hz. Muhammed'in sözlü olarak ve çeşitli vesilelerle Vârisi'ne verdiği tartışılmaz yetkiyi itirazın mümkün olmadığı bir zemine oturtacak şekilde yorumlanabilir mi? Farsça Beyan'ın hükümleri vasıtasıyla Hıristiyanlığı ve İslam'ı etkilemiş olan kadar kalıcı ve feci bir bölünmenin önüne geçmeyi başarmış olsa da, Babi Devri'nin Yaratıcısı'nın, Kendi Emri'ni korumak için Hz. Bahauallah'ın Dini'nin örgütlü taraftarlarının birliğini ebediyen temin etmesi gerekenler kadar kesin ve etkin araçlar yaratabildiği söylenebilir mi?

6.97- Kendisinden önceki tüm Vahiylar arasında yalnızca bu Din, apaçık talimatlar, sürekli tekrarlanan uyarılar, öğretilerinin içine nakşedilmiş ve onlarla bütünleşmiş yazılı önlemler kanalıyla öyle bir yapı ortaya çıkarmayı başarmıştır ki, iflas etmiş ve parçalanmış akımların altüst olmuş taraftarları, henüz çok geç olmadan bu Emrin dünyayı kucaklayan yıkılmaz sığınağına yanaşabilir ve onu ciddiyetle inceleyerek himayesini arayabilirler.

6.98- Vasiyetnamesi ile böylesi engin, böylesi eşsiz bir Düzen başlatmış ve böylesine kudretli bir Misak'ın Merkezi olan Kişinin şu sözleri yazmış olmasına şaşmamak gerek: “Bu Ahit öyle sağlam ve kudretlidir ki, zamanın başlangıcından bugüne dek hiçbir dini Devir benzerini vücuda getirmemiştir.” “Bu kutsal devrin en iç varlığında mevcut olan şey,” diye yazmıştı görevinin en karanlık ve en tehlikeli günlerinde, “adım adım görünerek ortaya çıkacaktır, çünkü şimdilik gelişiminin başlangıç aşamasında ve alametlerinin zuhurunun ilkbaharındadır.” Vasiyetnamesi kanalıyla kurulan İdari Düzen'in doğuşunu haber veren teyit edici şu sözler de O'nundur: “Bu Dal madde dünyasından ayrılıp yaprakları etrafa savrulursa korkma, sakın korkma; hayır, onun yaprakları bu sayede serpilecektir, çünkü bu Dal bu aşağı âlemden kesildikten sonra büyüyecek; ihtişamın en yüce zirvelerine erişecek ve dünyayı koku ile mest edecek meyveler verecektir.”

6.99- Hz. Bahauallah'ın Şu sözleri, geleceğin evrensel Bahai Uluslar Topluluğu'nun esasları demek olan İdari Düzen'in açığa çıkarması mukadder g ve azametten başka neyi ima ediyor olabilir? "Dünyanın dengesi bu en büyük ve yeni Dünya Düzeni'nin titreştirici etkisiyle bozulmuştur. İnsanlığın düzenli yaşamı, fani gözlerin bir benzerini daha önce hiç görmediği bu eşsiz ve harika Sistem vasıtasıyla tümüyle değişmiştir."

6.100- Hz. Bab "Allah'ın izhar edeceği Kimse"ye atıfta bulunurken, Hz. Bahauallah'ın Zuhuru'nun gözler önüne sermesi mukadder Sistemi önceden bildirir ve o Dünya Düzeni'ni yüceltir. Şu muazzam beyan Farsça Beyan'ın üçüncü bölümünde yer alır: "Gözlerini Hz. Bahauallah'ın Düzeni'ne çevirene ve Rabbine Őükürler sunana ne mutlu! Çünkü O hiç Şüphesiz gösterilecektir. Allah, gerçekten de, Beyan'da bunu deęiŐtirilemez bir Şekilde emretmiŐtir."

6.101- Hz. Bahauallah'ın, Uluslararası ve Mahalli Adalet Evleri kurumlarının ayrıntısı ile tanımlanıp resmi olarak tesis edildiği Levihlerinde; Tanrı Emri'nin Elleri kurumunun önce Hz. Bahauallah, ardından da Hz. Abdülbaha tarafından vcoda getiriliŐinde; Hz. Abdülbaha'nın suudundan önceki günlerde embriyo aŐamasına ulaŐıp çalıŐmaya baŐlamıŐ olan mahalli ve milli Mahfillerde; Emrin Kurucusu'nun ve Ahdi'nin Merkezi'nin Levihlerinde bu kurumlara vermeye karar verdikleri yetkide; Hz. Abdülbaha tarafından İnan'daki kimi Mahfillere verilen özel talimatlar doğrultusunda iŐleyen Mahalli Fonun kuruluşunda; Kitab-ı Akdes'in Velilik kurumuna açıkça delalet eden ayetlerindeki imalarda; Hz. Abdülbaha'nın Levihleri'nden birinde yer alan ve özellikle vurguladığı Şekilde geçmişteki Peygamberlerce uygulanmıŐ olan veraset ilkesi ve en büyük oğlun önceliği yasası ile ilgili açıklamada; tüm bunlarda, Hz. Abdülbaha'nın Vasiyetnamesi'nin daha sonraki bir zamanda ilan etmeye ve resmen kurmaya mukadder olduğu İdari Düzen'in doğasına ve işleyişine dair cılız ışıkları seçebilir ve ilk ayak seslerini hissedebiliriz.

6.102- Tam bu önemli anda, bu kudretli İdari Yapıyı destekleyen ikiz sütunların, yani Velilik ve Yüce Adalet Evi kurumlarının karakterini ve

işlevlerini açıklama girişiminin gerekli olduğunu hissediyorum. Bu kurumlar ile bağlantılı çalışan çeşitli unsurları bütünüyle tasvir etmek, Emrin temel esaslarını ana hatlarıyla yorumlayan bu çalışmanın kapsamını da, amacını da aşar. Hz. Abdülbaha'nın Vasiyetnamesi'nin bu iki temel kurumunu birbirine bağladığı gibi her birini Emrin Kurucusu'na ve Ahdi'nin Merkezi'ne de bağlayan ilişkilerin özelliklerini bütünüyle ve ayrıntılarıyla tanımlayabilmek ve doğasını derinliğine tahlil etmek, hiç şüphe yok ki, gelecek kuşakların tam anlamıyla yerine getirebilecekleri bir görevdir. Benim şu andaki niyetim, bu muazzam yapının ne denli yakınında duruyor da olsak, bu modelin hâlihazırda son derece açık bir şekilde tanımlanmış olup yanlış anlama ya da görmezden gelme hakkımız olmayan kimi dikkat çekici niteliklerinin üzerinde özenle durmaktır.

6.103- Şunun en başta, açık ve kesin bir dil ile belirtilmesi gerekir ki, Hz. Bahauddin'in İdari Düzeni'nin bu ikiz kurumları, kaynakları itibarı ile ilahi, işlevleri itibarı ile asli, hedef ve amaçları itibarı ile de birbirlerini tamamlayıcı olarak görülmelidirler. Ortak ve temel amaçları, Emrimizin Kaynağından çağlayan ilahi yetkinin sürekliliğini teminat altına almak, taraftarlarının birliğini korumak ve öğretilerin bütünlük ve esnekliğini sürdürmektir. Birbiri ile bağlantılı hareket eden bu ayrılmaz iki kurum Emrin işlerini yönetir, faaliyetlerini koordine eder, çıkarlarını gözetir, yasalarını uygular ve alt kurumlarını korur. Her biri, açıkça belirlenmiş kendi yetki alanında ayrı ayrı çalışır; her birinin kendilerine bağlı ve özel sorumluluk ve görevlerini etkin bir şekilde yerine getirebilmeleri için tasarlanmış araçlar olan kurumları vardır. Her biri, gücünü, yetkisini, haklarını ve ayrıcalıklarını kendisine tanınmış sınırlar içinde kullanır. Bunlar ne birbirlerinin karşıtıdır ve ne de bu kurumların işgal ettiği konumu en ufak ölçüde bile olsa azaltacak niteliktedir. Karşılıklı bir uyumsuzluk ya da yıkıcılık bir yana, birbirlerinin yetki ve işlevlerini tamamlarlar ve aralarında tam ve esaslı bir amaç birliği vardır.

6.104- Hz. Bahauddin'in Dünya Düzeni, Velilik kurumundan yoksun kalırsa, bir uzvunu kaybetmiş ve Hz. Abdülbaha'nın da yazmış olduğu gibi, Tanrı Yasası'nca her zaman teyit edilen o veraset ilkesinden daimi surette mahrum kalmış olacaktır. Hz. Abdülbaha, İran'daki bir inanana

hitaben yazdığı bir Levihte Şu sözlere yer verir: “Bütün İlahi Dinlerde en büyük oğula olağanüstü ayrıcalıklar verilmiştir. Hatta nebilik makamı bile onun doğuştan kazanılan hakkı olmuştur.” Böyle bir kurum olmaksızın Emrin bütünlüğü tehlikeye düşer ve tüm yapının devamlılığı ciddi tehdit altına girer. Saygınlığı azalır, gelecek bir dizi nesiller üzerinden uzanacak kesintisiz bir görüş vasıtası yok olmuş olur, ŐeĐimle gelen temsilcilerinin yasal faaliyet alanını belirlemek iÇin gereken kılavuzluk tamamıyla yitip gider.

6.105- Hz. Abdülbaha'nın Vasiyetnamesi'ndeki aynı Sistem, kendisine duyulan ihtiyaÇ bundan daha az olmayan Yüce Adalet Evi kurumundan mahrum bırakılırsa felĐ olacak ve Kitab-ı Akdes'in Yazarının yasamayla ilgili ve idari talimatlarında özellikle bıraktığı boŐlukları dolduracak gücü bulamayacaktır.

6.106- Hz. Abdülbaha Emrin Velisi'nin görevlerine değinirken, Nakızların, Kendisinin Hz. Bahauallah'ın beyanlarını yorumlama hakkına karşı Đıkarken kullandıkları argümanı Đrtrken olduğu gibi Vasiyetnamesinde yine aynı “O, Tanrı Sözü'nn AĞıklayıcısıdır” ifadesini kullanır “ve kendisinden sonra,” diye ekler, “sülalesinden doğan ilk erkek Đocuk onun halefi olacaktır.” “Kudretli kale,” Şeklinde ilave aÇıklama getirir, “Tanrı Emri'nin Velisi'ne itaat sayesinde zaptedilmez bir halde ve güvenlik iÇinde kalacaktır.” “Adalet Evi yelerine, tüm Ağsan ve Afnan'a, Tanrı Emri'nin Elleri'ne düşen görev, Tanrı Emri'nin Velisi'ne itaatlerini, teslimiyetlerini ve bağlılıklarını göstermek, ona yönelmek ve onun emri altına girmektedir.”

6.107- Öte yandan Hz. Bahauallah Kelimât-ı Firdevsiyye'nin Sekizinci Yapradı'nda Şunu ilan eder: “Adalet Evi yeleri, aralarında meşveret ederek Kitap'ta görünüŐe göre eksik kalmış hükümleri tamamla-sınlar ve yürürlüğe koysunlar. Tanrı dilediğini onlara ilham edecektir. O, gerĐekten de, nlem Alıcısıdır, Bilicidir.” Hz. Abdülbaha ise Vasiyetnamesinde Şunu belirtir: “Herkes En Kutsal Kitap'a (Kitab-ı Akdes) ve orada aĐıkĐa belirtilmeyen her Şey iÇin Yüce Adalet Evi'ne yönelmelidir. Bu kurumun oybirliği veya oyĐokluđu ile yaptığı her Şey, gerĐekten

de Allah'tandır ve O'nun istediğidir. Bundan sapanlar gerçekten de ayrılık istemiş, fesat çıkarmış ve Misak'ın Rabbi'nden yüz çevirmiş olur.”

6.108- Hz. Abdülbaha Vasiyetnamesi'nde yalnızca Hz. Bahauallah'ın yukarıdaki ifadesini teyit etmekle kalmayıp bu kuruma, zamanın ihtiyaçlarına göre, hem kendisinin hem de önceki Adalet Evi'nin koyduğu yasaları iptal etme hak ve yetkisini de verir: “Adalet Evi'nin Kitap'ta açıkça belirtilmemiş konularda ve günlük konularda kanun yapma yetkisi olduğu için aynı şekilde bunları feshetme yetkisi de vardır... Bunu yapabilir, çünkü böyle kanunlar kutsal Metnin bir parçası değildir.”

6.109- Hem Emrin Velisi'ne hem de Yüce Adalet Evi'ne değinilen şu önemli sözleri de okuruz: “Kutsal ve gencecik dal, yani Tanrı Emri'nin Velisi ve evrensel şekilde seçilecek ve kurulacak olan Yüce Adalet Evi, her ikisi de, Cemal-i Ebha'nın gözetim ve koruyuculuğu ve Hazreti Âlâ'nın (Hz. Bab) (hayatım ikisine de kurban olsun) muhafazası ve şaşmaz kılavuzluğu altındadır. Verdikleri her karar Tanrı katındadır.”

6.110- Bu ifadelerden kesin bir şekilde ve açıkça anlaşıldığı üzere, Emrin Velisi Tanrı Sözü'nün Yorumcusu kılınmış ve Yüce Adalet Evi de öğretilerde açıkça nazil olmamış konularda yasal düzenleme yapma yetkisi ile donatılmıştır. Kendi yetki alanında işlev gören Emrin Velisi'nin yorumları, Uluslararası Adalet Evi'nin çıkardığı yasalar kadar bağlayıcıdır. Adalet Evi'nin sadece bu kuruma verilmiş olan ayrıcalıklı hak ve yetkisi, Hz. Bahauallah'ın açıkça nazil etmediği kanunlar ve talimatlar konusunda beyanda bulunmak ve nihai kararı vermektir. Bu iki kurum hiçbir zaman birbirlerinin kutsal ve belirlenmiş sahasına müdahale edemezler ve etmeyeceklerdir. Hiçbiri, kendilerine verilmiş özel ve kesin yetkiyi hiçbir zaman kısıtlamaya çalışmayacaktır.

6.111- Emrin Velisi böylesine saygın bir bünyenin daimi başı olma görevine tayin edilmişse de, geçici de olsa, hiçbir koşulda kendine özgü bir yasal düzenleme yapma hakkı kullanamaz. Üye arkadaşlarının çoğunluk kararını hükümsüz kılamaz, fakat Hz. Bahauallah'ın nazil olmuş

beyanlarının ruhundan uzaklaştığını veya manası ile tezat oluşturduğunu vicdanen düşündüğü bir yasanın yeniden değerlendirilmesi konusunda ısrar etmek durumundadır. Konuyla ilgili nazil olmuş olan şeyi yorumlar ancak Yüce Adalet Evi üyesi olarak sahip olduğu hakkın haricinde herhangi bir yasama yoluna gidemez. Emrin Velisi'ne üye arkadaşlarının planlı çalışmalarını yönetmesi gereken tüzüğü kendi başına oluşturma hakkı verilmemiş olduğu gibi, nüfuzunu, birlikte çalışacağı kişileri seçme kutsal hakkına sahip olanların özgürlüğüne müdahale edecek bir şekilde kullanamaz.

6.112- Velilik kurumunun Hz. Abdülbaha tarafından, suudundan uzun süre önce, İran'daki üç dostuna yazdığı bir Levihte ima edildiğinin unutulmaması gerekir. Suudundan sonra Bahailerin yönelmeye çağrılacakları bir kişi olup olmayacağı sorusuna şu yanıtı vermiştir: "Bana sorduğunuz soruya gelince, gerçekten bilmelisiniz ki, bu iyi korunmuş bir sırdır. Tıpkı kabağuna gizlenmiş bir inci gibidir. Beyan olunuşu da önceden tayin edilmiştir. Zamanı geldiğinde ışığı görülecek, alametleri zuhur edecek ve sırları çözülecektir."

6.113- Çok sevgili dostlar! Velilik kurumunun Hz. Bahau'llah'ın İdari Düzeni'ndeki makamı yüksek, işlevi yaşamsal ve üstlendiği sorumlulukların ağırlığı sarsıcı olsa da, taşıdığı önem, Vasiyetname'deki dil ne olursa olsun, abartılmamalıdır. Emrin Velisi, meziyetleri veya başarıları ne olursa olsun, hiçbir koşul altında, yalnızca Tanrı Mazharı'na ayrılmış olan makam şöyle dursun, Ahd'in Merkezi olarak Hz. Abdülbaha'nın sahip olduğu özel konumun bir ortağı seviyesine bile çıkarılmamalıdır. İncancımızın öğretilerine böylesine aykırı bir yaklaşım, dine açık hakaretten başka bir şey değildir. Hz. Abdülbaha'nın makamına dair açıklamalarımda da değinmiş olduğum gibi, O'nu İlahi bir Zuhurun Kurucusundan ayıran uçurum ne kadar büyük de olsa yine de Hz. Bahau'llah'ın Ahd'i'nin Merkezi ile bu Ahd'in seçilmiş idarecileri olan Veliler arasındaki mesafe ile kıyaslanamaz. Emrin Velisi'ni Ahd'in Merkezi'nden ayıran mesafe, Ahd'in Merkezi'ni o Ahd'in Kurucusu'ndan ayıran mesafeden kat kat fazladır.

6.114- Şu gerçeği kayda geçirmenin önemli bir görevim olduğunu hissediyorum ki, Emrin hiçbir Velisi, Hz. Bahauallah'ın öğretilerinin kursuz örneği ya da O'nun ışığını yansıtan lekesiz bir ayna olduğunu iddia edemez. Emrin Velisi, Hz. Bab ve Hz. Bahauallah'ın şaşmaz ve yanılmaz koruyuculuklarının gölgesi altında olsa da, Bahai öğretilerini yorumlama hak ve sorumluluğunu Hz. Abdülbaha ile paylaşıyor olsa da, temelinde bir insandır ve kendisine verilen emanete sadık kalmayı istiyorsa, Hz. Bahauallah'ın Kendi Oğluna vermeyi seçtiği haklara, ayrıcalıklara ve özelliklere hiçbir bahanenin ardına saklanarak talip olamaz. Bu gerçeğin ışığında Emrin Velisi'ne dua etmek, ona rab ve ağa⁶ sıfatıyla hitap etmek, ona "en kutsal" unvanını vermek, tarafından kutsanmak, doğum gününü kutlamak veya yaşamı ile ilintili bir olayın anılması, sevgili Emrimizin mukaddes kabul ettiği sabit gerçeklerden ayrılmakla eş anlamlıdır. Hz. Bahauallah ile Hz. Abdülbaha'nın beyanlarında kastedilenleri ortaya çıkarmak ve ima edilenleri açıklamak için ihtiyaç duyacağı bir güçle özellikle donatılmış olması, Emrin Velisi'ne sözlerini yorumlaması istenen Şahıslar ile aynı makamın verilmesini gerektirmez. O bu hakkı kullanıp sorumluluğunu yerine getirirken, bir yandan her ikisinin makamından çok aşağıda ve doğası itibarı ile farklı bir mevkiye kalır.

6.115- Emrin bugünkü ve gelecekteki Velilerinin sözleri ve davranışları, İnançımızın bu önemli ilkesinin doğruluğuna fazlasıyla tanıklık etmek zorundadır. Onlar bu gerçeğin temellerini, yaklaşımlarıyla ve örnek oluşturarak sarsılmaz bir zemine oturtmalı ve çürütülmez kanıtlarını gelecek kuşaklara aktarmalıdır.

6.116- Kendi adıma, böylesine hayati bir gerçeği kabul ederken tereddüt etmek veya bu denli kesin bir yargıyı ilan ederken kararsız kalmak, Hz. Abdülbaha tarafından bana duyulan güvenin arsızca ihlali ve Kendisinin donanmış bulunduğu yetkinin affedilmez biçimde gasp edilmesi olacaktır.

6.117- Şimdi, bu İdari Düzen'in üzerine oturduğu teori ve en önde gelen kurumlarının işleyişine yön vermesi gereken ilke hakkında bir

6 Hz. Bahauallah'ın Hz. Abdülbaha'ya verdiği özel unvan (ç.n.)

Şeyler söyleme vaktidir. Bu eşsiz, bu ilahi bir Şekilde tasarlanmış Düzen ile farklı tarih evreleri boyunca insan aklının yine insani olan kurumların idaresi amacıyla yarattığı çeşitli düzenler arasında bir kıyaslama yapmaya kalkışmak tamamen yanılıcıdır. Böyle si bir girişimin bizzat kendisi, bu Düzenin muazzam Kurucusunun mkemm el eserinin layıkıyla takdir edilmediğinin işareti olur. Aksi takdirde, bu Düzenin Hz. Bahau llah'ın kudretli Yasası ile yeryüzünde kurulması mukadder o ilahi uygarlığın gerçek modeli olduğunu hatırladığımızda böyle bir Şey mümkün olabilir mi? Yönetim biçimlerinin çeşitli ve sürekli değişen sistemleri, ister bugüne ait olsunlar ister geçmişe, ister Doğu'dan çıkmış olsunlar ister Batı'dan, bu Düzende saklı meziyetlerin gücünü tahmin etmek ya da kurumlarının sağlamlığını ölçmek için uygun ölçütü sunmamaktadır.

6.118- Biricik çerçevesini bu devasa İdari Düzen'in oluşturduğu gelecekteki Bahai Uluslar Topluluğu'nun yalnızca politik kurumlar tarihinde değil, dünyanın kabul görmüş dini sistemlerinin tarihinde de ne teoride ne de pratikte bir benzeri vardır. Demokratik hükümet Őekillerinin hiçbiri; monarşik ya da cumhuriyetçi hiçbir mutlakiyetçi idare veya diktatörlük; salt aristokratik bir düzenin aracı olan hiçbir düzenleme; hatta Yahudi Eyaletleri, eŐitli Hıristiyan organizasyonları ya da İslam'daki İmamlık ya da Halifelik gibi bilinen teokratik örneklerin hiçbiri mkemm el Mimarının usta elleriyle biçimlendirdiği bu İdari Düzen ile bir tutulamaz ve aynı kalıba sokulamaz.

6.119- Bu yepyeni İdari Düzen, bünyesinde seküler rejimlerin kabul görmüş  Şeklinde rastlanabilen bazı unsurlar barındırmakta ise de, hiçbir Şekilde bunların tıpatıp tekrarı değildir ve mekanizması, bu rejimlerin doğalarında mevcut zararlı özelliklerden hiçbirine yer vermez. Bu Düzen, söz konusu sistemlerin kuşkusuz ki bünyelerinde barındırdığı ancak ölümlü eller tarafından oluŐturulan yönetimlerin hiçbirinin Şimdiye dek başaramadığı Şekilde, işe yarar gerçekleri, temelini teşkil eden Tanrı vergisi hakikatlerin bütünlüğünü sekteye uğratmaksızın birbiri içinde eriterek uyumlu hale getirir.

6.120- Hz. Bahauallah'ın Emri'nin İdari Düzenine hiçbir şekilde salt demokratik bir yapı olarak bakılmamalıdır; çünkü tüm demokrasilerin temelde dayandıkları ve vekâletin halktan alınması gerektiğine dair varsayım bu Zuhurda hiçbir şekilde bulunmaz. Unutulmamalıdır ki, Adalet Evi üyeleri, Emrin idari işlerinin yönetiminde, Kitab-ı Akdes'teki yasaları destekleyecek yasal düzenlemelerin yapılmasında, Hz. Bahauallah'ın sözlerinde tüm açıklığı ile işaret edildiği gibi, temsil ettikleri kimselere karşı sorumlu değildir ve ne inananlar topluluğunun, ne de kendilerini doğrudan seçenlerin duygu, genel düşünce ve hatta yaygın kanaatlerine göre hareket etmelerine izin verilmiştir. Onlar, bir ibadet ruhuyla vicdanlarının emrettiği ve kendilerine ilham ettiği şekilde hareket etmelidirler. Topluma egemen olan koşullardan haberdar olmaya hakları vardır, hatta bunu yapmak zorundadırlar. Önerilerine gelen herhangi bir olayın esaslarını, duygularına kapılmaksızın zihinlerinde tartmalı, ancak özgürce karar verme haklarını kendilerine ayırmalıdır. “Tanrı dilediğini onlara ilham edecektir.” sözü Hz. Bahauallah'ın açık teminatıdır. Nitekim bu Zuhurun hem can damarı hem de en büyük koruyucusu olan ilahi kılavuzluğun alıcıları, onları doğrudan veya dolaylı olarak seçen yapı değil, bizzat kendileridir. Bunun yanı sıra, bu Dindeki veraset ilkesini temsil eden kişi, bu Zuhurun Kurucusu'nun sözlerinin yorumlayıcısı kılınmıştır ve bu nedenle, kendisine bahşedilen yetkiye dayanarak, genelde anayasal monarşik sistemleri çağrıştıran sembolik başkanlığı kaldırmıştır.

6.121- Bahai İdari Düzeni, ne bütünüyle baskıcı, katı ve kalıplaşmış bir sistem ve ne de ister Papalık olsun, ister İmamlık ya da benzeri başka bir kurum olsun, mutlakıyetçi dinsel yönetim biçiminin herhangi bir şeklinin anlamsız bir taklidi olarak dışlanabilir; çünkü Hz. Bahauallah'a inananların uluslararası ölçekte seçilen temsilcileri Bahai yazılarında açıkça nazil olmamış konular hakkında yasama hakkıyla donatılmışlardır. Ne Emrin Velisi ne de Yüce Adalet Evi'nden başka bir kurum bu hayati ve temel gücü gasp edebilir ya da bu kutsal hakkı kötüye kullanabilir. Papazlık mesleğinin vaftiz, ekmek ve şarap ayini, günah çıkartma gibi dinsel törenleriyle birlikte lağvedilmesi, Adalet Evi'nin mahalli, milli ve bölgesel bir oy sistemine göre evrensel olarak seçilmesi-

ni gerektiren yasalar, piskoposluk yetkisinin, ayrıcalıkları, suiistimalleri ve bürokrasisi de dâhil hiçbir şekilde var olmaması, Bahai İdari Düzeni'nin baskıcı olmayan ve işlerin idaresinde demokratik yöntemlere başvuran karakterinin diğer kanıtlarıdır.

6.122- Hz. Bahau'llah'ın adı ile özdeşleşmiş bu Düzenin salt aristokratik bir yönetim sistemiyle de karıştırılmaması gerekir. Zira bu Düzen bir yandan veraset ilkesini muhafaza ederek Emrin Velisi'ni öğretilerin yorumcusu olarak görevlendirirken, diğer yandan da en üst yasama organının oluşumu için sadık inananları arasından özgür ve doğrudan seçim yapılmasına imkân sağlar.

6.123- Bu İdari Düzen'in kabul görmüş herhangi bir yönetim biçiminden esinlendiği söylenemez ise de, bunların her birinde bulunan yararlı unsurların tümünü kendi çatısı altında toplayarak bir araya getirmiş ve birbirinin içinde eritmiştir. Uygulama görevi Emrin Velisi'ne verilmiş olan ve miras alınan yetki, Yüce Adalet Evi'nin yerine getirdiği yaşamsal ve temel görevler, bu organın seçimi için sadık inananların temsilcilerinin demokratik oylamasını şart koşan özel emirler; hepsi birlikte, Aristo'nun eserlerinde sözü edilen klasik devlet biçimlerinden herhangi birisiyle hiçbir zaman özdeşleştirilemeyecek olan bu ilahi Düzenin, bu sistemlerde bulunan faydalı unsurları bir bütün halinde toplarken kendi temelini teşkil eden ruhani ilkelerle kaynaştırdığı gerçeğini gösterir. Tüm bu sistemlerin doğasında var olan ve herkesçe bilinen olumsuzlukları kesin bir şekilde ve ebediyen bünye dışında bırakan bu eşsiz Düzen, varlığını ne kadar devam ettirirse ettirsin ve ne kadar dallanıp budaklanmış olursa olsun insan yapımı mekanizmaları ve temelden kusurlu siyasi kurumları er geç çökertecek olan despotluğun, oligarşinin ya da demagojinin herhangi bir biçimine asla dönüşmeyecektir.

6.124- Çok sevgili dostlar! Bu muazzam idari yapının kökleri ne denli önemli ve vasıfları ne denli eşsizse, onun doğuşunu müjdelediği ve evriminin ilk aşamalarını temsil ettiği söylenebilecek olaylar da bir o kadar kayda değerdir. Körpe kuvvetinin büyümesini simgeleyen ağır ve kararlı sağlama süreci ile günümüz toplumunun devrini ta-

mamlamış olan dini veya dünyevi kurumlarına saldıran yıkıcı güçlerin muazzam hücumları arasındaki zıtlık ne kadar da çarpıcı, ne kadar da heyecan verici!

6.125- Durmaksızın genişleyen bu muhteşem Düzenin organik kurumlarından yayılan yaşam gücü; idarecilerinin yüksek bir cesaret ve sarsılmaz bir kararlılıkla üstesinden geldikleri engeller; gezici mübelliğlerinin kalplerinde sönmemesine yanan şevk ateşi; yiğit mimarlarının eriştiği feragatin derecesi; gözü pek koruyucularının vizyonlarındaki genişlik, güven dolu umut, yaratıcı neşe, iç huzur, tavizsiz bütünlük, örnek teşkil eden disiplin, yiğit savunucularının sergilediği kararlı birlik ve bağlılık; hareket halindeki Ruhunun gösterdiği ve kendi içinde çeşitli unsurları eritme, her türlü önyargıdan arındırma ve kendi yapısında kaynaştırma becerisinin derecesi; tüm bunlar hayalleri yıkılmış ve acı bir sarsıntıya uğramış bir dünyanın görmezden zor gelebileceği bir gücün delilleridir.

6.126- Hz. Bahauallah'ın Dini'nin bu enerjik bedenine can bahşeden ruhun bu parlak tezahürlerini, hasta ve karmaşa içindeki bir dünyanın ağlayış ve ıstıraplarıyla, akılsızlık ve beyhudelikleriyle, hüznün ve önyargılarıyla, ahlaksızlık ve anlaşmazlıklarıyla karşılaştırın. Önderlerine cefa çektiren ve kör ve akli karışmış devlet adamlarını felç eden korkuya bakın. Halklar ne kadar nefret dolu, tutkuyla bağlandıkları şeyler ne kadar yanlış, peşinden koştukları şeyler ne kadar önemsiz, endişeleri ne kadar derin! Can çekişmekte olan uygarlığın hayatını yiyip bitiren kanunsuzluk, çürüme ve inançsızlık ne kadar endişe verici!

6.127- İnsan yaşam ve düşüncesinin birçok yönünü sinsice kuşatmış olan bu devamlı bozulma süreci, Hz. Bahauallah'ın kudretli Kolunun yükselişinin ayrılmaz bir refakatçisi olarak görülemez mi? Geçtiğimiz yirmi yıl boyunca yeryüzünün bütün kıtalarını derinden sarsmış bulunan önemli olaylara, aynı anda hem parçalanmakta olan bir uygarlığın son çırpınışları, hem de bu yıkıntının üzerinde yükselmesi gereken, insanlığın kurtuluş Gemisi olan o Dünya Düzeni'nin doğum sancıları gözülle bakamaz mıyız?

6.128- Avrupa kıtasındaki güçlü krallık ve imparatorlukların, Hz. Bahauallah'ın önceden bir kısmını ima ettiği feci çöküşü; O'nun anavatanındaki Şii hiyerarşisinin bahtının, bugün de devam eden kararışı; Dininin geleneksel düşmanı olan Kaçar hanedanının yıkılışı; Sünni İslam'ın üzerinde durduğu direkler olan Padişahlık ve Halifeliğin, Hıristiyanlığın ilk asrının ikinci yarısında Kudüs'ün yıkılışıyla çarpıcı bir paralellik gösteren çöküşü; Mısır'daki İslami din kurumlarını ele geçiren ve en sağlam taraftarlarının sadakatlerini sarsan laikleşme dalgası; Rusya, Batı Avrupa ve Orta Amerika'daki en güçlü Hıristiyan Kiliselerinin büyük kısmını etkisi altına alan onur kırıcı darbeler; insan yaşamının siyasal ve toplumsal katmanlarının fethedilemez gibi görünen kalelerini temelinden yıkan ve bünyesini altüst eden yıkıcı öğretilerin yayılışı; tuhaf bir şekilde Batı Roma İmparatorluğu'nun yıkılışını anımsatarak bugünkü uygarlığı bütünüyle bir girdaba sürüklemekle tehdit eden ve gerçekleşmesi an meselesi olan bir felaketin işaretleri; tümü Hz. Bahauallah'ın Dini'nin bu muazzam Uzvunun yeryüzünde doğuşuyla beliren karmaşaya tanıklık etmektedir. Bu, durmaksızın evrim geçiren bu Planın ima ettikleri giderek daha fazla idrak edildikçe ve dalları yerkürenin yüzeyine alabildiğine yayıldıkça kapsamı ve yoğunluğu giderek artacak olan bir karmaşadır.

6.129- Son bir söz daha... Böylesine değerli bir cevheri koruyup içinde barındıran bir kabuk konumundaki bu İdari Düzenin yükselişı ve tesis edilmesi, Bahai döneminin ikinci aşaması olan oluşum çağının ayırt edici özelliğini oluşturur. Bu olay, gözlerimizden giderek uzaklaştıkça, bu görkemli Devrin kapanış ve olgunlaşma evresini başlatma gücüne sahip başlıca araç olarak kabul edilecektir.

6.130- Hiç kimse henüz bebeklik çağında olan bu Düzenin karakterini yanlış anlamasın, önemini küçümseyip amacını yanlış tanıtmamasın. Bu İdari Düzenin üzerine kurulduğu temel, bugün Tanrı'nın insanlık için değişmez Gayesidir. İlhamını aldığı Kaynak, Hz. Bahauallah'ın bizzat Kendisinden başkası değildir. Kalkanı ve koruyucusu Ebha Melekûtunun hazır bekleyen ordularıdır. Tohumu, doğup büyüsun diye yaşamlarını feda eden en az yirmi bin şehidin kanıdır. Kurumlarının

çevresinde döndükleri eksen Hz. Abdülbaha'nın Vasiyetnamesi'ndeki temel hükümlerdir. Kılavuzu olan ilkeler, İncancımızın öğretilerinin yanılmaz Yorumcusu'nun Batı'nın dört bir yanındaki konuşmalarında açık bir dille ifade ettiği gerçeklerdir. Seyrini idare eden ve işlevlerinin sınırlarını belirleyen yasalar, Kitab-ı Akdes'te açıklıkla bildirilmiş olan emirlerdir. Ruhani, insani ve idari faaliyetlerinin etrafında yer alacağı mesken Maşrûk'ı-Ezkâr ve etrafındaki Binalardır. Yetkisinin üzerine dikildiği ve yapısını destekleyen direkler, Velilik ve Yüce Adalet Evi kurumlarıdır. Ona hayat veren merkezi ve temel gaye, Hz. Bahau'llah'ın işaret ettiği Yeni Dünya Düzeni'nin kurulmasıdır. Kullandığı yöntemler, koyduğu standart, onu ne Doğu'ya yaklaştırır ne de Batı'ya, ne Yahudi'ye yaklaştırır ne de Yahudi olmayana, ne fakire yaklaştırır ne de zengine, ne beyaza yaklaştırır ne de siyaha... Parolası insan ırkının birliği; bayrağı "En Büyük Barış"; nihai amacı bin yıllık altın devrin gelişidir ki o Gün bu dünyanın krallıkları, Allah'ın, Hz. Bahau'llah'ın Krallığı haline gelecektir.

ŞEVKİ

Hayfa, Filistin,

8 Şubat 1934

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A